ΤΟ ΧΕΡΙ ΔΕΙΧΝΕΙ ΤΗΝ ΜΟΙΡΑ ΣΑΣ

Μάθετε νὰ ἑρμηνευετε τὰ σημεῖα τῆς παλάμης σας

Η ΧΕΙΡΟΜΑΝΤΕΙΑ εἶχε πάντα μιὰ ξεχωριστὴ θέσι στὴ ζωὴ τῆς ἀνθρωπότητος, ἀπὸ τὴν ἀρχαιότητα ἕως σήμερα. Οἱ περισσότεροι ἄνθρωποι ἀκόμη καὶ οἱ ἐνδοξότεροι καὶ μεγαλοφυέστεροι αἰσθάνθηκαν, σὲ κάθε ἐποχή, τὴν ἀνάγκη νὰ γνωρίσουν ἐκ τῶν προτέρων τὰ μελλοντικὰ γεγονότα ποὺ τοὺς ἐπερίμεναν, νὰ ἀνασηκώσουν γιὰ μιὰ στιγμὴ τὸν ἀδιαπέραστο πέπλο τοῦ μυστηρίου ποὺ σκεπάζει τὸν ἄγνωστο κόσμο τῆς Αὔριον.

Ἀνέκαθεν οἱ ἄνθρωποι ἐπίστευαν ὅτι ὑπῆρχαν ἀνάμεσά τους μερικοὶ ἐξαιρετικοὶ τύποι, προικισμένοι μὲ μιὰ συνειδητὴ ἢ ἀσυναίσθητη δύναμι, ποὺ τοὺς ἔδινε τὴν ἱκανότητα νὰ βλέπουν μέσα στὸ σκοτάδι αὐτῶν τῶν μελλοντικῶν γεγονότων καὶ νὰ προφητεύουν ἐκεῖνα ποὺ γιὰ τοὺς ἄλλους θνητοὺς δὲν ἦταν ἀκόμη παρὰ φαντασίες, ὄνειρα, φόβοι.

Ἡ λαϊκὴ δοξασία ἀνέκαθεν ἐπίστευε ὅτι κάθε ἄνθρωπος ἔχει ἀπάνω του καὶ πειὸ πολὺ στὴν παλάμη τῶν χειρῶν του, τὰ ἀλάνθαστα σημάδια τῆς μοίρας του, ποὺ εἶχαν τὴν ἱκανότητα νὰ τὰ διαβάζουν, μὲ μεγαλείτερη ἢ μικρότερη ἐπιτυχία οἱ κάθε λογῆς μάντεις. Ἡ παράδοσις ἀναφέρει χίλιες δυὸ τέτοιες περιπτώσεις προφητειῶν, ποὺ ἀργὰ ἢ γρήγορα ἔγιναν ἀλήθειες. Γιὰ τὴν περίφημη κυρία Πομπαδούρ, λένε ὅτι, ἀκόμη τὴν ἐποχὴ ποὺ ἦταν μιὰ ἄσημη καὶ ἄγνωστη δεσποινὶς Πουασσόν, εἶχε ἀκούσει ἀπὸ τὸ στόμα μιᾶς τσιγγάνας τὴν διαβεβαίωσι ὅτι μιὰ μέρα θὰ γινόταν «σχεδὸν βασίλισσα». Γιὰ τὴν αὐτοκράτειρα Ἰωσηφίνα, ὅταν ἀκόμη βρισκόταν στὴν μακρυνὴ πατρίδα της, λένε ὅτι εἶχε ἀκούσει κι' αὐτὴ μιὰ προφητεία καὶ μάλιστα ὅτι θὰ γινόταν «κάτι περισσότερο ἀπὸ βασίλισσα».

Εἶναι τάχα ὅλα αὐτὰ θρύλοι μονάχα, χωρὶς καμμιὰ οὐσιαστικὴ βάσι ; Ἢ πρέπει νὰ πιστέψουμε ὅτι στὰ σημάδια τῶν χεριῶν καὶ γενικὰ τοῦ ἀνθρωπίνου σώματος ὑπάρχει πραγματικὰ κάτι ποὺ ἔχει ἄμεση σχέσι μὲ τὸν χαρακτῆρα καὶ συνεπῶς μὲ τὴν μοῖρα τοῦ καθενός μας ; Ἐν πάσῃ περιπτώσει, πολλοὶ πιστεύουν ἀκράδαντα ὅτι μέσα στὴν παλάμη τοῦ χεριοῦ εἶναι σημειωμένα ὅλα τὰ μέλλοντα γεγονότα τῆς ζωῆς τοῦ καθενός.

Χωρὶς λοιπὸν νὰ ἐξετάσουμε ἐδῶ τὴν ἐπιστημονικὴ ἢ μὴ βάσι τῆς πίστεως αὐτῆς, θὰ ἐξηγήσωμε μὲ λίγα λόγια πῶς ἑρμηνεύονται τὰ διάφορα χαρακτηριστικὰ σημάδια τῆς παλάμης, ποὺ ἀποτελοῦν τὴν βάσι τῆς χειρομαντικῆς τέχνης.

Κυττάξετε, ἐν πρώτοις, τὸ «χέρι τῆς εὐτυχίας». Ἐπάνω στὸ «ὄρος τοῦ Διὸς» (τὸ μικρὸ φούσκωμα ποὺ ὑπάρχει πάντα ἀπὸ τὸν μέσο δάχτυλο) ὑπάρχει ἕνας σταυρός, δηλαδὴ ἡ διασταύρωσις δύο χαρακτηριστικῶν γραμμῶν τῆς παλάμης, καὶ αὐτὸ σημαίνει «γάμο». Ὑπάρχει ἐπίσης ἕνα «ἄστρο» καὶ αὐτὸ σημαίνει ὅτι ὁ γάμος θὰ δώση τὴν ἀνώτερη κοινωνικὴ θέσι, ποὺ ἔχει ἕνα τέτοιο σημάδι. Προσθέσετε τὸ ἄλλο ἐκεῖνο ἄστρο, ποὺ τελειώνει τὴν γραμμὴ τοῦ Ἡλίου καὶ τὸ ὁποῖον σημαίνει : πλοῦτον, παγκόσμιον φήμη, καταπληκτικὴ ἐπιτυχία ὀφειλομένη στὴν τύχη. Κυττάξετε ἔπειτα τὴν γραμμὴ τοῦ Κρόνου, ἢ τῆς τύχης, ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ τὸν καρπὸ τοῦ χεριοῦ καὶ ἀνεβαίνει ἴσια, ἐλαφριὰ νικηφόρα ἕως κάτω ἀπὸ τὸ μεσαῖο δάχτυλο. Κυττάξετε ἀκόμη τοὺς τρεῖς ἐκείνους μαγικοὺς κύκλους, ποὺ συνοδεύονται ἀπὸ τὸ χαρακτηριστικὸ τρίγωνο (ἐξαιρετικὴ τύχη καὶ πλοῦτος) καὶ θὰ καταλάβετε τὸ μαντικὸ τῶν ἐκπληκτικῶν αὐτῶν προφητειῶν. Τὶς γραμμὲς αὐτὲς εἶχε καὶ ἡ Εὐγενία ντὲ Μοντιζὸ (γραμμὲς τῆς Ἀφροδίτης καὶ τοῦ Ἡλίου, ὅπως συμβαίνει σὲ ὅλες τὶς γυναῖκες ποὺ κατὰ τύχην παντρεύονται ἕνα βασιλέα), καὶ αὐτὲς εἶναι οἱ γραμμὲς ποὺ προοιωνίζουν πάντα τὴν μεγάλη μοῖρα.

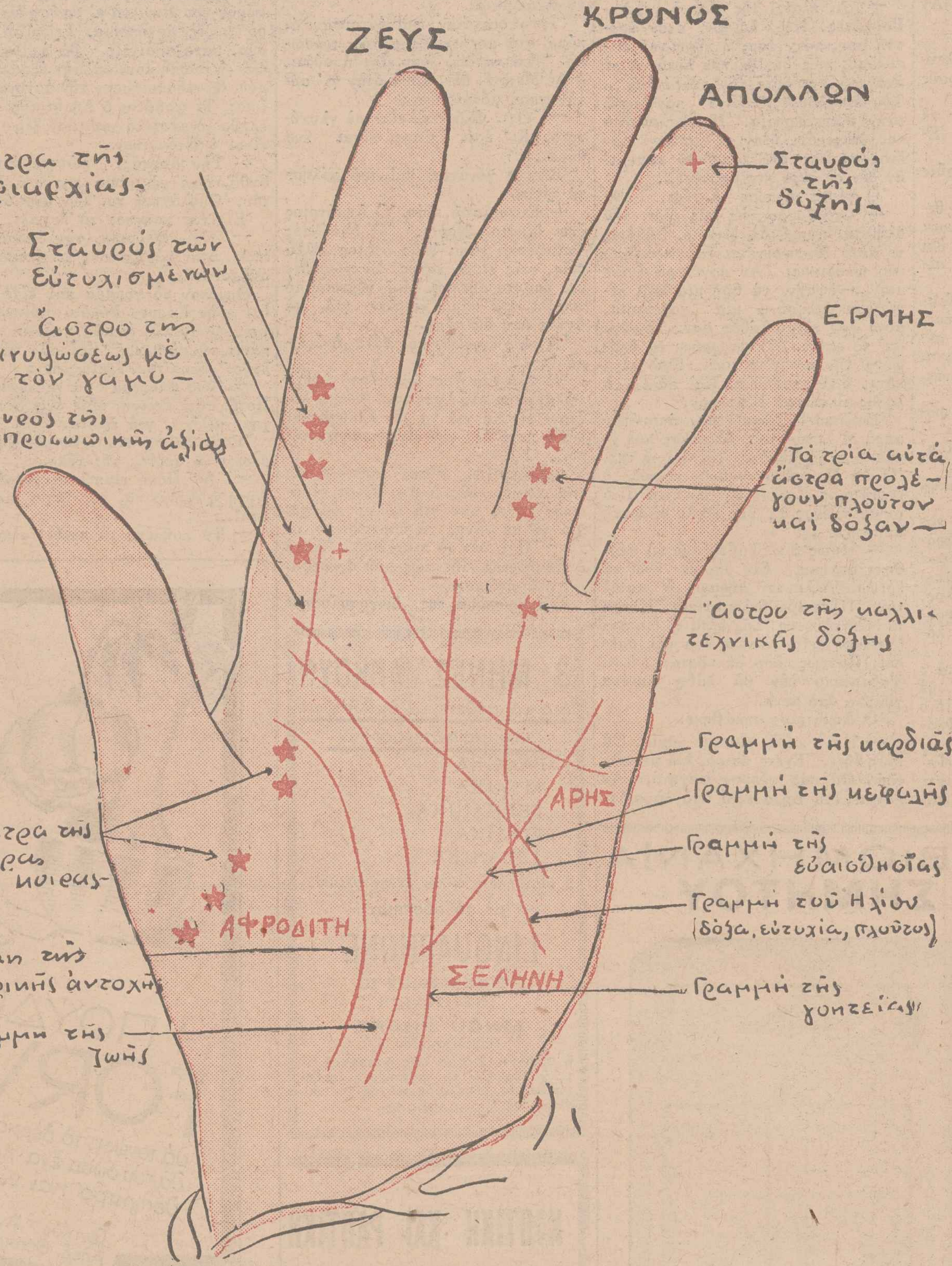
ΖΕΥΣ
ΚΡΟΝΟΣ
ΑΠΟΛΛΩΝ
ΕΡΜΗΣ
Ἄστρα τῆς κυριαρχίας
Σταυρὸς τῶν εὐτυχισμένων
Ἄστρο τῆς ἀνυψώσεως μὲ τὸν γάμο
Σταυρὸς τῆς προσωπικῆς ἀξίας
Σταυρὸς τῆς δόξης
Τὰ τρία αὐτὰ ἄστρα προλέγουν πλοῦτον καὶ δόξαν
Ἄστρο τῆς καλλιτεχνικῆς δόξης
Γραμμὴ τῆς καρδιᾶς
Γραμμὴ τῆς κεφαλῆς
ΑΡΗΣ
Γραμμὴ τῆς εὐαισθησίας
Γραμμὴ τοῦ Ἡλίου (δόξα, εὐτυχία, πλοῦτος)
Ἄστρα τῆς ἀνωτέρας μοίρας
ΑΦΡΟΔΙΤΗ
Γραμμὴ τῆς νευρικῆς ἀντοχῆς
ΣΕΛΗΝΗ
Γραμμὴ τῆς γοητείας
Γραμμὴ τῆς ζωῆς

Τὸ χέρι τῆς εὐτυχίας

Ἀλλὰ πῶς θὰ μπορέση ἡ καθεμιὰ ἀπὸ τὶς ἀναγνώστριες, σύμφωνα μὲ τὰ σημάδια αὐτὰ νὰ ἑρμηνεύση τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν μοῖρα της ;

Ἁπλούστατα : Κυττάξετε πρῶτα τὸ ἀριστερὸ χέρι σας. Ὅλη ἡ μοῖρα σας — σύμφωνα μὲ τὴν ἀρχὴ τῆς χειρομαντικῆς — βρίσκεται χαραγμένη στὴν παλάμη αὐτήν, καθὼς καὶ ὅλες σας οἱ ἱκανότητες καὶ ὅλα τὰ χαρίσματά σας. Ἀπὸ τὴν παρατιθεμένη εἰκόνα θὰ μπορέσετε νὰ ἑρμηνεύσετε τὰ διάφορα χαρακτηριστικὰ σημάδια ποὺ σχηματίζονται ἀπὸ τὶς διασταυρώσεις τῶν γραμμῶν.

Κυττάξετε ἔπειτα τὸ δεξὶ χέρι σας καὶ αὐτὸ θὰ σᾶς πῆ ἂν ξεύρετε νὰ χρησιμοποιῆτε τὶς ἱκανότητές σας στὸν μεγαλείτερο δυνατὸ βαθμό, μὲ μιὰ προσωπικὴ προσπάθεια ὀξυδερκείας καὶ θελήσεως. Τὸ ἀριστερὸ χέρι εἶναι τὸ χέρι τῆς κληρονομικότητος, τῆς Εἱμαρμένης. Τὸ δεξὶ εἶναι τὸ χέρι τῆς λογικῆς καὶ τῆς θελήσεως. Ἀπὸ τὴν διαφορὰ τῶν δύο χεριῶν μπορεῖ νὰ μετρήση ὁ καθένας τὴν πραγματικὴ ἀξία του.

Ἡ ζωὴ ὅμως δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι πάντα γλυκειὰ ὅταν συνδέεται ἀπὸ πάρα πολλὲς συγκρούσεις καὶ ἀγῶνες. Γι' αὐτὸ ἡ εὐτυχία ἀνήκει σὲ ἐκείνους, στοὺς ὁποίους τὸ δεξὶ χέρι παρουσιάζει ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερες ἀναλογίες μὲ τὸ ἀριστερό. Ἡ ὁμοιότης αὐτὴ τῶν χαρακτηριστικῶν στοιχείων στὰ δυὸ χέρια δείχνει καθαρὰ μιὰ εὐτυχισμένη μοῖρα, στὴν ὁποίαν μπορεῖ νὰ παραδοθῆ κανεὶς χωρὶς φόβο.

Ἀκριβῶς τὸ νὰ ξεύρη κανεὶς νὰ δέχεται τὴ μοῖρα του, ἀκόμη καὶ ὅταν φαινομενικὰ εἶναι ἄσημη καὶ ταπεινή, νὰ ξεύρη νὰ ὀργανώση τὴ ζωή του μὲ ἰσορροπία, εἶναι τὸ μυστικὸ τῆς σοφίας. Καὶ ἡ εὐτυχία ἔρχεται ἔπειτα μόνη της.

Τὸ χέρι τῆς εὐτυχίας εἶναι πάντα καθαρὸ ἰσορροπημένο, τὰ δάχτυλα ἔχουν κανονικὸν μῆκος. Εἶναι στρογγυλεμένα στὶς ἄκρες τους, αἱ φάλαγγές τους εἶναι ἴσες, οὔτε πάρα πολὺ λεπτὲς οὔτε πάρα πολὺ χοντρὲς (αὐτὸ σημαίνει ἰσορροπία μεταξὺ ὕλης καὶ πνεύματος). Ἡ πρώτη φάλαγξ τοῦ ἀντίχειρος δείχνει τὴν θέλησι, τὴν προσωπικότητα, τὴν ἀντοχὴ τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ μικρὸ δάχτυλο, στὸ «χέρι τῆς εὐτυχίας» εἶναι πάντα ἀρκετὰ μακρύ, κομψό, καλοφτιαγμένο (ἱκανότης, ἐπιδεξιότης, εὐγλωττία, καλὸ γοῦστο). Τὸ μεσαῖο δάχτυλο, τὸ δάχτυλο τοῦ Κρόνου, δὲν πρέπει νὰ ξεπεράση πάρα πολὺ τὰ ἄλλα, ὁ δείκτης δὲν πρέπει νὰ εἶναι μακρύτερος ἀπὸ τὸν παράμεσο.

Ἡ γραμμὴ τοῦ Κρόνου, ἢ τῆς «τύχης» ἀρχίζει ἀπὸ τὸν καρπὸ τοῦ χεριοῦ καὶ σχεδὸν ἴσια καὶ στρωτὴ ἀνεβαίνει ἕως τὸ μεσαῖο δάχτυλο. Αὐτὸ δείχνει μιὰ μοῖρα εὔκολη, χωρὶς ἀπρόοπτα, χωρὶς καταστροφές. Μολαταῦτα πολλοὶ ἄνθρωποι ποὺ ἐπέτυχαν στὴ ζωή τους ἔχουν τὴ γραμμὴ τοῦ Κρόνου κομμένη, κομματιασμένη, γεμάτη ἀπὸ ἐπαναλήψεις, στροφές, πηδήματα. Οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ ἔχουν δημιουργήσει μόνοι τους, παρὰ τὴν κακὴ ζωή τους, τὴν μοῖρα τους, καὶ ἔτσι ἡ μοῖρα τους ὑπῆρξε πλουσιώτερη, πειὸ συγκινητική, προσωπικώτερη.

Ἡ γραμμὴ τῆς διαισθήσεως ἀρχίζει ἀπὸ τὴν γραμμὴ τοῦ Κρόνου καὶ πηγαίνει πρὸς τὸ «ὄρος τοῦ Ἑρμῆ». Ἡ γραμμὴ αὐτὴ ἔχει ἰδίως γιὰ τὴν γυναῖκα ἰδιαίτερη σημασία, γιατὶ τῆς ἐπιτρέπει νὰ καθοδηγῆται στὴ ζωὴ μὲ ἐπιδεξιότητα, νὰ κρίνη αὐθόρμητα, νὰ πηγαίνη ἴσια πρὸς τὴν ἐπιτυχία.

Τέλος ἡ γραμμὴ τῆς προσωπικῆς ἀξίας ξεκινάει ἀπὸ τὴν γραμμὴ τῆς ζωῆς καὶ φθάνει ἕως τὸ «ὄρος» ποὺ θὰ εἶναι τὸ εὐνοϊκὸ γιὰ τὴν δρᾶσι μας.

Κάθε ἀναγνώστρια ἂς ἀνοίξη, λοιπὸν τὸ χέρι της, πρῶτα τὸ ἀριστερὸ καὶ ἔπειτα τὸ δεξὶ καὶ ἂς ἀναγνωρίση τὶς γραμμές της καὶ τὶς διασταυρώσεις της μὲ τα σημεῖα ποὺ φαίνονται στὸ ἰδεῶδες χέρι τῆς εὐτυχίας. Ἀπὸ τὴν σύγκρισι αὐτὴ θὰ μπορέση νὰ κρίνη μὲ βεβαιότητα ποιὰ εἶναι ἡ μοῖρα ποὺ τὴν περιμένει στὴ ζωὴ — ἂν ἐννοεῖται ἀναγνωρισθῆ μιὰ δόσις ἀλήθειας στὴν τέχνη αὐτὴν τῆς Χειρομαντείας.

ΝΕΟΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΙΗΣΙΣ

ΕΡΩΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

Σ' ἕνα παλιὸ σεντοῦκι ξεχασμένα,
—σιγύριζα τυχαῖα τὰ πράματά μου—
ἕνας σωρὸς χαρτιὰ ξεθωριασμένα,
τὰ γράμματά μου ἐχύθηκαν μπροστά μου.
Ὅρκοι, ὑποσχέσεις, λόγια φλογισμένα,
μιὰ ἀγάπη ἀκέρια κοίτεται δῶ χάμου.
Μ' ἀλλοίμονο, δὲ γροίκησε κανένα
στ' ἀντίκρυσμά της σκίρτημα ἡ καρδιά μου.

Πόση στὴν προσμονή τους ἀγωνία,
πόση στὸ φτάξιμό τους εὐτυχία
μοῦχαν χαρίσει ἐτοῦτα τὰ χαρτιά!

Μ' ἄχρηστα πιὰ, κουρέλια γινομένα,
στὴν πλήξη μου παιχνίδια, ἕνα πρὸς ἕνα,
τὰ ρίχνω ἀπόψε μέσα στὴ φωτιά.

ΣΟΦΙΑ ΜΑΥΡΟΕΙΔΗ ΠΑΠΑΔΑΚΗ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Η Γυναίκα

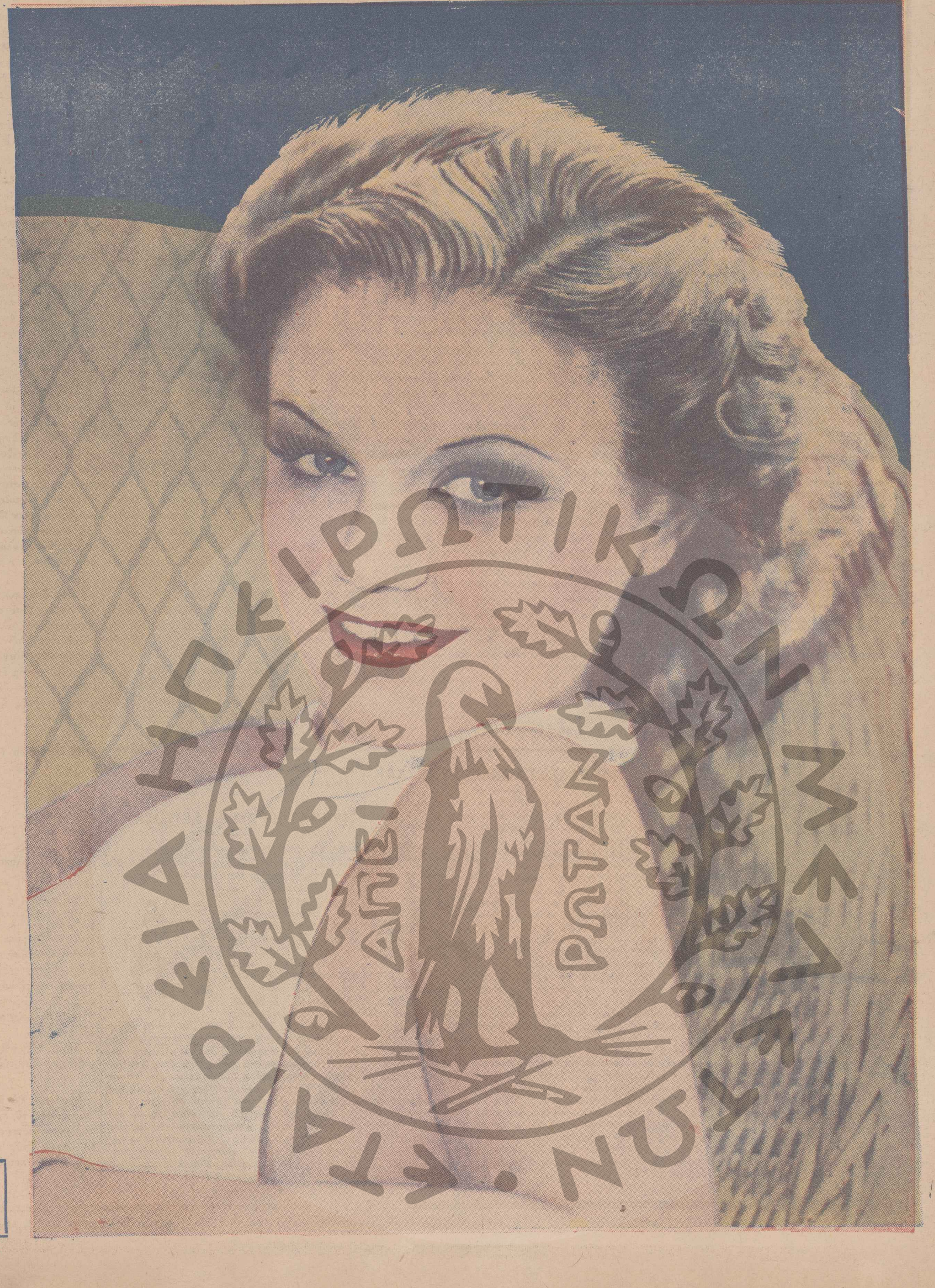

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ
ΔΡΑΧΜΑΙ 2

Π
Γ9

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

Η ΗΧΩ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
9
ΙΟΥΛΙΟΥ 1937
Γραφεῖα : Πατησίων 8
Ἀριθμὸς φύλλου 35
Τυπογραφεῖα: Παλαμήδου 4

ΚΟΥΒΕΝΤΕΣ ΤΟΥ ΣΑΛΟΝΙΟΥ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ Η ΤΙΜΗ

Διάλογος μὲ πρόσωπα δύο: Μιὰ Διανοουμένη **Κυρία** καὶ ἕναν καθυστερημένο **Κύριο**.

ΚΥΡΙΟΣ (σὰν νὰ ἐξακολουθῇ ἀρχινισμένη ἤδη κουβέντα) : Ὥστε πιστεύετε σοβαρὰ, πὼς μιὰ γυναῖκα ποὺ κάνει ἀπιστίες στὸν ἄντρα της, δὲν τὸν ἀτιμάζει ;

ΚΥΡΙΑ : Εὐτυχῶς ποὺ ἄρχισε ὁ περισσότερος κόσμος νὰ τὸ πιστεύῃ μαζὺ μὲ μένα. Πάει πιὰ ὁ καιρὸς ποὺ ὁ ἄντρας ἔφερε εὐθύνη γιὰ τὶς ἐρωτικὲς παρεκτροπὲς τῆς γυναίκας του. Καὶ πρέπει νὰ ὑπογραμμίσω αὐτὲς τὶς δυὸ λέξεις «ἐρωτικὲς παρεκτροπὲς» γιατὶ μοῦ φαίνεται ὑπάρχουν ἄλλου εἴδους παρεκτροπὲς τῆς γυναίκας, ποὺ ὅσο κι' ἂν εἶναι ἀνήξερος ὁ ἄντρας καὶ δὲ φταίει γι' αὐτὲς, μοῦ φαίνεται πὼς ἀτιμάζεται.

ΚΥΡΙΟΣ : Πέφτω ἀπὸ τὰ σύννεφα ! Γιὰ ν' ἀκούσουμε τί εἴδους εἶναι αὐτὲς οἱ παρεκτροπὲς, ἐκτὸς τῶν ἐρωτικῶν, ποὺ βαρύνουν τὸ σύζυγο ;

ΚΥΡΙΑ : Πολλὲς, πάρα πολλὲς, ὅσες δὲν φαντάζεστε. Ἂς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὶς μικρότερες γιὰ νὰ πᾶμε στὶς μεγαλύτερες. Ὑπάρχουν δυστυχῶς ἀκόμη μεταξύ μας μερικὲς γυναῖκες, ποὺ τοὺς ἀρέσουν τὰ λόγια, τὰ κουτσομπολιά, ποὺ μὲ τὴν ἀβάσταχτη γλῶσσα τους βάζουν λόγια καὶ σκάνδαλα στὶς οἰκογένειες, ποὺ καταφέρνουν τοὺς φίλους νὰ μαλώνουν μεταξύ τους καὶ χωρίζουν ἀκόμη καὶ ἀντρόγυνα. Ὁ ἄντρας βέβαια δὲ φταίει τίποτα σὲ ὅλα αὐτὰ μὰ δυστυχῶς φέρει κάποια εὐθύνη καὶ ὅση καὶ ἂν ἔχῃ ἄλλα προσόντα ἡ γυναῖκα του, πρέπει νὰ τὴν ἀποχωρισθῇ, ἐὰν δὲν κατορθώσῃ νὰ τῆς ἀλλάξῃ κεφάλι. Ἢ ἔχετε ἀντίθετη ἰδέα σὲ ὅλα αὐτά ;

ΚΥΡΙΟΣ : Πάντα αὐτὸ εἶναι πολὺ λιγώτερο ἀπὸ μιὰ ἀπιστία.

ΚΥΡΙΑ : Ἴσως εἶναι λιγώτερο μὰ ἔχει πιὸ δυσάρεστα ἀποτελέσματα. Ἂν ἡ γυναῖκα σοῦ ἔκανε ἀπιστίες, ὅσο δὲν τὸ ξέρεις εἶσαι ἐν τάξει. Ἐὰν τὸ μάθῃς κάνεις ὅ,τι πρέπει νὰ κάνῃς, χωρὶς ἄλλες συνέπειες, μὰ ἕνα τέτοιο ἀνακάτωμα σὲ βάζει νὰ τσακωθῇς καὶ νὰ δυσαρεστηθῇς μὲ ὅλον τὸν κόσμο, πρᾶγμα ποὺ μπορεῖ νὰ σὲ βλάψῃ κοινωνικῶς καὶ νὰ σοῦ φέρῃ ἐμπόδια στὶς δουλειές σου καὶ ἐν γένει στὴ σταδιοδρομία σου.

ΚΥΡΙΟΣ : Εἴπατε ὅμως πὼς ὑπάρχουν καὶ ἄλλου εἴδους ἀκόμη βαρύτερες παρεκτροπὲς τῆς γυναίκας ποὺ ἀντανακλοῦν στὸν ἄντρα.

ΚΥΡΙΑ : Δὲν ὑπάρχουν γυναῖκες, ποὺ χωρὶς νὰ ξέρῃ ὁ ἄντρας τους, συνεννοήθηκαν μὲ κάποιον ὑφιστάμενό του γιὰ νὰ κάνουν κάποια λαθροχειρία στὴ δουλειά του ; Ὁ ὑφιστάμενος νομίζοντας πὼς εἶναι βαλμένες ἀπὸ τὸν ἄντρα τους, ποὺ δὲν ἤθελε τάχατες νὰ ἐξευτελισθῇ σ' αὐτοὺς ὁ ἴδιος, δέχτηκε τὴν πρότασι. Ἢ ἄλλες πάλι δὲ δέχτηκαν δῶρα ἀπὸ ἀνθρώπους ποὺ εἶχαν νταραβέρια μὲ τὸν ἄντρα τους. Ὁ κακομοίρης ὁ σύζυγος δὲν ἤξερε τίποτα καὶ ἴσως τελείωσε τὴ δουλειὰ τῶν ἐνδιαφερομένων, παρακληθεὶς ἀπὸ τὴν γυναῖκα του. Στὸν κόσμο ὅμως διεδόθη πὼς ὁ τάδε δωροδοκεῖται. Πῶς νὰ ξέρῃ ἡ κοινωνία ὅτι ὁ κακομοίρης αὐτὸς εἶναι πραγματικὰ ἀθῶος καὶ ὅλα τὰ φταίει ἡ γυναῖκα του ; Αὐτὲς ὅμως οἱ γυναῖκες δὲ νομίζετε πὼς ἐξευτελίζουν πὼς ἀτιμάζουν τὸν ἄντρα τους πολὺ περισσότερο ἀπὸ τὶς ἀπιστίες ;

ΚΥΡΙΟΣ : Καὶ βέβαια.... δὲ θὰ ἤμουν τίμιος ἄνθρωπος σὰν δὲ συμφωνοῦσα μαζύ σας. Ξέρετε ὅμως γιατὶ συμβαίνει αὐτό ;

ΚΥΡΙΑ : Γιατί ;

ΚΥΡΙΟΣ : Γιατὶ ἐσεῖς οἱ γυναῖκες τώρα μόλις βγήκατε στὴν κοινωνία, ἀρχίσατε νὰ δουλεύετε σὰν τοὺς ἄντρες, λοιπὸν γι' αὐτὸ δὲν ἔχετε καὶ μεγάλη ἰδέα τοῦ καθήκοντος στὴν κοινωνία, ἔξω ἀπὸ τὴν οἰκογένεια, καθὼς καὶ τῶν ὑποχρεώσεων ποὺ ἔχει στὴ δουλειά του κάθε ἔντιμος ἄνθρωπος· ὅμως αὐτοῦ τοῦ εἴδους τὶς παρεκτροπὲς τὶς νομίζετε ἀσήμαντες καὶ τὶς κάνετε μὲ ἐλαφρὴ τὴ συνείδησι, χωρὶς νὰ ἔχετε πλήρη συναίσθησι τοῦ μεγέθους μιᾶς τέτοιας ἀτιμίας.

ΚΥΡΙΑ : Συμφωνῶ πληρέστατα, μὰ σ' αὐτὸ ποιὸς φταίει παρακαλῶ ; Ἐσεῖς οἱ ἴδιοι ποὺ μᾶς μάθατε πὼς ἡ τιμὴ τῆς γυναίκας εἶναι μόνο στὰ ἐρωτικὰ ζητήματα καὶ στὰ ἄλλα ὅλα μπορεῖ νὰ κάνῃ ὅ,τι θέλει χωρὶς νὰ διατρέχῃ κίνδυνο ἡ ὑπόληψί της.

ΚΥΡΙΟΣ : Ἴσως ἔχετε δίκαιο.

ΚΥΡΙΑ : Καὶ βέβαια ἔχω. Λίγες γυναῖκες χωρὶς νὰ τολμοῦν νὰ προβοῦν σὲ ἄτιμες ἐνέργειες, δὲν γκρινιάζουν καὶ τυραννᾶνε ἀπὸ τὸ πρωῒ ὣς τὸ βράδυ τὸν ἄντρα τους μὲ τὸ νὰ τοῦ ψέλνουν αὐτὸ τὸ τραγοῦδι ἀπάνω κάτω ; «Δὲ θὰ φροντίσῃς ἐπιτέλους καὶ σὺ γιὰ τὴν οἰκογένειά σου ; Ὅλοι ἔφτιασαν περιουσίες, νοικοκυρεύτηκαν. Μὰ αὐτοὶ εἶναι ἄξιοι, μονάχα ἐσὺ ἔχεις τὴ μανία νὰ κάνῃς τὸν τίμιο, γι' αὐτὸ μὲ ἔχεις γυμνή, καὶ γυρίζω σὰν τὴ γύφτισσα. Δὲ θὰ φροντίσῃς ἐπιτέλους καὶ σὺ γιὰ μένα καὶ γιὰ τὰ παιδιά σου ;».

Π. ΧΟΡΝ

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΕΣ ΕΡΕΥΝΕΣ

Ποιὸ εἶνε τὸ πιὸ εὐνοϊκὸ «κλῖμα» γιὰ τὸν ἔρωτα

Τὸ ὄνειρο ἢ ἡ πραγματικότης

ΤΟ ΘΕΜΑ αὐτὸ ποὺ ὅσα κι' ἂν εἰπώθηκαν καὶ ἂν γράφηκαν δὲν μπόρεσε νὰ ἐξαντληθῇ, ἀπασχολεῖ ἕνα μεγάλο γαλλικὸ περιοδικὸ τὸ ὁποῖο καὶ ἄνοιξε μιὰ ἐνδιαφέρουσα καμπάνια. Στὸ προηγούμενο φύλλο μας σᾶς δώσαμε τὶς γνῶμες τῆς Μαντελὲν Ρενώ, σήμερα θ' ἀφήσωμε τὴν Μιστεγκὲτ καὶ τὸν συγγραφέα Κέσσελ νὰ μᾶς ποῦν πῶς βλέπουν τὸ ζήτημα.

ΤΙ ΛΕΕΙ Η ΜΙΣΤΕΓΚΕΤ

—Καὶ ποιὸς δὲν ἔχει τὶς γνῶμες του γιὰ τὸν ἔρωτα, καὶ ποιὸς δὲν τοῦ ἀρέσει νὰ ψάχνῃ νὰ βρῇ τὴν ψυχολογία του... Τὸ δικό σας τὸ ἐρώτημα ἀλήθεια εἶναι κεφαλαιῶδες.

Ἴσως νὰ χρειάζεται τὸ ψέμμα στὸν ἔρωτα. Ἀγαπᾷς τὸν ἄνδρα σου π. χ. ἢ τὸν φίλο σου καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ τρέλλας, μιὰ μόνη στιγμή, τὸν ἀπατᾷς, λυπᾶσαι, μετανοιώνεις καὶ συμμορφώνεσαι. Ἔ, λοιπὸν, ἐὰν ἐκεῖνος δὲν τὸ ἔμαθε, καλλίτερα νὰ τὸ ἀγνοῇ. Ἡ ἀνθρώπινη καρδιὰ ἔχει ἀδυναμίες. Ἴσως καὶ νὰ μὴ μπορέσῃ νὰ τὸ καταλάβῃ, νὰ τὸ ἐξηγήσῃ καὶ τότε πάει καὶ τῶν δυὸ ἡ εὐτυχία. Γιατὶ λοιπὸν νὰ μὴν μένῃ μὲ τὴν χιμαιρικὴ ἰδέα ποὺ ἔχει γιὰ σᾶς ;

Ὅλα γιὰ νὰ περπατήσουν θέλουν μιὰ τροφή. Ἡ μηχανὴ θέλει βενζίνα ἢ ἠλεκτρισμό, ἡ καρδιὰ θέλει ἐνθουσιασμό, ἐνθουσιασμὸ ποὺ θὰ βγαίνῃ ἔστω καὶ ἀπὸ χίμαιρες.

Ὑπάρχει βέβαια καὶ ἡ πραγματικότητα, καὶ πιὸ πολὺ ἀπ' ἀλλοῦ, στὸν ἔρωτα, ἀλλὰ κι' αὐτὴ ἑνώνεται μέσα στὸ ὄνειρο τοῦ ἐρωτευμένου, ὁ ὁποῖος βλέπει ὅλα τὰ πράγματα διαφορετικά. Πάντοτε ζητᾷ νὰ ἐξυψώσῃ κανεὶς ἐκεῖνο ποὺ ἀγαπᾷ.. Πολλὲς φορὲς ὀνειρευόμαστε κάτι ποὺ μόλις ὑπάρχει στὴν πραγματικότητα, καὶ ἀγαποῦμε κυρίως τὸ ὄνειρό μας αὐτό. Εἶναι ἡ αἰωνία ἱστορία τοῦ Ναρκίσσου, ὁ ὁποῖος ἀγάπησε τὴν ἀνταύγεια τοῦ ἴδιου τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἀναζητοῦμε ἕναν ἄλλο ἑαυτό μας, ἕνα ἰδανικὸ ποὺ ἀνταποκρίνεται στὰ γοῦστα μας καὶ στὶς βλέψεις μας.

Ἴσως νὰ μὴν τὸ συναντοῦμε ποτέ, ἀλλὰ κάθε φορὰ ποὺ εἴμαστε ἐρωτευμένοι νομίζουμε πὼς βρήκαμε τὸ ἰδανικό μας. Κι' εἶναι καλλίτερα ἔτσι νὰ πλανᾶται κάπως κανείς, γιατὶ τότε εἶναι πραγματικὰ ἐρωτευμένος.

Βέβαια, δὲν πρέπει νὰ πλανᾶται κανεὶς ὅσον ἀφορᾷ τὶς σωματικὲς χάρες, γιατὶ τὸ πρῶτο «τὲτ-ἀ-τέτ» φτάνει γιὰ νὰ σβύσουν ὅλες οἱ αὐταπάτες. Ἕνας ὡραῖος ἄνδρας, μιὰ ὡραία γυναῖκα εἶναι κάτι εὐχάριστο στὸ μάτι, στὸν περίπατο, κάτι τὸ ντεκορατίφ... Ἀλλὰ νὰ συζητῇ κανεὶς μ' ἕνα ὡραῖο πρᾶγμα, μ' ἕνα ἀντικείμενο, δὲν εἶναι πάντα εὐχάριστο πρᾶγμα».

ΤΙ ΛΕΓΕΙ Ο ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΟΓΡΑΦΟΣ ΚΕΣΣΕΛ

— Ἐὰν θὰ θέλατε τὴν προσωπική μου γνώμη, θὰ σᾶς ἔλεγα πὼς μόνο στὴν πραγματικότητα πρέπει νὰ ἔχῃ κανεὶς ἐμπιστοσύνη. Τὸ ὄνειρο εἶναι ἕνα ψέμμα.

—Ἕνα ὑπέροχο ὅμως ψέμμα...

—Ἴσως, ἀλλὰ πάντα ψέμμα. Καὶ δὲν ὑπάρχει κατὰ τὴν γνώμη μου τίποτα πιὸ ὑπέροχο ἀπὸ τὴν εἰλικρίνεια καὶ τὸ θάρρος. Εἶναι βέβαια δύσκολο νὰ φτάσῃ ὁ κόσμος σὲ τέτοιο ἠθικὸ ὕψος γιατὶ χρειάζονται νὰ βοηθήσουν πολλοὶ μαζὶ παράγοντες. Ἴσως βρίσκεται κάποια σκληρότητα στὰ ὅσα λέγω, ἀλλὰ ἡ σκληρότητα αὐτὴ εἶναι κάτι ποὺ δημιουργεῖ τὶς ἀληθινὲς ἀξίες στὴ ζωή. Ὡς τόσο καταλαβαίνω πὼς ὑπάρχουν φύσεις ποὺ διεφθάρησαν ἀπὸ τὴν καλλιέργεια τοῦ ψεύδους στὴν κοινωνία καὶ κατὰ συνέπεια καὶ στὸν ἔρωτα, καὶ φύσεις ποὺ πραγματικὰ ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴν πλάνη γιὰ νὰ αἰσθανθοῦν. Αὐτὸ ὅμως εἶναι μιὰ ἀδυναμία καὶ ἕνας φόβος μπροστὰ στὴ ζωή. Ἡ πραγματικότητα εἶναι πάνω ἀπὸ τὶς δυνάμεις των. Ὁ ἔρωτας γι' αὐτοὺς πρέπει νὰ συνοδεύεται πάντα μὲ ὀπτικὲς αὐταπάτες.

Ἀλλὰ ἡ αὐταπάτη διέπεται πάντοτε ἀπὸ τὸν νόμο τῆς συντομίας. Διαλύεται γρήγορα, συμπαρασύροντας καὶ τὸν ἔρωτα.

Θαυμαστοὶ εἶναι ἐκεῖνοι οἱ ἐρασταὶ ποὺ ἀγαπιῶνται χωρὶς ὁ ἕνας νὰ ἔχῃ καὶ τὴν ἐλάχιστη αὐταπάτη γιὰ τὸν ἄλλον. Αὐτὴ εἶναι ἡ μεγάλη καὶ ἀληθινὴ ἐπιτυχία στὴ ζωή».

ΠΑΡΑΔΟΞΟ ΓΑΜΗΛΙΟ ΣΥΜΒΟΛΑΙΟ

ΜΙΑ περίεργη ὑπόθεσις διαζυγίου προσήχθη τελευταίως στὸ δικαστήριο τῆς Πράγας. Ὁ σύζυγος ζητοῦσε τὸ διαζύγιο διότι ἡ γυναῖκα του, ἀπάνω σὲ μιὰ θυελλώδη συζυγικὴ σκηνὴ τοῦ εἶχε πετάξει κατὰ πρόσωπον ἕνα κλούβιο αὐγό, ποὺ τοῦ εἶχε βγάλει τὸ μάτι. Ἡ μέγαιρα κατεδικάσθη σὲ ἑνὸς μηνὸς φυλάκισι, ἀλλὰ παρ' ὅλο τοῦτο, οἱ δικασταὶ δὲν μπόρεσαν νὰ ἐκδώσουν τὸ διαζύγιον, καθὼς θὰ ἦταν σωστό, εἰς βάρος τῆς συζύγου. Ὁ δικηγόρος της παρουσίασε τὸ συμβόλαιο τοῦ γάμου ποὺ εἶχε συναφθῆ στὰ 1935, ἕνα συμβόλαιο ποὺ ἔδιδε ρητῶς τὸ δικαίωμα εἰς τὴν σύζυγον «ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ σύζυγός της τὴν ἠνώχλει μὲ ἀηδεῖς ἱστορίας», νὰ τοῦ ἐκσφενδονίζῃ κατὰ πρόσωπον ἕνα αὐγό!

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

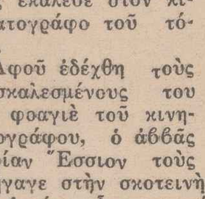

ΕΝΑΣ ΕΦΗΜΕΡΙΟΣ σ' ἕνα προάστειο τοῦ Λονδίνου, ἐπειδὴ ἔβλεπε πὼς οἱ πιστοὶ δὲν προσήρχοντο πιὰ μὲ πολὺ ζῆλο στὴν ἐκκλησία, εἶχε μιὰ ἔμπνευσι γιὰ νὰ τοὺς προσελκύσῃ : Μιὰ Κυριακὴ πρωῒ τοὺς ἐκάλεσε στὸν κινηματογράφο τοῦ τόπου.

Ἀφοῦ ἐδέχθη τοὺς προσκαλεσμένους του στὸ φοαγιὲ τοῦ κινηματογράφου, ὁ ἀββᾶς Ἀπρίαν Ἔσσιον τοὺς εἰσήγαγε στὴν σκοτεινὴ αἴθουσα, στὴν ὀθόνη τῆς ὁποίας εἶχε φροντίσει νὰ ἔχῃ προβληθῇ ἕνας πελώριος σταυρός. Ὅταν ἡ αἴθουσα ἐγέμισε, τὸ γραμμόφωνο ἄρχισε νὰ δίνῃ ἕνα περίφημο χορικὸ ποὺ ἡ ὁμήγυρις ἄκουσε μὲ εὐλάβεια. Κατόπιν ἐπηκολούθησε μιὰ ταινία τοῦ Ζερὸμ Κ. Ζερὸμ μὲ τὸν Κόνραϋ Φάϊτ καὶ τέλος μιὰ σύντομη ὁμιλία τοῦ μοντέρνου ἱερέως ποὺ ἐξήγησε τὰ ἠθικὰ συμπεράσματα τῆς ταινίας καὶ ποὺ ἐπωφελήθηκε τῆς συγκεντρώσεως τοῦ ποιμνίου του γιὰ ν' ἀπαγγείλῃ μερικὲς προσευχὲς ποὺ τὸ ἐκκλησίασμα ἄκουσε μὲ πολλὴ προσοχή.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΖΩΗΝ ΜΑΣ

Μεταξὺ καφφὲ καὶ τσιγάρου

Τόσο πολὺ ὡμοίαζε ἡ κουνιάδα του μὲ τὴν γυναῖκα του, ὥστε συχνὰ ἔπαιρνε τὴν μία γιὰ τὴν ἄλλη. Ὡμοίαζον καταπληκτικῶς αἱ δύο δίδυμοι ἀδελφαὶ καὶ ὁ σύζυγος καὶ γαμπρὸς εἶχε παραφρονήσει. Καὶ στὸ τέλος ἐτίναξε ὁ ἄνθρωπος τὰ μυαλά του στὸν ἀέρα. Ταῦτα δὲν συνέβησαν ἐδῶ, ἀλλὰ εἰς τὴν Ἀμερικὴν—ποῦ ἀλλοῦ ;—χώραν τῶν περιέργων καὶ τῆς...τσίκλας.

⁂

«Συνελήφθη—μᾶς πληροφορεῖ τὸ Ἀστυνομικὸν δελτίον—ὁ Π. Κ. ἐτῶν 35, ἐργολάβος, διότι εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγίου Κωνσταντίνου ἐκτύπησε διὰ τῶν γρόνθων του εἰς τὸ πρόσωπον τὴν Φλώραν Α. ἐτῶν 17, διότι αὕτη διεμαρτυρήθη ἐπειδὴ ἐν εὐθυμίᾳ διατελῶν τὴν παρηνώχλησεν».

Τὶ τοῦ πληρώνετε αὐτοῦ τοῦ νεοέλληνος ; Τοὐλάχιστον ἕνα...λυντσάρισμα.

⁂

Εἰς ἑκατὸν περίπου λουομένους, εἰς μίαν καὶ μόνην Κυριακὴν, παρέσχον οἱ παράκτιοι σταθμοὶ τῶν Πρώτων Βοηθειῶν, τὰς ἀμέσους βοηθείας των, οἵτινες ὑπέστησαν διαφόρους μώλωπας καὶ μικροτραύματα, κολυμβῶντες εἰς διαφόρους ἀκτὰς τῆς Ἀττικῆς. Εὐτυχῶς εἰς ἑκατὸν καὶ ὄχι χιλίους. Ἀλλὰ ἀφοῦ δὲν γνωρίζουν κολύμβημα οἱ Ἀθηναῖοι, ἐννοοῦν νὰ κολυμβοῦν, νὰ πνίγωνται καὶ νὰ τραυματίζωνται. Καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἱδρύονται κολυμβητικαὶ σχολαὶ ἂς ἐνισχυθοῦν οἱ ἐν λόγῳ παράκτιοι σταθμοὶ Πρώτων Βοηθειῶν. Γιὰ καλὸ καὶ γιὰ κακό.

⁂

Ἰδοὺ πῶς ἀστεΐζονται οἱ νεοέλληνες. Μᾶς τὸ πληροφορεῖ τὸ Ἀστυνομικὸν δελτίον: «Ἐντὸς τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Φωκίωνος 2 σαγματοποιείου Γ. Λιώση συνεπλάκησαν, ἀφοῦ προηγουμένως ἠστεΐζοντο οἱ ὑπάλληλοι Γ. Κεφαλᾶς καὶ Π. Πνευματικάκος. Ὁ τελευταῖος διὰ γρόνθων ἐτραυμάτισεν εἰς τὸ πρόσωπον τὸν Κεφαλᾶν, ὁ ὁποῖος ἐκμανεὶς ἐξήγαγε σουγιὰν καὶ ἐτραυμάτισε δι' αὐτοῦ εἰς τὴν ὠμοπλάτην τὸν Πνευματικάκον». Πάλιν καλὰ ποὺ χάριν ἀστείου ὁ Κεφαλᾶς δὲν τοῦ ἔμπηξε τὸν σουγιὰ στὴν καρδιὰ τοῦ φίλου του.

⁂

Τώρα ἰδοὺ πῶς διασκεδάζουν καὶ οἱ μικροὶ Ἀθηναῖοι. Καὶ αὐτὸ μᾶς τὸ πληροφορεῖ τὸ Ἀστυνομικὸν δελτίον : «Εἰς τὴν ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Σολωμοῦ καὶ Γ΄ Σεπτεμβρίου οἰκίαν τοῦ Γ. Μπαγκούα καὶ εἰς τὸ ὑπόγειον αὐτῆς ἔνθα διαμένει ὁ ἔμπορος Κ.Π. ἐξερράγη πυρκαϊά. Τὸ πῦρ προελθὸν ἀπὸ πυρεῖα, τὰ ὁποῖα ἤναπτον χάριν παιδιᾶς τὰ τέκνα τοῦ Π.».

⁂

Ἡ Μαροῦσα δὲν εἶχε γίνει ταγκὸ σπαραξικάρδιον, οὐδὲ πλάκα γραμμοφώνου. Ἔγινε τώρα καὶ αὐτὴ μὲ τὴν σειράν της. Ὁ συνθέτης μᾶς πληροφορεῖ ὅτι ἔχει μαῦρα μάτια, ποὺ στάζουν πόνον καὶ διάφορα ἄλλα τραγικὰ καὶ φοβερά. Οἱ Ἀθηναῖοι καλοῦνται καὶ ὅλοι οἱ Ἕλληνες μαζὶ νὰ τὴν ὑποστοῦν ἐφέτος ὁλόκληρον τὸ καλοκαῖρι.

⁂

Δεκαεπτὰ ἐτῶν ἡ Μαρία Κέλλερ, Βιεννέζα, ξανθὴ νεράϊδα, ἤναψε τρελλὰ καὶ κεραυνοβόλα ἕνα μαῦρον ἑξηκονταπενταετῆ Αἰγύπτιον. Καὶ οἱ ἑξήκοντα πέντε Δεκέμβριοι ἀνταπεκρίθησαν στὸ αἴσθημα τῶν δεκαεπτὰ Ἀπριλίων, διότι τοὺς συνεκίνησεν ὁ αἰφνίδιος ἔρως, τῆς μικρᾶς καὶ οἱ γάμοι τελοῦνται τὰς ἡμέρας αὐτάς. Ὁ πρώην πρωθυπουργὸς τῆς Αἰγύπτου Τεβφὶκ Μεσοὺμ πασᾶς, νυμφεύεται τὴν Μαρίαν Κέλλερ.

Ποιὸς ἠμπορεῖ νὰ τὰ βάλῃ μὲ τὸν μικρὸν τοξότην, υἱὸν τῆς Ἀφροδίτης ;

⁂

Δροσερὸν θὰ ἔχωμεν ἐφέτος τὸ καλοκαῖρι. Τοῦτο μᾶς τὸ προαναγγέλουν καὶ μᾶς τὸ ὑπόσχονται ἀστεροσκοπεῖα καὶ ἀστρονόμοι. Καὶ ὀφείλεται στὰς τελευταίας βροχάς. Ἀπὸ τὸ στόμα τους λοιπὸν καὶ στοῦ Θεοῦ τ' αὐτί.

ΝΙΤΣΕΒΟ

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΑΝΩΝΥΜ. ΕΤΑΙΡΙΑ
ΤΑ "ΓΡΑΜΜΑΤΑ"
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 36
ΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΑΤΗΣΙΩΝ, ἀρ. 8 Τηλέφωνον 30.461
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ : ΠΑΛΑΜΗΔΟΥ, ἀρ. 4 Τηλέφωνον 30.297
ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Ἡ Γυναῖκα
ΜΕΓΑΛΗ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΡΙΑ : ΡΟΖΑ ΑΝΤ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΑΘΗΝΑΙ
ΕΤΟΣ Α΄
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ ΔΥΟ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ
9
ΙΟΥΛΙΟΥ
1937

ΔΕΝ ΕΧΩ ΠΡΟΙΚΑ!

ΜΙΑ ΓΥΝΑΙΚΑ ΕΞΥΠΝΗ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΗ ΒΡΙΣΚΕΙ ΠΑΝΤΑ ΤΟΝ ΤΡΟΠΟ ΝΑ ΔΩΣΗ ΕΝΑΝ ΘΗΣΑΥΡΟ ΣΤΟΝ ΑΝΤΡΑ ΠΟΥ ΠΑΝΤΡΕΥΕΤΑΙ

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ διερωτῶνται μὲ ἔκπληξι πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ ζητᾷ κανεὶς μιὰ γυναῖκα καὶ περιπλέον νὰ θέλῃ καὶ προῖκα ! Ἴσως νἄχουνε δίκηο, ὅταν κανεὶς λάβῃ ὑπ' ὄψι τὶς ἰδιαίτερές τους συνθῆκες. Στὴν Ἀγγλία ἡ γυναικεία ἐργασία δὲν εἶναι οὔτε σπάνιο, οὔτε ἐκπληκτικὸ φαινόμενο. Δὲν εἶναι οὔτε ἐμπόρευμα ὑποτιμημένο, οὔτε στερνὸ ἀπελπισμένο καταφύγιο τῆς γυναίκας ποὺ δυστυχεῖ. Ἀλλὰ ἂς ἀφήσωμε τὶς μερικὲς περιπτώσεις.

Τὸ ζήτημα τῆς προίκας, συνδέεται μὲ θεσμοὺς κοινωνικοὺς καὶ μὲ ἱστορικὲς αἰτίες. Ἡ συνήθεια τῆς προίκας θὰ μποροῦσε κανεὶς νὰ πῇ πὼς ἑδραιώθηκε ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς μικρῆς ἰδιοκτησίας. Εἶχε ὁ ἀγρότης ἕνα κομμάτι γῆς γιὰ νὰ ζήσῃ μόνος του. Μόλις ὅμως ἐτίθετο τὸ πρόβλημα νὰ προστεθῇ καὶ ἕνας ἄλλος ἄνθρωπος στὴ ζωή του καὶ ν' ἀρχίσῃ ἡ οἰκογένεια, τὰ πράγματα ἄλλαζαν καὶ ἡ μόνη λύσις ἦταν ἡ προῖκα ἢ σὲ χρῆμα ἢ σὲ κτῆμα.

Σήμερα ποὺ ἄλλαξαν ὅλα θὰ ἔπρεπε καὶ ἡ συνήθεια αὐτὴ ν' ἀλλάξῃ καὶ τὸ πρόβλημα νὰ ἐξετασθῇ ἀπὸ ἄλλες πλευρές. Σήμερα μποροῦμε νὰ ποῦμε πὼς τὸ χρῆμα πιὰ ἔπαψε νὰ ἔχῃ τὴν σταθερὴ ἀξία ποὺ εἶχε ἄλλοτε. Ἐκεῖνο ποὺ εἶναι ἀναγκαῖο σὲ μιὰ συμβίωσι εἶναι ἡ προσωπικὴ ἀξία Πόσοι νέοι δὲν βρῆκαν τὴν καταστροφή τους παντρευόμενοι κορίτσια πλούσια καὶ ἀνόητα, χωρὶς καμμιὰ πνευματικὴ ἀξία, χωρὶς τὸ ἀναγκαῖο ὀργανωτικὸ πνεῦμα καὶ τὶς ψυχικὲς ἀρετές. Καὶ τὰ χρήματα σκόρπισαν ἄγονα, ἐνῷ ἡ γκρίνια καὶ ἡ συμφορὰ ὅλο καὶ ἑδραιωνότανε στὸ σπιτικό τους καθημερινά.

Δὲν ὑπάρχει ἀμφιβολία πὼς τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν σήμερα ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴ ἐνίσχυσι καὶ τῆς γυναίκας γιὰ νὰ φτιάξουν τὴν συζυγικὴ φωλίτσα. Γι' αὐτὸ εἶναι εὐχῆς ἔργον νὰ ἐργάζεται ἡ γυναῖκα καὶ νὰ προσφέρῃ στὸν οἰκογενειακὸ προϋπολογισμὸ τὴν οἰκονομική της βοήθεια.

Ὑπάρχει μιὰ ἠθικὴ ἐνίσχυσι ἐξ ἄλλου πολὺ πιὸ θετικὴ καὶ βεβαία ὅσον ἀφορᾷ τὴν διάρκεια ἀπὸ τὰ τραπεζογραμμάτια, κι' αὐτὴ εἶναι ἡ ἔξυπνη γυναῖκα.

Ἡ γυναῖκα ποὺ ξέρει τὴ ζωὴ καὶ τὶς ἀπαιτήσεις της, ἡ γυναῖκα ποὺ μπορεῖ νὰ γίνῃ σύντροφος στὸ σπίτι, στὴν ἐργασία, στὴν κοινωνία, στὸ πνεῦμα καὶ στὴν καρδιὰ μὲ τὸν ἄνδρα. Ὑπάρχουν γυναῖκες χωρὶς δεκάρα ποὺ μποροῦν νὰ βοηθήσουν τὸν ἄνδρα τους στὴν ἰδιαίτερη ἐργασία του μὲ τὶς συμβουλές, τὴν ἐνεργητικότητά τους, τὴν διαίσθησί τους μὲ τὴν φιλοδοξία τους ἀκόμη. Ὑπάρχουν γυναῖκες ποὺ μὲ τὴν στοργή, τὴν ψυχική τους ἰσορροπία καὶ τὴν ἀγάπη τους βοηθοῦν τὸν ἄνδρα ν' ἀνοίξῃ τὸν δρόμο του, νὰ βρῇ διεξόδους, νὰ παλαίψῃ καὶ νὰ κερδίσῃ.

Κ' ὑπάρχουν ἀκόμα καὶ οἱ γυναῖκες ἐκεῖνες οἱ ἄξιες ποὺ ξέρουν νὰ ξεπερνοῦν μόνες τους τὶς δυσκολίες, ν' ἀγοράζουν τὸ πᾶν σὲ τιμὴ εὐκαιρίας, νὰ περνοῦν ὡραῖα μὲ τὸ τίποτε, νὰ κρατοῦν μὲ μιὰ λέξι τὸ σπίτι μὲ λίγα χρήματα σὲ ἀρίστη κατάστασι.

Μὰ ὅποια περίπτωσι κι' ἂν κυττάξῃ κανείς, θὰ βρῇ αὐτοὺς τοὺς δυὸ θησαυροὺς ποὺ κάθε καλλιεργημένη καὶ μορφωμένη γυναῖκα μπορεῖ νὰ προσφέρῃ στὸν ἄνδρα, τὸν νοῦ καὶ τὴν καρδιά.

Μὴν λέτε ποτὲ, νέες : «Δὲν ἔχω προῖκα, δὲν θὰ παντρευτῶ». Μόνο προσπαθῆστε σὰν τὸν ἀδελφό σας νὰ προικίσετε τὸν ἑαυτό σας μὲ τὰ δῶρα τῆς ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητας, μὲ τὶς πνευματικὲς καὶ ψυχικὲς ἐκεῖνες ἀρετὲς ποὺ χρειάζεται ἡ ζωή. Ἀφῆστε τὶς παληὲς ἀντιλήψεις περὶ τοῦ τί πρέπει καὶ τί δὲν πρέπει νὰ ξέρῃ μιὰ κοπέλλα. Σήμερα εἶναι πιὸ φανερὸ κι' ἀπὸ τὸν ἥλιο, πὼς ἡ νέα πρέπει νὰ ἔχῃ ἕνα ἐπάγγελμα, πρέπει νὰ ἔχῃ ὅλες ἐκεῖνες τὶς ψυχικὲς ἱκανότητες ποὺ θὰ φέρουν μαζὺ μὲ τὰ νειᾶτα τους τὴν εὐτυχία στὸ ζευγάρωμα.

Κοντὰ σ' αὐτὸ θὰ πρέπει βέβαια καὶ ἡ κοινωνία νὰ βοηθήσῃ τὴν γυναῖκα, σκεφτόμενη τὶς νέες συνθῆκες ποὺ δημιουργήθηκαν.

Στὴν Ἀγγλία καὶ στὴν Ἀμερικὴ παραδείγματος χάριν κάθε νέα ποὺ ἐργάζεται καὶ κερδίζει περὶ τὰ 300 φράγκα τὴν ἑβδομάδα, ἐγγράφεται σὲ ἕνα εἶδος ἀσφάλειας καὶ ὅταν παντρευτῇ ἐξασφαλίζει ἕνα μικρὸ ποσό, μιὰ μικρὴ προῖκα ποὺ τῆς ἐπιτρέπει νὰ ἐπιπλώσῃ τὸ σπιτάκι ποὺ θὰ φωλιάσῃ τὴν εὐτυχία της.

— Δὲν ἔχω προῖκα.... Δὲν ἔχω προῖκα!

Μὴν ξαναπῆτε αὐτὴ τὴν λέξι. Κυττάξετε τὸν ἑαυτό σας, τὶς ψυχικὲς καὶ πνευματικὲς χάρες σας κι' ὅταν βεβαιωθῆτε πὼς εἶσθε μιὰ ἔξυπνη μοντέρνα γυναῖκα πῆτε ἁπλῶς:

— Δὲν ἔχω σύντροφο καὶ πρέπει νὰ τὸν βρῶ.

Καὶ οἱ ἄνδρες δὲν εἶναι τυφλοὶ νὰ μὴ δοῦν τὴν σημερινὴ πραγματικότητα.

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΗΡΩΪΔΕΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΑΕΡΟΠΟΡΟΣ ΑΜΕΛΙΑ ΕΡΧΑΡΤ

Ο ΑΣΥΡΜΑΤΟΣ ἀνήγγειλε αὐτὲς τὶς ἡμέρες μιὰ εἴδησι ποὺ ἐλύπησε ὅλον τὸν κόσμο, ἰδιαίτερα ὅμως τὶς γυναῖκες: ἡ Ἀμέλια Ἔρχαρτ, ἡ περίφημος Ἀμερικανὶς ἀεροπόρος, ποὺ ἔχει ἕως τώρα στὸ ἐνεργητικό της τόσα λαμπρὰ ἀεροπορικὰ κατορθώματα, ἐχάθηκε στὸν Εἰρηνικὸ Ὠκεανό.

Ἡ Ἀμέλια Ἔρχαρτ εἶναι ἀπὸ τοὺς ἄσσους τῆς παγκοσμίου ἀεροπορίας. Ὅταν τὴν 18ην Ἰουνίου τοῦ 1928 ἡ Εὐρώπη ἔμαθεν ὅτι μία νεαρὰ Ἀμερικανὶς εἶχε διαβῆ τὸν Ἀτλαντικὸν ὠκεανὸν μὲ ὑδροπλάνον, μαζὶ μὲ τοὺς ἀεροπόρους Στοῦλτς καὶ Γκῶρδον, εἰς τὴν διαδρομὴν Νέας Γῆς—Ἰρλανδίας, ὅλοι ἐκυριεύθησαν ἀπὸ εὔλογον θαυμασμὸν διὰ τὸ τολμηρὸν αὐτὸ κατόρθωμα.

Ὁ γενικὸς αὐτὸς θαυμασμὸς μετετράπη εἰς ἀπερίγραπτον κατάπληξιν τὴν 20—21ην Μαΐου τοῦ 1932. Ἡ Ἀμέλια Ἔρχαρτ ἐπανέλαβε τὸ κατόρθωμα, ἐντελῶς μόνη αὐτὴν τὴν φοράν, μὲ τὸ ἀεροπλάνον της.

Ἡ ὑποδοχή της εἰς τὴν Εὐρώπην ὑπῆρξεν αὐτὴν τὴν φορὰν ἀληθινὴ ἀποθέωσις.

Μὲ τὸ ἴδιον ἀεροπλάνον ἐξηκολούθησε τὰς τολμηρὰς πτήσεις της καὶ κατέρριψεν ἀρκετὰ ἄλλα ρεκόρ, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐπέτυχε καὶ μίαν ἀξιόλογον διάπτησιν τοῦ Εἰρηνικοῦ ὠκεανοῦ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ γάμος της μὲ τὸν γνωστὸν ἐκδότην κ. Πούτναγκ δὲν ἐμείωσε τὴν ἀγάπην της πρὸς τὴν ἀεροπορίαν, οὔτε τὴν ἔκαμε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν ἐνεργὸν ἐπίδοσίν της εἰς τὴν κατάκτησιν νέων ἀεροπορικῶν ρεκόρ. Ἀντιθέτως μάλιστα θὰ ἠμποροῦσε νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ Ἀμέλια Ἔρχαρτ εἶναι ἡ γυναῖκα ποὺ κατέχει τὸ....ρεκὸρ τῶν ρεκόρ.

Ἡ ἀληθινὰ καταπληκτικὴ φυσικὴ ὁμοιότης της πρὸς τὸν ἄλλον ἔνδοξον συμπατριώτην της Λίντμπεργκ εἶχεν ὡς συνέπειαν τὸ νὰ ἐπονομασθῇ ἡ Ἀμέλια Ἔρχαρτ «θηλυκὸς Λίντμπεργκ» ἢ «λαίηντυ Λίντυ». Ὁ θηλυκὸς λοιπὸν αὐτὸς ἄσσος τοῦ ἀέρος πήγαινε καὶ τώρα νὰ πραγματοποιήσῃ ἀκόμη ἕναν μεγαλειώδη ἆθλον: τὸν ἐναέριον γῦρον τοῦ κόσμου.

Ὁ θηλυκὸς Λίντμπεργκ

Ἡ Ἀμέλια ἄρχισε νὰ ἑτοιμάζεται γιὰ τὸ μεγάλο αὐτὸ ταξεῖδι ἀπὸ μηνῶν. Ὁ πόθος της ἦταν πρώτη αὐτὴ νὰ πραγματοποιήσῃ τὸν γῦρον τῆς γηΐνης σφαίρας, ἀκολουθοῦσα ὅσον τὸ δυνατὸν πλησιέστερα τὸν ἰσημερινόν, τὴν κεντρικὴν δηλαδὴ ζώνην τοῦ πλανήτου μας.

Τὸ ἀεροπλάνο ποὺ ἑτοίμασε ἦταν ἕνα μονοπλάνο μὲ μεταλλικοὺς ἕλικας μὲ δυὸ κινητῆρας, ἕκαστος τῶν ὁποίων ἔχει δύναμιν 425 ἵππων. Τὸ ἀεροπλάνον ὠνομάσθη «Ἱπτάμενον Ἐργαστήριον», γιατὶ εἶναι ἐφωδιασμένον μὲ ὅλας τὰς τελευταίας ἐφευρέσεις καὶ τὰ τελειότερα ὄργανα, καὶ ἰδίως μίαν συσκευὴν αὐτομάτου διακυβερνήσεως, ποὺ ἐπιτρέπει στὸν ἀεροπόρο νὰ ξεκουράζεται λίγο κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν μακρῶν ὡρῶν τῆς πτήσεως.

ΜΟΝΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΘΕΡΑΣ

Ἡ Ἀμέλια Ἔρχαρτ δὲν ἄφησε τὸ ὄνειρό της ἁπλὸ σχέδιο. Καὶ ξεκίνησε τὴν 1ην Ἰουνίου ἀπὸ τὸ Μιαμί. Τὸ πρῶτο μέρος τοῦ ταξειδιοῦ της ἀπὸ τὸ Νατὰλ μέχρι τοῦ Ἁγίου Λουδοβίκου τῆς Σενεγάλης τὸ πραγματοποίησε σὲ 13 ὧρες καὶ 22΄. Ἔτσι κατέρριψε ἕνα νέον μεγάλο ρεκόρ. Κατόπιν ἐσυνέχισε τὴν πτῆσιν της, ἕως ὅτου ἐχάθη εἰς τὸν Εἰρηνικὸ ὠκεανό.

Τὸ ἀεροπλάνον τῆς Ἔρχαρτ εἶναι ἀπὸ ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἔχουν ἀνάγκην δύο πιλότων. Καὶ ὅμως ἡ τολμηρὴ αὐτὴ γυναῖκα σκέφθηκε νὰ διασχίσῃ 45.000 χιλιόμετρα μόνη.

Τέτοιες τολμηρὲς φύσεις τιμοῦν ὄχι μονάχα τὸ γυναικεῖον φῦλον, ἀλλὰ καὶ ὁλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος. Ὅλες αὐτὲς τὶς ἡμέρες ὅλων οἱ καρδιὲς ἀνήσυχες στρέφονται πρὸς τὴν χαμένη ἡρωΐδα.

Καὶ θέλομεν ὅλοι τὸ τολμηρὸ αὐτὸ πουλὶ νὰ εἶναι κάπου σὲ κανένα νησὶ τοῦ Εἰρηνικοῦ καὶ νὰ ξαναγυρίσῃ, γιὰ ν' ἀρχίσῃ πάλι τὴν περιπετειώδη ζωή της γιὰ νὰ τελειώσῃ τὸν ἔνδοξον ἆθλο της, τὸν γῦρον τοῦ κόσμου.

ΕΤΑΙΡΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ ΑΡΧΕΙΟΥ ΚΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΝ
ΔΩΡΕΑ 1. Τζάγια
ΗΜΕΡΟΜ. 16.8.85
ΑΡΙΘ. 38576

ΤΑ ΔΡΑΜΑΤΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

”ΕΛΑΤΡΕΥΑ ΤΗΝ ΕΘΕΛ....

«...κι’ ἡ ἀγάπη μου γι’ αὐτὴ μ’ ἔκαμε να σκοτωσω τὴν ἀδελφή της, τὴν μητέρα της κ’ ἕναν γείτονά τους...».

ΤΟ ΤΡΙΠΛΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΕΝΟΣ ΤΡΕΛΛΟΥ ΓΛΥΠΤΟΥ

ΠΡΟ ὀλίγων ἡμερῶν διεδραματίσθη εἰς τὸ Κλήβελαντ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν ἡ τελευταία φάσις ἑνὸς φρικιαστικοῦ δράματος, ποὺ ἐπὶ ἀρκετοὺς μῆνες ἀπησχόλησε τὴν ἀμερικανικὴν ἀστυνομίαν.

Ἡ ἀρχὴ τοῦ δράματος αὐτοῦ ἀνάγεται στὴν περασμένη ἄνοιξι. Τὴν Κυριακὴ τοῦ Πάσχα — 28 Μαρτίου — κατὰ τὶς ἐννέα τὸ βράδυ, ὁ Ἰωσὴφ Γεδεών, ταπητουργὸς τὸ ἐπάγγελμα, ἐπῆγε νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν τέως σύζυγόν του, Μαίρη καὶ τὶς δύο κόρες του, τὴν Βερόνικα καὶ τὴν Ἔθελ, στὴν 50η λεωφόρο. Τὸ ἀνδρόγυνο, παρὰ τὸν χωρισμό, εἶχε διατηρήσει πολὺ καλὲς σχέσεις καὶ οἱ ἐπισκέψεις αὐτὲς τοῦ ταπητουργοῦ ἦσαν συχνότατες. Πάντοτε δὲ τὸν ὑπεδέχοντο μὲ χαρά, ἰδιαιτέρως δὲ ἡ Βερόνικα, ποὺ τὴν ἀγαποῦσε ἰδιαιτέρως.

Ἡ Βερόνικα Γεδεών, ἕνα ἀπὸ τὰ θύματα τοῦ Ἴρβιν.

Παραδόξως ὅμως, τὴν ἡμέρα ἐκείνη, παρὰ τὰ ἐπανειλημμένα κτυπήματά του στὴν πόρτα τοῦ διαμερίσματος τοῦ τετάρτου ὀρόφου, ὅπου ἔμενε ἡ τέως σύζυγός του, δὲν ἐλάμβανε καμμιὰ ἀπάντησι. Μόνον τὸ πεκινουᾶ τῆς Βερόνικας ἀπαντοῦσε, γαυγίζοντας δυνατά. Ὁ Γεδεὼν ἄρχισε νὰ ἀνησυχῇ. Ἕνα δυσάρεστο συναίσθημα τὸν κατέλαβε. Τότε, χωρὶς νὰ χάνῃ καιρό, ἄρχισε νὰ δίνῃ δυνατὲς σπρωξιὲς μὲ τὸν ὦμον του στὴν πόρτα, ὥς ποὺ τὴν ἐπέταξε κάτω.

Τὸ θέαμα ποὺ παρουσιάσθηκε στὰ μάτια του ἦταν φοβερό... Ἡ κόρη του Βερόνικα ἦταν ξαπλωμένη γυμνὴ σ’ ἕνα κρεββάτι. Στὰ πόδια τοῦ κρεββατιοῦ αὐτοῦ βρισκόταν τὸ σῶμα τῆς γυναίκας του, γυμνῆς ἐπίσης. Σ’ ἕνα ἄλλο δωμάτιο βρισκόταν ἐπίσης τὸ σῶμα τοῦ Φρὰνκ Μπόρνες, ἑνὸς γνωστοῦ τῆς οἰκογενείας. Ἡ Βερόνικα καὶ ὁ Φρὰνκ εἶχαν σκοτωθεῖ μὲ στιλέττο. Ἡ κυρία Γεδεὼν εἶχε πεθάνει ἀπὸ ἀσφυξία.

Ἡ ἀστυνομία προέβη σὲ πολλὲς ἔρευνες. Αἱ ἐνδείξεις ὅμως ποὺ ἔδωκεν ἡ ἀδελφὴ τῆς Βερόνικα, ἡ Ἔθελ — ποὺ ἦταν τώρα κυρία Κοὺντνερ — καθὼς καὶ ἕνα κομμάτι σαποῦνι, πάνω στὸ ὁποῖον εἶχαν σκαλισθῆ τὰ χαρακτηριστικά της καὶ ποὺ βρέθηκε μέσα στὴν αἴθουσα τοῦ λουτροῦ, ὡδήγησαν στὴν ἀνακάλυψι τοῦ πραγματικοῦ ἐνόχου, ποὺ ἦταν ἕνας ἔξαλλος γλύπτης, ὀνόματι Ρόμπερτ Ἴρβιν.

Ἡ ἀστυνομία ἔσπευσε τότε στὸ ἀτελιὲ τοῦ Ἴρβιν. Ὅταν ἔσπασαν τὴν πόρτα καὶ ἐμπῆκαν μέσα, εὑρῆκαν ἐκεῖ ἕνα γύψινο ἐκμαγεῖον τῆς Βερόνικα Γεδεών, πρᾶγμα ποὺ ἐξηγοῦσε τὴν παρουσία μερικῶν ὑπολειμμάτων γύψου πάνω στὸ πρόσωπο τῆς νεκρᾶς.

Δὲν ὑπῆρχε πιὰ καμμιὰ ἀμφιβολία : Ὁ Ρόμπερτ Ἴρβιν ἦταν ὁ δολοφόνος. Τὸν ἀνεζήτησαν σ’ ὅλη τὴν Νότιο Ἀμερική. Ἀπὸ τὸν φάκελλό του ποὺ ὑπῆρχε στὴν ἀστυνομία ἀπεδεικνύετο ὅτι εἶχε πολλὲς φορὲς ὡς ἐκείνη τὴν στιγμὴ ἐγκλεισθῆ ὡς παράφρων. Πολλὲς φορὲς κατελαμβάνετο ἀπὸ κρίσεις μυστικοπαθοῦς ἐξάρσεως. Ἡ λατρεία του πρὸς τὴν Βερόνικα τὸν εἶχεν ὠθήσει σὲ πολλὲς βίαιες πράξεις.

Εἶχεν ἐγκαταλείψει τὸ σπίτι του ἀπὸ τὴν ἡμέρα τοῦ τριπλοῦ φόνου ποὺ εἶχε διαπράξει καὶ δὲν ἀνευρίσκετο πουθενά. Τελευταίως, ὅμως, μία νέα, ποὺ ἐργάζεται στὸ ξενοδοχεῖον Στάτλερ Κλήβελαντ, ἔθεσε τὴν ἀστυνομία ἐπὶ τὰ ἴχνη του.

Ἡ νέα αὐτὴ λέγεται Ἀνριέττα Κοσσιάνσκι.

— Ἀπὸ ἐννέα ἑβδομάδες τώρα, εἶπε, ἐργάζεται στὸ ξενοδοχεῖο μας ὡς ὑπάλληλος, ἕνας νέος, ὀνόματι Ρόμπερ Μουράϋ, θαυμάσιο παιδί, σοβαρὸς λιγάκι, ἀλλὰ πολὺ καλὸς σύντροφος. Μᾶς διεσκέδαζε πολύ. Χθὲς μοῦ εἶπε ὅτι ἤθελε νὰ μοῦ κάμῃ τὸ πορτραῖτο μου. Δέχθηκα γιατὶ εἶχε καὶ τὸ πορτραῖτο καὶ ἄλλων συναδέλφων μου. Τὰ σκῖτσα ποὺ ἔκανε εἶχαν πάντα μιὰ καταπληκτικὴ ὁμοιότητα. Ἐκάθησα λοιπὸν μπροστά του. Ἐπῆρε ἕνα μολύβι καί, χωρὶς νὰ παύσῃ νὰ μοῦ μιλῇ, ἄρχισε νὰ μὲ σχεδιάζῃ. Ἐγὼ ξεφύλλιζα ἕνα περιοδικό. Ξαφνικά, μία φωτογραφία ἐκίνησε τὴν προσοχή μου. Ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Ρόμπερτ Μουράϋ: Ἀπὸ κάτω ἔγραφε : Ρόμπερτ Ἴρβιν...ὁ δολοφόνος τοῦ Μανχάτταν... Ἔμεινα γιὰ μερικὲς στιγμὲς σὰν ἀπολιθωμένη ἐμπρὸς σ’ αὐτὴ τὴ φωτογραφία. Ὁ Ἴρβιν ἦταν γλύπτης.... Ὁ Μουράϋ ἐσχεδίαζε περίφημα καὶ μᾶς εἶχε εἰπῆ ὅτι ἤξερε γλυπτική. Παρέβαλα καὶ πάλι τὴν φωτογραφία μὲ τὸ πρωτότυπο.... Ἦταν ὁ ἴδιος ἄνθρωπος.... Τότε, παίρνοντας ὅλο τὸ θάρρος μου, πιάσθηκα μὲ τὰ δύο μου χέρια στὸ τραπέζι ποὺ βρισκόταν καί, κυττάζοντάς τον κατάματα, τοῦ φώναξα:

»—Ἀκούσατε ποτὲ νὰ μιλοῦν γιὰ τὸν Ρόμπερτ Ἴρβιν;

»Ὁ Μουράϋ ἔκανε ἕνα μικρὸ σκίρτημα, ἀλλὰ ἀπάντησε μὲ ἠρεμία :

»— Ποτέ!

»Ἔπειτα ἐξαφανίστηκε καὶ ἔκτοτε δὲν τὸν ξαναείδαμε. Εἶμαι βεβαία, κατέληξεν λέγοντας ἡ Ἀνριέττα Κοσσιάνσκι, ὅτι ὁ Μουράϋ δὲν ἦταν ἄλλος ἀπὸ τὸν Ἴρβιν».

Ὁ τρελλὸς γλύπτης Ἴρβιν.

Ἔπειτα ἀπ’ αὐτὴ τὴν ἀφήγησι, 187 ντέτεκτιβ ὥρμησαν εἰς καταδίωξιν τοῦ Ρόμπερτ Μουράϋ. Ἡ ἔρευνα ποὺ ἔγινε σπίτι του ἔφερεν εἰς φῶς ἕνα ζευγάρι παπούτσια, ἀγορασμένα στὸν Καναδᾶ καὶ ὅμοια μὲ ἐκεῖνα ποὺ φοροῦσεν ὁ Ἴρβιν πρὸ τοῦ ἐγκλήματός του. Ἐπίσης διάφορα ἀποκόμματα ἐφημερίδων ποὺ ἀνέφεραν τὸ ἔγκλημα τοῦ Μανχάτταν. Δὲν ὑπῆρχε πιὰ καμμιὰ ἀμφιβολία: Ὁ ὑπάλληλος τοῦ ξενοδοχείου Στάτλερ τοῦ Κλήβελαντ ἦταν ὁ Ἴρβιν.

Αἱ ἔρευναι ποὺ ἔγιναν εἰς τὸ Κλήβελαντ καὶ στὰ πέριξ ἀπέβησαν χωρὶς ἀποτέλεσμα. Καί, ξαφνικά, χωρὶς κανεὶς νὰ τὸ περιμένῃ, ἐκεῖνος ποὺ εἶχε διαφύγει τὴν καταδίωξι 187 ντέτεκτιβ πιάσθηκε στὸ Σικάγο, πρὶν ἀπὸ μερικὲς ἡμέρες.

Ἐρωτώμενος γιὰ τὰ ἐλατήρια τοῦ ἐγκλήματός του, ὁ Ρόμπερτ Ἴρβιν ἀπήντησε μὲ κυνισμό, ποὺ ἐγγίζει τὰ ὅρια τῆς τρέλλας.

«Ἤθελα νὰ σκοτώσω τὴν Ἔθελ γιατὶ ἦταν ὅ,τι εἶχα προσφιλέστερο στὸν κόσμο. Τὴν ἀγαποῦσα καὶ τὴν μισοῦσα. Ἐπῆγα λοιπὸν στὸ διαμέρισμά της καὶ τὸ εὗρῆκα κενό. Ἡ κυρία Γεδεὼν ἔφθασε πρώτη. Ἐσυζητήσαμε καί, γιὰ νὰ περάσῃ ἡ ὥρα, τῆς ἔκαμα τὸ σκῖτσο της. Περίμενα πάντα τὴν Ἔθελ. Ἡ κυρία Γεδεὼν κουράσθηκε καὶ μὲ παρεκάλεσε νὰ φύγω. Ἀρνήθηκα γιατὶ ἤθελα νὰ ἰδῶ τὴν Ἔθελ. Τότε ἡ κυρία Γεδεὼν ἐθύμωσε καὶ ἄρχισε νὰ φωνάζῃ δυνατά. Δὲν ἤξερα πιὰ τὶ ἔκανα: τὴν ἔπιασα ἀπὸ τὸν λαιμὸ καί, καθὼς ἐκείνη προσπαθοῦσε νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ χέρια μου, ἄρχισα νὰ τὴν σφίγγω ὁλοένα καὶ περισσότερο. Ἔπειτα ἀπὸ εἴκοσι λεπτά, ὅλα εἶχαν τελειώσει. Ὡς τόσο δὲν εἶχα ἐκπληρώσει τὸν σκοπὸ τῆς ἐπισκέψεώς μου: γιατὶ ἤθελα νὰ ἰδῶ ὁπωσδήποτε τὴν Ἔθελ. Αὐτὴν ἤθελα νὰ σκοτώσω. Εἶχα μαζί μου ἕνα στιλέττο γι’ αὐτό. Τέλος, κάποιος ἐμπῆκε. Ἐνόμιζα πὼς ἦταν ἐκείνη ποὺ περίμενα. Ἀλλὰ ἦταν ἡ Βερόνικα, ποὺ δὲν ἤθελα νὰ τῆς κάμω κακό. Πέρασε μέσα στὴν αἴθουσα τοῦ λουτροῦ χωρὶς νὰ μὲ ἰδῇ. Σᾶς εἶπα δὲν ἤθελα νὰ τὴν σκοτώσω. Ἤθελα νὰ σκοτώσω τὴν Ἔθελ, γιατὶ δὲν μὲ ἀγαποῦσε. Καὶ ἤθελα νὰ μὴ μ’ ἐμποδίσῃ σ’ αὐτὸ ἡ Βερόνικα. Γι’ αὐτὸ ἀπεφάσισα νὰ τὴν κτυπήσω ὥστε νὰ χάσῃ τὶς αἰσθήσεις της. Ἀλλά, κατὰ δυστυχίαν, δὲν μπόρεσα νὰ τὸ διαφύγω καὶ τὴν ἐσκότωσα.

»Αὐτὸ μὲ ἐλύπησε, γιατὶ δὲν ἤθελα νὰ κάμω νὰ ὑποφέρῃ ἕνα τόσο ὡραῖο πλάσμα. Ἐκτύπησα. Αὐτὴ σωριάσθηκε χάμω. Τὴ στιγμὴ ἐκείνη, ὁ γείτονάς των, ὁ Ἄγγλος Φρὰνκ Μπόρνες φανερώθηκε μπροστά μου. Εἶχεν ἀκούσει καὶ εἶχεν ἰδεῖ ὅλα. Μποροῦσε νὰ μιλήσῃ. Ἔπρεπε λοιπὸν νὰ ἐξαφανισθῇ. Ἐπῆρα τὸ στιλέττο καὶ τὸν ἐκτύπησα πολλὲς φορές. Καὶ ἐπειδὴ ἡ Ἔθελ δὲν εἶχε γυρίσει ἀκόμη, ἔφυγα ἀπὸ τὸ διαμέρισμα....»

Στὸ σημεῖο αὐτὸ ἐτελείωσεν ἡ ἀφήγησις τοῦ τραγικοῦ δολοφόνου.

ΤΙ ΜΑΣ ΛΕΕΙ Η ΙΣΤΟΡΙΑ

ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΠΟΥ ΦΕΡΝΟΥΝ ΕΥΤΥΧΙΑ

....Ἡ Γυναῖκα «πὸρτ-μπονὲρ» θὰ ἐμπνεύσῃ καὶ θὰ ἐμψυχώσῃ τὸν ἄνδρα της.... Θὰ τὸν κάνῃ νὰ βαδίσῃ πρὸς τὸν θρίαμβο καὶ θὰ τὸν ἀκολουθήσῃ κι’ ἐκείνη στὴ χαρά....

ΥΠΑΡΧΟΥΝ γυναῖκες «πὸρτ-μπονὲρ», γυναῖκες ποὺ φέρνουν τύχη.

Μήπως αὐτὸ δὲν τὸ ξέρομε ὅλοι μας; Μιὰ φίλη μᾶς ἐπισκέπτεται, μᾶς βρίσκει ἄρρωστους ἢ λυπημένους, κι’ ἐμεῖς τῆς λέμε :

—Μοῦ κάνετε καλό... αἰσθάνομαι πιὸ καλὰ αὐτὴ τὴ στιγμὴ ποὺ εἶσθε κοντά μου.

Τί ἔκανε; Τίποτα. Ἦταν αὐτὴ ἡ ἴδια, ἁπλῆ, ἀλλὰ ἀκτινοβόλος. Γοητεία εἶναι ἡ παρουσία της. Τὴν βλέπετε νὰ φθάνῃ σ’ ἕνα σαλόνι ὅπως στὸ γραφεῖο ποὺ ἐργάζεται: Μόλις μπαίνει ὅλα φωτίζονται. Αὐτοὶ ποὺ ἔπλητταν ξαναπαίρνουν ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ ζωή, αὐτοὶ ποὺ εὕρισκαν τὴν ἡμέρα ἄχαρι, τὸν καιρὸ θλιβερό, ἀνακαλύπτουν ξαφνικὰ μιὰ γαλανὴ γωνιὰ στὸν οὐρανό. Οἱ συνομιλίες ἐμψυχώνονται, ἡ ἐργασία γίνεται πιὸ χαρούμενα καὶ πιὸ καλά.

Γίνετε αὐτὴ ἡ γυναῖκα. Μπορεῖτε. Κάθε γυναῖκα ἔχει μέσα της μιὰ φλόγα χαρᾶς. Μὴ τὴν κρατᾶτε χαμηλωμένη. Ἡ ἴδια σας ἡ εὐτυχία ἐξαρτᾶται ἀπ’ τὴν λάμψι ποὺ θὰ σκορπίσετε. Ὅλες αὐτὲς ποὺ ὑπῆρξαν ἔτσι, αὐτὸ ποὺ θὰ ἠθέλατε νὰ εἶσθε καὶ σεῖς, ὑπῆρξαν τὸ φῶς γι’ αὐτοὺς ποὺ ἀγαποῦσαν, ἡ χαρά τους καὶ ἡ εὐτυχία τους.

Εἶναι γνωστὸς ὁ ἔρως τοῦ Τσάρου Ἀλεξάνδρου μὲ μιὰ κόρη τῆς Ρωσσικῆς ἀριστοκρατίας, τὴν Κάτια. Ἡ εὐτυχία των ὑπῆρξε ἀνέφελη. Ἡ ζωὴ τοῦ τσάρου ἦταν ὑπὸ διαρκῆ ἀπειλή, ἀλλὰ κάθε φορὰ ποὺ γινόταν καμμιὰ ἀπόπειρα ἐναντίον του, ἦταν πάντα ἡ Κάτια ποὺ εἴτε ἀργοποροῦσε, εἴτε βιαζόταν, ἢ ποὺ ἀπὸ κάποια ξαφνικὴ ἰδιοτροπία, ἄλλαζε ξαφνικὰ τὸ πρόγραμμα τῆς ζωῆς των κι’ ἔκανε ὥστε ν’ ἀποτύχουν οἱ δολοφόνοι..

Ἡ Κάτια ἀγαποῦσε, εἶχε τὴ διαίσθησι τῆς γυναίκας ποὺ ἀγαπᾶ, καὶ χωρὶς νὰ τὸ ἐννοῇ κι’ αὐτὴ ἡ ἴδια, ἀφινόταν νὰ ὁδηγηθῇ ἀπὸ τὸ ἔνστικτό της. Ἀλλὰ ἕνα ἄλλο πιὸ διάσημο παράδειγμα, εἶναι ἡ ἱστορία τῆς αὐτοκρατείρας Ἰωσηφίνας. Μπορεῖ νὰ μὴ ἀγαποῦσε τρελλὰ τὸν Ναπολέοντα. Ἀλλὰ ἐκεῖνος αἰσθανόταν πὼς τὸ ἄστρο του ἦταν δεμένο μ’ αὐτὴ τὴ γυναῖκα. Ὅταν, ὠθούμενος ἀπ’ τὴ φιλοδοξία ν’ ἀποκτήσῃ ἕνα διάδοχο βασιλικοῦ αἵματος, ἐχώρισε ἀπ’ τὴν Ἰωσηφίνα γιὰ νὰ κάνῃ σύζυγό του τὴ Μαρία Λουΐζα, αἰσθάνθηκε κάτι πιὸ βαθὺ καὶ πιὸ σκοτεινὸ ἀπ’ τὴν τύψι τοῦ ἀνδρὸς ποὺ ἀπαρνιέται τὴν παληά του σύντροφο! Αἰσθάνθηκε ἀόριστα πὼς μαζὺ μὲ τὴν Ἰωσηφίνα, τὸν ἐγκατέλειπε καὶ ἡ θαυμασία του τύχη.

Ἀλλὰ κυττᾶξτε καὶ ὁλόγυρά σας. Θὰ δῆτε πάντα πὼς ὅταν ἕνας ἄνδρας εἶναι βαθειὰ ἐρωτευμένος μὲ μιὰ γυναῖκα, ἕνα αἴσθημα δεισιδαιμονίας ἀναμιγνύεται μὲ τὸν ἔρωτα: «Ὅλα μοῦ ἐπιτυγχάνουν ὅταν εἶναι ἐδῶ...». Γι’ αὐτό, ὁ πρόεδρος Ροῦζβελτ σπάνια ταξιδεύει χωρὶς νὰ πάρῃ μαζύ του τὴ γυναῖκα του : «Μοῦ φέρνει τύχη» λέει.

Αὐτὸ τὸ δῶρο δὲν ἔχει κανένα κοινὸ μὲ τὴν καλλονή. Τί εἶναι; Εἶναι ἡ μεταδοτική, ἡ ἐμψυχοῦσα ζωτικότης.

Ἡ γυναῖκα «πόρτ—μπονέρ» δὲν θ’ ἀφίσῃ τὸν ἄνδρα της νὰ σαπίσῃ σὲ μιὰ ταπεινὴ θέσι, θὰ τὸν πείσῃ πὼς μπορεῖ νὰ κάνῃ περισσότερα, πὼς ἔχει προτερήματα ποὺ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀγνοεῖ, θὰ τοῦ ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνη στὸν ἑαυτό του, ἔπειτα θὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ πετύχῃ. Ἡ γυναικεία της διαίσθησις θὰ τὴν ὁδηγήσῃ νὰ βρῇ τὸ σωστὸ δρόμο, νὰ ξεχωρίσῃ τοὺς ἀληθινοὺς φίλους, νὰ βρῇ τὶς κατάλληλες εὐκαιρίες.

Στὴ σκιὰ μιᾶς ἐπιτυχημένης ἀνδρικῆς σταδιοδρομίας, κρύβεται πάντα μιὰ γυναῖκα: Ἡ γυναῖκα «πόρτ--μπονέρ».

Ἡ Κάτια, ὁ φύλαξ ἄγγελος τοῦ Τσάρου τῆς Ρωσσίας Ἀλεξάνδρου

Γιὰ τὸ ρόλο αὐτὸν χρειάζεται ἄπειρη λεπτότης, ἄπειρο τάκτ...Ἀνάλογα μὲ τὶς περιστάσεις, πρέπει νὰ ξέρῃ νὰ διασκεδάζῃ ἢ ν’ ἀκούῃ. Ἡ Ἰωσηφίνα ἦταν ἕνα ἀμέριμνο πουλὶ ἀπ’ τὰ νησιά. Οἱ ἱστορίες τῶν μαχῶν τὴν ἔπλητταν. Σὲ μιὰ ἔνδοξη ἐκστρατεία δὲν ἔβλεπε παρὰ τὶς γιορτὲς ὅπου θὰ τῆς δινόταν ἡ εὐκαιρία νὰ λάμψῃ. Ἀλλὰ σ’ ἕνα πνεῦμα ποὺ ἐργαζόταν τόσο ἐντατικὰ ὅπως τὸ πνεῦμα τοῦ Βοναπάρτου, μιὰ τέτοια ἐπιπολαιότης ἐπέφερε μιὰ δροσιά, μιὰ ξεκούρασι : Ἦταν ἄλλως τε παρὰ πολὺ δυνατὸς ὥστε νὰ μὴν αἰσθάνεται τὴν ἀνάγκη οὔτε νὰ ἐκμυστηρευθῇ, οὔτε νὰ παραπονιέται.

Ἄλλοι ἄνδρες ποὺ εἶνε ἀρχηγοὶ θέλουν τὴ γυναῖκα τους συνεργάτη στοὺς ἀγῶνες των. Ἡ σύγχρονος ἱστορία μᾶς δίνει δύο παραδείγματα τέτοιων ἰσχυρῶν ἑνώσεων. Ἐν πρώτοις τοῦ βασιλέως Ἀλβέρτου 1ου καὶ τῆς βασιλίσσης Ἐλισσάβετ ποὺ ἐμοιράζοντο ὅλες τὶς λύπες, τὶς ἀγωνίες, τὶς φροντίδες καὶ τὶς χαρές. Μόνο ἕνα πρᾶγμα τοὺς χώριζε : ὁ ἀλπινισμὸς ποὺ τόσο ἀγαποῦσε ὁ βασιλεὺς καὶ ποὺ ἔγινε αἰτία τοῦ θανάτου του. Τὸ ἄλλο παράδειγμα μᾶς τὸ δίδει ὁ πρόεδρος Ροῦζβελτ στὸν ὁποῖον ἡ κυρία Ροῦζβελτ ἔδωσε τὸ θάρρος νὰ νικήσῃ μιὰ ξαφνικὴ καὶ τρομερὴ ἀσθένεια : τὴν παραλυσία τῶν δυό του ποδιῶν.

Ἀλλὰ οἱ περισσότεροι ἄνδρες θέλουν νὰ μιλοῦν γιὰ ὅ,τι τοὺς ἀπασχολεῖ. Δὲν θὰ σᾶς πῶ: «Μάθετε νὰ τοὺς ἀκοῦτε», ἀλλὰ «ἀγαπᾶτε νὰ τοὺς ἀκοῦτε», γιατὶ εἶναι αὐτὴ ἡ λάμψι τῆς συμπαθείας ποὺ εἶνε τὸ κυριώτερο θέλγητρο τῆς γυναίκας «πὸρτ-μπονέρ». Πρέπει νὰ πείσετε τὸν ἄνδρα ποὺ ἀγαπᾶτε πὼς μιὰ φροντίδα ποὺ σᾶς ἐμπιστεύεται τὸν ἀφίνει, καὶ πὼς τὴν ἀναλαμβάνετε σεῖς.

Ξέρω μιὰ γυναῖκα ποὺ λέει στὸν ἄνδρα ποὺ ἀγαπᾶ : «Ὅταν αἰσθάνεσαι τὸν ἑαυτό σου ἐκνευρισμένο, δυστυχισμένο, ὅταν σὲ βασανίζει κάποια ἔννοια, νὰ μὲ σκέπτεσαι δυνατά, νὰ μοῦ στέλνῃς τὴ λύπη σου, ἀκριβῶς ὅπως στέλνουν ἕνα γράμμα. Δὲν θὰ τὴν ἔχῃς πειά, θὰ τὴν ἔχω ἐγώ. Δὲν θὰ μὲ βαρύνῃ ἀφοῦ προέρχεται ἀπὸ σένα : Θὰ εἶνε ἕνα ἐρωτικὸ μήνυμα, πιὸ δυνατὸ ἀπ’ ὅλα τ’ ἄλλα....»

Τὴν ἡμέρα ποὺ θὰ μπορέσετε νὰ ἐμπνεύσετε σ’ ἕνα ἄνδρα αὐτὴ τὴν ἐμπιστοσύνη, αὐτὴ τὴν σχεδὸν θεϊκὴ ἐμπιστοσύνη, θὰ εἶσθε ἀληθινὰ ἡ γυναῖκα «πὸρτ-μπονέρ». Ὁ ἔρως σας θὰ εἶνε ἀσφαλής, καὶ θὰ εἶσθε ἕνα εὐτυχισμένο ζευγάρι. Ἐκεῖνος θὰ βαδίσῃ πρὸς τὸν θρίαμβο, καὶ σεῖς θὰ τὸν ἀκολουθήσετε στὴ χαρά.

ΑΚΜΗ ΚΑΙ ΠΑΡΑΚΜΗ, Η ΑΣΤΕΡΩΝ ΠΑΘΗΜΑΤΑ...

ΑΙ ΤΡΕΙΣ ΣΤΑΡ ΤΟΥ ΓΕΡΜΑΝΙΚΟΥ ΡΑΪΧ

ΕΜΜΥ ΣΟΝΝΕΜΑΝ	Η ΛΑΤΡΕΥΤΗ ΣΥΖΥΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΓΚΑΙΡΙΓΚ
ΛΕΝΙ ΡΙΦΕΝΣΤΑΛ	ΤΟ ΘΟΡΥΒΩΔΕΣ ΑΣΤΡΟ ΠΟΥ ΧΑΘΗΚΕ
ΠΟΛΑ ΝΕΓΚΡΙ	Η ΝΕΑ ΕΥΝΟΟΥΜΕΝΗ

ΤΙ γίνεται μὲ τὴν περίφημη καὶ γνωστὴ καὶ ἐδῶ «μοῦσαν τοῦ Τρίτου Ράϊχ», τὴν Λένι Ρίφενσταλ, «ἀστέρα» ἕως προχθὲς παντοδύναμον τοῦ κινηματογραφικοῦ στερεώματος τῆς ἐθνικοσοσιαλιστικῆς Γερμανίας καὶ ἤδη... ἀγνοουμένην καὶ «μοῦσαν ὑπὸ δυσμένειαν» ὡς φαίνεται, τῶν ἁρμοδίων τοῦ τόπου της;

Δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐλησμονήθῃ ἡ θριαμβευτική της διέλευσις ἀπὸ τὸν τόπον μας, ἐπ’ εὐκαιρίᾳ τῆς κινηματογραφήσεως τῆς μεταφορᾶς τῆς ὀλυμπιακῆς φλογὸς ἀπὸ τὴν ἱερὰν Ἄλτιν παρὰ τὴν Ὀλυμπίαν, διὰ μέσου τῆς Ἑλλάδος μέχρι τῶν συνόρων καὶ ἐκεῖθεν μέχρι Βερολίνου. Τόσῳ μᾶλλον δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ ἐλησμονήθῃ ἡ ὡραία Λένι Ρίφενσταλ καθ’ ὅσον τότε ἐγνώρισε καὶ τὸν ὡραῖον ἐκεῖνον Ἑλληνορρῶσσον ἔφηβον τοῦ Πύργου, τὸν ὁποῖον καὶ ἐπῆρε μαζί της διὰ νὰ τὸν κάμῃ «ἀστέρα», καταγοητευθεῖσα ἀπὸ τὴν φωτογένειάν του καὶ ἀπὸ τὰ ἄλλα φυσικὰ χαρίσματα μιᾶς κορμοστασιᾶς ἀρχαίου ἀγάλματος.

Πάντως τώρα δὲν γίνεται κουβέντα πλέον εἰς τὰς γερμανικὰς ἐφημερίδας διὰ τὴν ὡραίαν Λένι, περιπεσοῦσαν εἰς δυσμένειαν καὶ αὐτὸ ἔδωκε τὴν ἀφορμὴν εἰς ἓν γαλλικὸν κινηματογραφικὸν περιοδικὸν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα τοῦ εἴδους του, νὰ ἀπευθυνθῇ, ἐρωτῆσαν σχετικῶς μίαν «ὑψηλὴν προσωπικότητα τοῦ Τρίτου Ράϊχ, παρακολουθοῦσαν μετὰ προσοχῆς τὴν γαλλικὴν καὶ γενικῶς τὴν ὅλην εὐρωπαϊκὴν κινηματογραφικὴν δραστηριότητα».

Ἡ προσωπικότης αὐτὴ μὲ τὴν ὁποίαν ἡ διεύθυνσις τοῦ γαλλικοῦ περιοδικοῦ εἶχε μίαν «ἐξαιρετικῶς ἐγκάρδιον συνομιλίαν», ζητήσασα νὰ μὴ ἀποκαλυφθῇ τὸ ὄνομά της, προέβη εἰς ἐνδιαφερούσας καὶ ἀποκαλυπτικὰς πληροφορίας διὰ τοὺς τρεῖς «ἀστέρας» τοῦ κινηματογραφικοῦ στερεώματος, ἕνας ἐκ τῶν ὁποίων εἶνε καὶ ἡ Λένι Ρίφενσταλ.

* * *

Ὁ πρῶτος ἐκ τῶν «ἀστέρων» αὐτῶν, ὁ παλαιότερος καὶ λησμονηθεὶς ἀπὸ τὸ κοινὸν εἶνε ἡ Ἔμμυ Σόννεμαν. Κινηματογραφικὸς «ἀστὴρ» ἄλλοτε εἶνε ἀπὸ διετίας καὶ πλέον σύζυγος πολυαγαπημένη, «ὄμορφη, ἁπλῆ καὶ καλὴ — κατὰ τὴν γενικὴν γνώμην — τοῦ «στρατηγοῦ — ὑπουργοῦ — προέδρου» (αὐτὸς εἶνε ὁ ἐπίσημος τίτλος του) Ἔρμαν Γκαῖριγκ.

Τὸ ἀπότομον ἀνέβασμά της εἰς τὴν ὑψηλὴν θέσιν ποὺ κατέχει (δεδομένου ὅτι ὁ Φύρερ εἶνε ἀνύπανδρος) καὶ ὁ Γκαῖριγκ εἶνε τὸ δεύτερον μετὰ τὸν Χίτλερ πρόσωπον ἐν Γερμανίᾳ, ἑπομένως ἡ κυρία Γκαῖριγκ εἶνε «ἡ πρώτη κυρία τῆς Γερμανίας, σωστὴ βασίλισσα χωρὶς στέμμα», δὲν ἔκαμε τὰ μυαλά της νὰ πάρουν ἀέρα. Πολυαγαπημένη καὶ χιλιοχαϊδεμένη ἀπὸ τὸν ἄνδρα της, τὸν Ἔρμαν «τὸν δυνατό», ἢ «μεγαλοπρεπῆ» (διότι ἔχει καὶ τὰ δύο αὐτὰ παρωνύμια ἀπὸ τὸ πλῆθος) ἡ Ἔμμυ Σόννεμαν δὲν ἔχει διόλου ξιπασθῆ καὶ ὅταν ὁ ἄνδρας της τῆς ἔστειλε, διὰ νὰ τὴν μεταφέρῃ ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν ἕνα πολυτελέστατο εἰδικὸ τραῖνο γιὰ τὸ ὁποῖον μίλησε ὅλη ἡ Εὐρώπη, αὐτὴ ἐστενοχωρήθη ὅσον δὲν περιγράφεται καὶ ἔδειξε τὴν μεγαλείτερη δυνατὴ συστολὴ καὶ μετριοφροσύνη. Βέβαια εἰς ὅλας τὰς ἐπισήμους ἑορτὰς καὶ τελετὰς ποὺ ὀργανώνονται ἀπὸ τὸν σύζυγόν της ἢ πρὸς τιμήν του, κρατεῖ τὸν ρόλον της, ρόλον βασιλίσσης χωρὶς στέμμα, τὸ πράττει ὅμως μὲ τρόπο καὶ τάκτ, χαρακτηριστικὰ πραγματικῆς εὐγενείας ψυχῆς.

Δὲν ἐλησμόνησε τοὺς παλαιούς της συναδέλφους τοῦ κινηματογραφικοῦ κόσμου καὶ συχνότατα, μὲ τὴν πλέον εὐγενικὴ διακριτικότητα, ἔρχεται ἀρωγὸς καὶ ἀνακουφίζει συναδέλφους της παλαιοὺς κακοτυχοῦντας, ὄχι δὲ σπανίως ἔσωσεν ἡ διακριτική της παρέμβασις παρὰ τῷ συζύγῳ της καλλιτέχνας κινδυνεύοντας διὰ λόγους πολιτικούς.

* * *

Ἂν ὅμως, λόγῳ ἀκριβῶς αὐτῶν της τῶν χαρισμάτων καὶ τῶν ἀρετῶν της ἡ πρώην Ἔμμυ Σόννεμαν εἶνε ἡ ἀγαπημένη καὶ τῆς κοινῆς γνώμης καὶ τῶν ἐφημερίδων, ἀντιθέτως κάθε ἄλλο παρὰ εὐμενῆ ἔχει τώρα τὸν Τύπον, τὸ δεύτερον ἀπὸ τὰ τρία «ἄστρα» τοῦ Τρίτου Ράϊχ, ἡ γνωστή μας καὶ περιβόητος Λένι Ρίφενσταλ. Ἡ Λένι ὅμως οὔτε εἰς τὴν ἐποχὴν τοῦ μεσουρανήματός της ὅταν ἐκυκλοφοροῦσαν αἱ κολακευτικώτεραι φῆμαι διὰ τὰ αἰσθήματα ποὺ εἶχε ἐμπνεύσει εἰς τὸν κ. Χίτλερ, ὅπως ἡ ἴδια ἄφινε νὰ πιστεύεται, δὲν εἶχε κατορθώσει νὰ εἶνε πολὺ συμπαθὴς εἰς ὅλον τὸν κόσμον.

Πολλοὶ τῆς κατελόγιζαν τὴν μανίαν τοῦ «ποζαρίσματος» ποὺ εἶχε, τὴν τάσιν πρὸς αὐτοδιαφήμισιν, τὴν ἐμφάνισίν της μὲ ντυσίματα περίεργα, ποὺ τάχα ἦσαν ἀποτέλεσμα τῆς φιλάθλου της μανίας, ἀλλὰ ποὺ πράγματι τὰ ἐνέπνεε ἡ μανία της «νὰ γίνεται κουβέντα».

Φαίνεται ὅτι δὲν ὑπῆρξεν ἄσχετη μὲ τὴν δυσμένειαν εἰς τὴν ὁποίαν ὑπέπεσε ἡ κακὴ ἐντύπωσις ποὺ ἐπροξένησε τὸ γεγονὸς ὅτι διὰ νὰ φέρῃ εἰς αἴσιον πέρας τὴν ἀποστολὴ ποὺ τῆς ἀνέθεσεν ὁ κ. Γκαῖμπελς, τοῦ «γυρίσματος» τοῦ φίλμ τῶν ὀλυμπιακῶν ἀγώνων, ἔκρινεν ἀπαραίτητον «νὰ περιστοιχισθῇ ἀπὸ πολλοὺς συνεργάτας ἰδιαιτέρως... εὐνοημένους ἀπὸ τὴν φύσιν ἀπὸ ἀπόψεως σωματικῆς διαπλάσεως», διὰ τοὺς ὁποίους ἐξεδήλωνε ἰδιαιτέρως ζωηρὰν συμπάθειαν.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ τὸ πρᾶγμα, ἀπὸ πέρυσιν τὸ «ἄστρον» τῆς Λένι ἔπαθεν ἔκλειψιν. Ἐνῷ πέρυσιν αἱ ἐφημερίδες δὲν εἶχαν ἀρκετὰ θερμὰ ἐπίθετα διὰ νὰ ἐξάρουν κατὰ τὸν λυρικώτερον τῶν τρόπων τὰ προσόντα της ὡς γυναικός, ὡς καλλιτέχνιδος, ὡς σκηνοθέτιδος καὶ ἀνεφέροντο προκαταβολικῶς θαύματα διὰ τὴν μεγάλην της δημιουργίαν τοῦ ὀλυμπιακοῦ φίλμ, τώρα ὅλα αὐτὰ ἐλησμονήθησαν. Διὰ τὴν Λένι Ρίφενσταλ δὲν γίνεται οὔτε κουβέντα καὶ διὰ τὸ ὀλυμπιακὸν φίλμ μόλις διατίθενται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ὀλίγαι γραμμαὶ ἀναγγέλλουσαι ὅτι... δὲν εἶνε ἀκόμη ἕτοιμον.

Ἡ Λένι Ρίφενσταλ δὲν φιγουράρει πλέον οὔτε εἰς τὴν ἐξέδραν τῶν ἐπισήμων κατὰ τὰς τελετὰς (ὅπως ἄλλοτε), οὔτε κατὰ τὰς ἐμφανίσεις τοῦ Φύρερ, παραμερίζουσα μὲ ὁρμὴν τοὺς πάντας καὶ τὰ πάντα διὰ νὰ πάρῃ μίαν φωτογραφίαν τοῦ καγκελλαρίου, ὁσάκις ἔκρινεν ἰδιαιτέρως χαρακτηριστικὴν μίαν ἐμφάνισιν ἢ στάσιν του.

Βέβαια κανεὶς δὲν ἠμπορεῖ νὰ γνωρίζῃ ποῖοι εἶνε οἱ ἀκριβεῖς λόγοι αὐτῆς τῆς δυσμενείας. Κατά τινας, ἀνεκαλύφθη ὅλως ἀπροόπτως ὅτι ἡ ὡραία Λένι εἶνε ἀπαραδέκτως διὰ γνησίαν ἀντιπρόσωπον τῆς ἀριανῆς φυλῆς μελαχροινὴ καὶ ὅτι ἔχει μεταξὺ τῶν προγόνων της Ἑβραίους, κατ’ ἄλλους ὅμως οἱ λόγοι τῆς δυσμενείας της πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν ἀλλοῦ.

* * *

Τώρα τὸ ἐν ἐνεργείᾳ «ἀστέρι» εἶνε ἡ... Πόλα Νέγκρι, ἡ ὁποία ἄλλως τε ἔχει πρὸ πολλοῦ περάσει τὴν πρώτην καὶ μάλιστα καὶ τὴν... δευτέραν νεότητα. Ὁ Φύρερ ἐξεδήλωσεν ἐπανειλημμένως τὸ ἐνδιαφέρον του καὶ τὴν ἐκτίμησίν του διὰ τὸ ταλέντο τῆς καλλιτέχνιδος. Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι δὲν ἔκαμεν ἀκόμη εἰς τὴν Πόλα Νέγκρι τὴν τιμὴν ποὺ εἶχε κάμει εἰς τὴν Λένι Ρίφενσταλ, νὰ τὴν κρατήσῃ φιλοξενουμένην του εἰς τὴν ἔπαυλίν του τοῦ Μπέρχτεσγκάντεν, ἀλλὰ αὐτὸ δὲν ἐμποδίζει ἀπὸ τοῦ νὰ εὑρίσκῃ εἰς τὴν Γερμανίαν ἡ Πόλα Νέγκρι περιποιήσεις καὶ τιμάς, μὴ δυναμένας νὰ ἐξηγηθοῦν παρὰ μόνον ὡς συνέπεια τῆς ἰδιαιτέρας ἐκτιμήσεως τοῦ Χίτλερ διὰ τὸ ταλέντον τῆς Ἰταλίδος στάρ.

Τὸ περίεργον εἶνε ὅτι καμμία ἀπὸ τὶς τρεῖς αὐτὲς στὰρ τοῦ Τρίτου Ράϊχ δὲν φαίνεται νὰ ἔχῃ ἐντελῶς καθαρὸν ἀπὸ κάθε ἑβραϊκὴν ἀνάμιξιν τὸ αἷμά της. Ὅπως καὶ διὰ τὴν Λένι Ρίφενσταλ, ἔτσι καὶ διὰ τὴν Πόλα Νέγκρι, ὑπάρχουν οἱ ἰσχυριζόμενοι ὅτι ἔχει εἰς τὰς φλέβας της καὶ αἷμα ἑβραϊκόν. Ἀλλὰ καὶ ἡ Ἔμμυ Σόννεμαν φαίνεται ὅτι ἀπὸ τὸν ἀποθανόντα πέρυσιν εἰς τὸ Ἀμβοῦργον πατέρα της, εἶχε κάποιες στάλες μακρυνοῦ προγονικοῦ ἑβραϊκοῦ αἵματος ἐξ ἀγχιστείας.

Τὸ περιεργότερον ὅμως δὲν εἶνε ὅτι ὁ δόκτωρ Γκαῖμπελς, ὁ φοβερώτερος ἐχθρὸς τοῦ ἑβραϊσμοῦ εἰς τὴν Γερμανίαν, ἔχει νυμφευθῆ γυναῖκα χήραν... Ἑβραίου;

ΕΚΛΕΚΤΑ ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

Η ΕΓΚΑΤΑΛΕΛΕΙΜΜΕΝΗ

ΤΗΣ ADA NEGRI

ΤΡΕΙΣ μῆνες τώρα κοίτεται στὸ κρεββάτι τοῦ πόνου της...

Ἡ φτωχὴ κοπέλλα μὲ τὰ βαθουλωμένα μάτια καὶ τὸ χλωμὸ προσωπάκι της, σωριάστηκε στὸ κρεββάτι της γιατὶ ἀγάπησε πολύ...

Ὤ, τὴ φτωχὴ κοπέλλα!...

Ἐνόμισε πὼς τὴν ἀγαποῦσε καὶ Ἐκεῖνος, ὅσο τὸν ἀγαποῦσε κι’ αὐτή...

Μὰ Ἐκεῖνος, ἀφοῦ τρύγησε δυὸ χρόνια ὅλη τὴ δροσιὰ τῆς φτωχῆς κοπέλλας, ἄλλη τώρα ἔκαμε συντρόφισσα τῆς ζωῆς του!...

Κι’ ἐκείνη τώρα θρηνεῖ κι’ ὀλοφύρεται τὸ χαμὸ τῆς ἀγάπης της... Ὤ, πόσο μεγάλος εἶνε ὁ πόνος τῆς καρδιᾶς... Πόσο βαθειὰ εἶνε ἡ πληγή της!...

Ὁ χειμώνας κοντεύει νὰ περάσῃ...

Τὸ παράθυρο τῆς φτωχῆς ἄρρωστης βλέπει στὸν κῆπο της. Καὶ κάθε μέρα ποὺ ξυπνάει κυττάζει μ’ ἀγωνία νὰ ἰδῇ μήπως ἄνθισε ἡ μυγδαλιά...

Μὲ τὸ ἄνθισμά της θέλει νὰ πεθάνῃ!...

«Ὅταν ἀνθίσουν οἱ μυγδαλιὲς — τῆς εἶχε ὑποσχεθῆ Ἐκεῖνος στὰ τέλη τοῦ φθινόπωρου — θὰ κάμουμε τὸ γάμο μας»!...

Οἱ μυγδαλιὲς ἔχουν ἀνθίσει...

Μὰ ἡ μάννα τῆς μονάκριβης ἄρρωστης, ποὺ ξέρει τὸν καϋμὸ τῆς κόρης της, κάθε βράδυ τινάζει τ’ ἄνθη τῆς μυγδαλιᾶς, γιὰ νὰ μὴ τὰ ἰδῇ ἡ θυγατέρα της...

Ὁ καϋμὸς τῆς μάννας γιὰ νὰ χαρῇ πιὸ πολὺ τὸ παιδί του!...

ΤΡΩΤΕ ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΩΡΑΙΕΣ

ΠΩΣ ΘΑ ΕΧΕΤΕ ΩΡΑΙΑ ΜΑΤΙΑ

Η ΚΟΡΗ τοῦ ὀφθαλμοῦ ἐξαρτᾶται κατὰ πολὺ τόσο στὴν ὑγεία της, ὅσο καὶ στὴν ὠμορφιά της, ἀπὸ τὸ φθοριοῦχον φυσικὸν ἀσβέστιον ποὺ περιέχουν οἱ τροφὲς ποὺ παίρνουμε. Τὸ φθοριοῦχον ἀσβέστιον εἶναι ἕνα μέταλλον ποὺ σπανίζει. Τὸ ἀνθρώπινο σῶμα, ἀλλὰ καὶ μιὰ «αἰσθητικὴ δίαιτα», δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀγνοήσουν, ἀκριβῶς γιατὶ ἐπηρεάζει τὰ μάτια.

Κυττάξτε ἕνα κοτέτσι. Θὰ δῆτε τὶς κότες, μόλις τοὺς τύχει εὐκαιρία νὰ τσιμποῦν μικρὰ πετραδάκια. Τὸ κάνουν ἐνστικτωδῶς καὶ ἔχουν ἀπόλυτα δίκαιο νὰ τὸ κάνουν. Ἡ πέτρα εἶνε ἐκείνη ποὺ κυρίως περιέχει τὸ φθοριοῦχον ἀσβέστιον. Στὴν περίπτωσι δὲ τῶν πουλερικῶν αὐτὸ τὸ ἀσβέστιον χρησιμεύει γιὰ τὴν κατασκευὴ τοῦ κιτρίνου τοῦ αὐγοῦ. Βέβαια, οἱ ἄνθρωποι δέν εἶναι δυνατὸν νὰ χρησιμοποιήσουν τὸν γρανίτη. Ἀλλὰ τὰ καταστήματα τῆς Φύσεως ἔχουν ἀφθονία φθοριούχου ἀσβεστίου. Νὰ μερικὰ π. χ.: Τὰ θαλασσινά, τὸ τυρὶ ροκφόρ, ἡ ἀξεφλούδιστη βρώμη, τὸ μουρουνόλαδο, τὸ κάρδαμο, τὰ παντζάρια, τὸ σκόρδο, τὸ λάχανο, τὸ σπανάκι, οἱ κροκοὶ τῶν αὐγῶν.

ΤΟ ΔΙΛΗΜΜΑ ΜΙΑΣ ΒΕΝΤΕΤΤΑΣ

Ἐπιτρέψτε μου νὰ σᾶς διηγηθῶ τὴν ἱστορία μιᾶς ξακουστῆς ἠθοποιοῦ τοῦ Χόλλυγουντ, χωρὶς ν' ἀναφέρω τὸ ὄνομά της. Ἕνα ἀπόγευμα βλέπαμε τοὺς κολυμβητὰς μιᾶς πισίνας τῆς ἰδιοκτησίας τοῦ Χίλς. Ἡ ἠθοποιὸς εἶχε ἕνα ραντεβοῦ ἐπαγγελματικό καὶ περίμενε ἀπὸ λεπτὸ σὲ λεπτὸ νὰ τὴν καλέσουν στὸ στούντιο. Ἦτανε ἐξαιρετικὰ νευρικὴ καὶ τὰ μάτια της εἴχανε γύρω μαύρους κύκλους. Γιὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινής, ἂν καὶ τὰ μάτια της ἤτανε κάπως σκοτεινά, δὲν ἔβλεπα τὸν λόγο τῆς τόσης της ἀνησυχίας. Ὡστόσο ὁ ἐκνευρισμός της ἦταν ἀπόλυτα ἐξηγήσιμος : παρ' ὅλα τὰ θαύματα ποὺ ἐκτελεῖ ἡ τέχνη τοῦ μακιγιὰζ στὸ Χόλλυγουντ, δὲν εἶναι πάντοτε δυνατὸν νὰ κρύψῃ ἀπὸ τὸ διαπερασικὸ μάτι τῆς «κάμερα» τὰ κομμένα μάτια.

Τὰ κομμένα μάτια προέρχονται πότε ἀπὸ ἀϋπνία, πότε ἀπὸ νευρικὴ ὑπερένταση, νομίζω ὅμως πώς εἶναι καὶ σὰν συνέπεια κακῆς ἐνδιαιτήσεως : συχνὰ δὲ καταχρήσεως ἀμύλου.

Ἂς θυμηθοῦμε τώρα πὼς ἡ κυκλοφορία τοῦ αἵματος μᾶς δίνει τὸ χρῶμα τῆς ἐπιδερμίδος μας καὶ ὅτι ὅταν κιτρινίζουμε ἀπὸ φόβο, εἶναι τὸ αἷμα ποὺ ἐγκαταλείπει τὸ πρόσωπό μας. Ὅταν εἴμαστε κουρασμένοι τὸ αἷμα μας εἶναι γεμᾶτο ἀπὸ ὀξείδια τοῦ ἄνθρακος καὶ εἶναι φτωχὸ σὲ ὀξυγόνο. Γίνεται τότε σκοῦρο, πρὸς τὸ μπλέ. Αὐτὸ τὸ αἷμα σχηματίζει τὶς μαυρίλες κάτω ἀπὸ τὰ μάτια. Τὸ δέρμα, λεπτὸ στὸ μέρος αὐτό, ἀφίνει νὰ διαφαίνεται ἡ κούρασις μὲ τοὺς γνωστοὺς μαύρους κύκλους. Ὁ κακὸς ἀέρας, ἡ κακὴ τροφὴ φθάνουν γιὰ νὰ προκαλέσουν τὶς μαυρίλες αὐτές. Ὑπάρχουν πράγματι τροφὲς ποὺ κατὰ τὴν χώνευσι ἀφίνουν περισσότερα ἀνθρακικὰ ἀέρια καὶ ὀξέα. Ἡ λογικὴ μᾶς ὑποδεικνύει στὴν περίπτωσι αὐτὴ νὰ μεταχειριζώμεθα τροφὲς ποὺ ἔχουν ὀξυγόνο.

Καὶ γιὰ νὰ ξαναεπιστρέψωμε στὴν βεντέττα τοῦ κινηματογράφου, εἶχε δίκηο νὰ ἀνησυχῇ καὶ νὰ ἐνοχλῆται γιὰ τὴν ὑγεία της. Θὰ εἶχε ἄδικο νὰ ἀφίνεται στὶς τροφὲς ποὺ τὴν ἔβλαπταν καὶ ποὺ ἦταν ἡ κυρία αἰτία τῆς στενοχώριας της.

Πρέπει μὲ κάθε τρόπο στὴν περίπτωσι αὐτὴ νὰ ἀποφεύγωμε : τὰ δημητριακά, τὸ ψωμί, τὰ γλυκύσματα. Τὸ κρέας, τὰ φασόλια, τὰ μπιζέλια, τὸ τυρί, τὰ αὐγὰ συντείνουν στὸ νὰ γίνῃ σκοῦρο τὸ αἷμα. Ἀντιθέτως τὰ φροῦτα καὶ κυρίως τὰ πορτοκάλια, τὰ λεμόνια, ὅπως καὶ τὰ φρέσκα λαχανικά, ἰδίως τὰ πράσινα λαχανικά, καὶ τὰ ζωηρὰ χρωματισμένα, ὅπως τὰ παντζάρια καὶ τὰ καρόττα, ἔχουν ἀλκαλικὰ ἅλατα καὶ συντείνουν στὸ νὰ κοκκινίζῃ τὸ αἷμα καὶ κατὰ συνέπειαν νὰ χάνωνται οἱ μαῦροι κύκλοι κάτω ἀπὸ τὰ μάτια.

ΣΚΥΛΙΑ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ ΚΑΙ ΠΕΙΝΑΣΜΕΝΑ ΠΑΙΔΙΑ

Ὑπάρχει καὶ μιὰ ἄλλη συνταγή, ποὺ ἡ αἰσθητική μας δίαιτα δὲν μπορεῖ νὰ παραμελήσῃ.

Ποιὸς εἶδε νὰ περιφέρεται στὸ δρόμο σκυλὶ ἐγκαταλελειμμένο ; Ψάχνει μέσα στὰ σκουπίδια νὰ βρῇ ἕνα κόκκαλο ἢ ἕνα κομμάτι κρέας. Ὅλοι μας συμπονᾶμε τὰ σκυλιὰ αὐτὰ ἢ τρέχομε νὰ τὰ βοηθήσωμε, μόλις ὅμως τὰ πλησιάσωμε, τρομάζομε ἀπὸ τὰ μάτια τους, ποὺ εἶναι πρησμένα καὶ γεμᾶτα πῦον. Μόλις καὶ μετὰ βίας ὑπάρχει λίγο ἄσπρο μέσα.

Ἡ ἀρρώστεια αὐτὴ λέγεται ξηρὰ ὀφθαλμία. Προκαλεῖται ἀπὸ τὴν ἔλλειψι βιταμινῶν Α. Ἡ ἔκκρισις τῶν δακρύων παύει καὶ τὰ ματόφυλλα στεγνώνουν, μὴ ἔχοντας τὸ λάδωμα ἐκεῖνο ποὺ τὰ κάνει εὐκίνητα. Πολλὲς φορὲς δὲ γίνονται καὶ διάφορα ἕλκη.

Καὶ δὲν εἶναι μόνο τὰ περιπλανώμενα σκυλιὰ ποὺ παθαίνουν τὸ κακὸ αὐτό. Χιλιάδες παιδιὰ βρίσκονται στὴν ἴδια περίπτωσι : παιδιὰ ποὺ δὲν καλοτρέφονται καὶ πάσχουν ἀπὸ ἔλλειψι βιταμινῶν Α. Πολλὰ παιδιὰ καὶ τῆς μεσαίας ἀκόμα τάξεως πάσχουν ἀπὸ τὴν ἀνεπάρκεια αὐτή.

Μιά, ἔστω καὶ μικρά, λῆψις βιταμινῶν Α, φτάνει γιὰ νὰ ἐπανέλθουν τὰ μάτια στὴν προτέρα τους κατάστασι.

Τὰ κόκκινα ματόφυλλα, τὰ «συναχωμένα» μάτια, τὰ πρησμένα, ὅλα αὐτὰ δείχνουν, ἂν ὄχι παντελῆ ἔλλειψι, τοὐλάχιστον ἀνεπάρκεια βιταμινῶν Α.

Ὁ μεγάλος πόλεμος μᾶς ἔδωσε ἕνα ἄλλο μεγάλο μάθημα πάνω στὴ σχέσι τῆς τροφῆς μὲ τὰ μάτια. Ὅταν οἱ Γερμανοὶ μπήκανε μέσα στὸ Βέλγιον, μαζέψανε ὅλο τὸ γάλα καὶ τὰ φρέσκα λαχανικά. Τότε παρουσιάστηκε στὰ χωριὰ τοῦ Βελγίου ἕνα εἶδος ὀφθαλμίας εἰδικοῦ τύπου, ποὺ τὴν ὠνόμασαν «νυκτερινὴ τύφλωσι». Μόλις ὅμως οἱ χωρικοὶ μπόρεσαν νὰ ξανατραφοῦν μὲ τροφὲς πλούσιες σὲ βιταμίνες Α, ἡ ἀρρώστεια αὐτὴ ἐξηφανίσθη. Σήμερα ὑπάρχει ἡ γνώμη ὅτι τὰ μέταλλα ποὺ ὑπάρχουν μέσα στὶς βιταμίνες Α προορίζονται γιὰ τὸ μάτι. Ὅταν λείψουν ἀπὸ τὴν τροφή μας, τὸ βλέμμα μας ἀδυνατίζει. Καὶ εἶμαι βέβαιος πὼς οἱ περισσότερες ἀρρώστειες τῶν ματιῶν, ἀκόμα κι' αὐτὸς ὁ καταρράκτης, θὰ μποροῦσε ν' ἀποφευχθοῦν μὲ μιὰ καλλίτερη τροφή. Καὶ θὰ μπορούσαμε πάλι μὲ τὸ ἴδιο μέσο νὰ προφυλάξωμε τὰ μάτια τῶν παιδιῶν μας ἀπὸ τὰ ἀντιαισθητικὰ γυαλιά. Ἡ ἀνάπαυσις εἶνε ἀπαραίτητος γιὰ τὴν καλλονὴ τῶν ματιῶν. Πολλοὶ ἄνθρωποι νομίζουν πὼς τὰ μάτια ξεκουράζονται τὴν ὥρα ποὺ κοιμόμαστε. Αὐτὸ δὲν εἶναι σωστό. Ὅσοι ἔχουν ἀδύνατα μάτια, θὰ σᾶς ποῦνε, ἀντιθέτως, πὼς τὸ πρωῒ βλέπουν χειρότερα παρὰ τὸ βράδυ, ὅταν πέφτουν νὰ κοιμηθοῦν. Ἐκεῖνο ποὺ χρειάζεται, εἶναι ἐνσυνειδήτως καὶ κατόπιν προσπαθείας νὰ ξεκουράζετε τὰ μάτια σας. Ὁ ἰατρὸς Μπάτες, ὁ ὁποῖος ἐπὶ 30 χρόνια ἐρευνᾷ τὸ ἀνθρώπινο μάτι, κατέληξε στὸ ἑξῆς σοβαρὸ συμπέρασμα: «ὅτι τὰ μάτια ἐναπαύονται ὅταν κινοῦνται». Δηλαδὴ τίποτε τὸ χειρότερο γιὰ τὰ μάτια ἀπὸ τοῦ νὰ μένουν καρφωμένα στὸ ἴδιο πάντα σημεῖο.

Αὐτὴ ἡ διαπίστωσις θὰ μᾶς δώσῃ τὸν πρῶτο κανόνα μας. Ὅταν διαβάζωμε, ὅταν εἴμαστε στὸν κινηματογράφο, νὰ γυρίζωμε ἀπὸ καιροῦ σὲ καιρὸν καὶ ἀλλοῦ τὰ μάτια μας. Ἂς ἀνοιγοκλείνουμε συχνὰ τὰ ματόκλαδά μας. Κυττάξετε τὰ ζῶα καὶ τὰ παιδιά, ποὺ παίζουν συνεχῶς τὰ μάτια τους, πόσο λαμπερὰ εἶναι!

GALEYFORD

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

ΜΠΟΡΕΙΤΕ ΝΑ ΓΙΝΕΤΕ ΟΛΕΣ ΩΜΟΡΦΕΣ

ΕΞΗ ΒΕΝΤΕΤΤΕΣ

Σᾶς δίνουν ἕξη συμβουλὲς

ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΣΘΕ ΩΡΑΙΕΣ

ΕΞΗ καλλιτέχνιδες τοῦ κινηματογράφου, ἕξη ὡραῖες καὶ κομψὲς «στάρ», σὲ μιὰ συνέντευξι, σᾶς δίνουν ἕξη συμβουλὲς πῶς νὰ εἶσθε ὡραῖες. Ἀκοῦστε τες:

Ἡ Μόνα Γκόγια λέει :

«Τὰ χέρια ἔχουν ψυχή...» λέει ἡ Μόνα Γκόγια.

«Τὰ χέρια ἔχουν ψυχή, τὸ ξέρει αὐτὸ ὁ καθένας. Τὸ εἶπαν οἱ ποιηταί, τὸ εἶπαν ὅλοι οἱ ἐρωτευμένοι καὶ ὅταν ἐκεῖνος ποὺ σᾶς ἀγαπᾷ, σᾶς τὸ ψιθυρίζει κάποιο σεληνοφώτιστο βράδυ, τίποτα δὲν θὰ σᾶς ἐμποδίσῃ νὰ τὸν θεωρήσετε σὰν ἕνα ποιητὴ ποὺ ἡ παρουσία σας ἐμπνέει μιὰ καινούργια φράσι...

Περιποιεῖσθε τὰ χέρια σας καὶ μὴ δείχνετε καμμιὰ ἐπιείκεια στὸν ἑαυτό σας.

Ξέρω μιὰ συνταγὴ πολὺ ἁπλῆ καὶ πολὺ οἰκονομικὴ ποὺ κάνει τὰ χέρια λευκὰ καὶ βελουδένια.

Τρίψτε τα μὲ κατακάθι τοῦ καφὲ ἀφοῦ τὰ πλύνετε προσεκτικά. Θὰ δῆτε: εἶνε ἰδεῶδες».

* * *

Ἡ συμβουλὴ τῆς Μαίη Γουέστ:

«Δὲν ξέρω ἂν μοῦ μοιάζετε, ἀλλὰ τὸ μπάνιο κάθε πρωῒ εἶνε γιὰ μένα πάντα μιὰ νέα εὐχαρίστησις.

Οἱ γυναῖκες τῆς ἀρχαιότητος τὸ ἔπαιρναν στὴ μέση τοῦ ἀπογεύματος καὶ ἡ τουαλέττα τους ἦταν ὁ κυριώτερος σκοπὸς τῆς ἡμέρας. Σήμερα δίνομε μόλις δέκα λεπτὰ γιὰ τὸ μπάνιο μας καὶ ἔχομε τόσα πράγματα νὰ κάνωμε ποὺ περιορίσαμε πολὺ τὶς ὧρες τῆς τουαλέττας μας. Ὅμως τὸ καθημερινὸ λουτρὸ εἶναι ἀπαραίτητο καὶ ὅταν μποροῦμε νὰ τὸ ἀρωματίζωμε, ἡ ὑγεία καὶ ἡ χαρὰ ποὺ θὰ αἰσθανθοῦμε, μᾶς δίνουν ἀληθινὴ ὠμορφιά».

* * *

Ἡ συμβουλὴ τῆς Μαίρη Γκλόρυ :

«Οἱ γιατροὶ συμβουλεύουν νὰ πίνωμε χυμὸ φρούτων γιὰ νὰ διατηρήσωμε μιὰ ὡραία ἐπιδερμίδα, καὶ ὁ χυμὸς τοῦ πορτοκαλιοῦ εἶναι κάτι τὸ ἰδεῶδες. Ἀλλὰ δὲν εἶναι ἀρκετό. Ἐμένα μ' ἀρέσει νὰ δαγκώνω ἕνα φροῦτο. Καὶ τίποτα δὲν εἶναι πιὸ δυναμωτικὸ γιὰ τὰ δόντια παρὰ νὰ τρῶτε ἕνα ὁλόκληρο φροῦτο, ἰδίως μῆλο.

Γιὰ νὰ διατηρήσετε μιὰ ὡραία ἐπιδερμίδα, τρῶτε κάθε πρωῒ τρία πορτοκάλια ἀφοῦ τὰ καθαρίστε ἀπὸ τὸν ἐξωτερικὸ φλοιό, χωρὶς ὅμως ν' ἀφαιρέσετε τὸ λευκό τους περιτύλιγμα. Εἶναι πολὺ ἀποτελεσματικὸ γιὰ τὴν ἐπιδερμίδα... Κι' ἔπειτα, ὁμολογῆστε ἡ συμβουλή μου δὲν εἶνε καθόλου δυσάρεστη...».

Ἡ συμβουλὴ τῆς Μάρθας Ἔγγερθ.

«Τὸ πουδράρισμα ἀπαιτεῖ κάποια τέχνη καὶ μιὰ κομψὴ γυναῖκα πρέπει νὰ προσέχῃ νὰ μὴ φαίνεται ποτὲ σάν...ἀλευρωμένη.

Πρέπει νὰ διαλέγετε τὴν πούδρα ποὺ ταιριάζει στὸ χρῶμα τῆς ἐπιδερμίδος σας καὶ ποὺ «στρώνει» καλά, χωρὶς νὰ μαζεύεται στὶς ἄκρες τῆς μύτης, στὸ μέτωπο, στὰ φρύδια, στὸ σαγόνι. Γι' αὐτὸ καλλίτερα εἶναι νὰ μὴ μεταχειρίζεσθε «πονπὸν» ἀλλὰ ἕνα κομμάτι βαμβάκι μὲ τὸ ὁποῖον νὰ «ταμπονάρετε» ἐλαφρὰ τὸ πρόσωπο καὶ τὸ λαιμό σας, χωρὶς ὅμως νὰ τὸ τρίβετε γιατὶ κινδυνεύετε νὰ κάνετε γραμμὲς καὶ ρυτίδες».

* * *

Ἡ Καΐῦ Φράνσις γράφει :

«Γιὰ νὰ εἶσθε ὡραία δὲν ἀρκεῖ νὰ περιποιῆσθε τὸ πρόσωπό σας καὶ νὰ ντύνεσθε μὲ γοῦστο. Πρέπει ἐπίσης νὰ ἔχετε «ὕφος». Τὸ πιὸ ὡραῖο φόρεμα δὲν μπορεῖ νὰ φανῇ σὲ μιὰ γυναῖκα ποὺ περπατάει μὲ τὴ ράχη σκυμμένη, τὸ κεφάλι χωμένο στοὺς ὤμους, τὰ πόδια πρὸς τὰ ἔξω.

Ὅταν εἶσθε στὸ σπίτι σας, περπατᾶτε κάθε μέρα, μερικὰ λεπτά, προσπαθῶντας νὰ κρατήσετε στὸ κεφάλι σας τρία ἢ τέσσαρα βιβλία, ἕνα καλάθι, ἕνα βάζο κάπως βαρὺ κ.λ.π. Αὐτὸ θὰ σᾶς δώσῃ ἕνα ἐλαφρό, ἁρμονικὸ βάδισμα, θὰ σᾶς λεπτύνῃ τὸν τράχηλο, θὰ σᾶς δώσῃ μιὰ ἀληθινὰ ἡγεμονικὴ ἐμφάνισι, ἀληθινὸ «ὕφος».

* * *

Τέλος ἡ Ζαννὲτ Μακδόναλδ :

«Ἡ σημερινὴ ζωὴ ἐπιβάλλει στὴν γυναῖκα ποὺ ἐργάζεται, κόπους, ποὺ ἡ ἰδιοσυγκρασία της δὲν μπορεῖ νὰ ὑποφέρῃ πάντοτε. Γιὰ νὰ ἀντιδράσετε καὶ νὰ ἐξακολουθήσετε νὰ εἶσθε ὡραία καὶ δροσερή, πρέπει νὰ ἐπωφελεῖσθε ἀπ' τὶς πιὸ μικρὲς στιγμὲς τῆς ἡμέρας σας.

Παντοῦ, στὸ ταξί, στὸ τράμ, στὸ λεωφορεῖο, στὸ ἀσσανσὲρ, στὸν κομμωτή σας, μπορεῖτε νὰ βρῆτε αὐτὲς τὶς μικρὲς στιγμές. Σᾶς δίνω ἕνα παράδειγμα : Κάθεσθε στὸ τράμ. Ἔχετε καιρὸ δέκα λεπτά. Καθῆστε ἀναπαυτικά, ξαπλῶστε τὰ πόδια σας, ἀφῆστε ὅλο σας τὸ σῶμα ἐλεύθερο. Ἂν προσέξετε θὰ δῆτε πώς συχνὰ σᾶς συμβαίνει νὰ κάθεσθε μὲ τὰ δάκτυλα τῶν ποδιῶν συνεσπασμένα ἐνῶ τὸ χέρι σας σφίγγει σπασμωδικὰ τὴν τσάντα σας. Ἀφῆστε κάθε νευρικότητα. Γελᾶστε. Ἡ ζωὴ εἶναι ὡραία... Δὲν ξέρετε πόσο ἡ σύντομη αὐτὴ ξεκούρασις σᾶς κάνει καλό...»

= ΕΚΛΕΚΤΑ ΔΙΗΓΗΜΑΤΑ =

Η ΖΙΓΚΑΡΟΥ

ΤΟΥ Δ. ΚΑΜΠΟΥΡΟΓΛΟΥ

ΜΕ ΑΥΤΟ τὸ ὄνομα ἦτο γνωστὴ μία γεροντοκόρη τῶν παλαιῶν Ἀθηνῶν. Ἡ οἰκογένεια τῶν Ζιγκαράδων διϊσχυρίζετο, καὶ εἶχε τὴν πεποίθησιν, «ὅτι κατήγετο ἀπὸ τοὺς Παλαιολόγους τῆς Πελοποννήσου». Τὸ βέβαιον ὅμως εἶναι, ὅτι ἦτο διακλάδωσις τῶν Παλαιολόγων τῶν Ἀθηνῶν, ὁ κορμὸς μάλιστα αὐτῶν, καὶ ὅτι οἱ Παλαιολόγοι τῶν Ἀθηνῶν εἶχαν καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας των καὶ εἰς τὰς οἰκογενείας των ὀνόματα ὑπενθυμίζοντα πολὺ τοὺς Δεσπότας τῆς Πελοποννήσου.

Τὸ Ζιγκαρᾶς ἦτο παρατσοῦκλι. Καὶ ἐθύμωναν μὲν ὅταν τοὺς τὸ ἔλεγε κανεὶς κατὰ πρόσωπον, ἐν τούτοις ἄλλως ἦτο ἀδύνατον νὰ ἐννοηθῇ εἰς τὸν τόπον, ὅτι περὶ αὐτῶν πρόκειται.

Μετὰ τὸν θάνατον τῶν γονέων της ἡ κόρη τῶν Ζιγκαράδων, μὴ θελήσασα νὰ ὑπανδρευθῇ «γιατὶ δὲν εὕρισκε τὸν ὅμοιό της», ἀπὸ μοναχοκόρη ἔγινε γεροντοκόρη. Καὶ ὅταν ἐγέρασε, ἔχασε πᾶσαν ἄλλην ἰδιότητα καὶ ἦτο γνωστὴ μόνον ὡς «Κυρὰ-Ζιγκαροῦ».

Μαζὶ μ' αὐτὴν ὅμως ἐγέρασαν ὅλα τὰ πράγματα τοῦ σπιτιοῦ της καὶ ἰδίως αὐτὸ τὸ σπίτι της, τὸ ὁποῖον ἄρχισε νὰ καταρρέῃ.

Τότε ἐπὶ τέλους ἐνόησεν, ὅτι ἔπρεπε νὰ δανεισθῇ ἕνα ποσὸν διὰ νὰ τὸ ἐπισκευάσῃ.

Μία γειτόνισσα, εἰς τὴν ὁποίαν ἐνεπιστεύθη τὴν σκέψιν της, τῆς εἶπε : «Τί τοὺς θέλεις τοὺς ξένους ; Θὰ μπλέξῃς. Δὲν πᾶς στὸν κὺρ Μηνᾶ νὰ τοῦ ζητήσῃς ὅ,τι σοῦ χρειάζεται .;».

—Σὲ ποιὸν Μηνᾶ ;

—Καλὲ λησμόνησες τὸ παιδὶ τοῦ γκαμηλιέρη ποὺ σᾶς ἔφερε τὸν καθρέφτη ἀπ' τὸν Περαία ; Χρόνια μπαινόβγαιναν στὸ σπίτι σας.

—Μπρὲ καλὰ λές. Καὶ ἔχει αὐτὸς παράδες ;

—Ἔχει λέει !... Καὶ τί δὲν ἔχει ; βιὸς καὶ μάλι.

—Μὰ ποὺ μοὔρχεται ντροπή !...

—Ντροπή ;! τί ντροπή ! Μπᾶς καὶ θὰ στὰ χαρίσῃ ;... Δανεικὰ θὰν τὰ πάρῃς, μὲ τὸ διάφορό τους.

—Βί, βί, ἀκοῦς ἐκεῖ ;! Οἱ γκαμηλιαρέοι νὰ γινοῦν ἄνθρωποι !....

—Ἄσ' τ' αὐτὰ τώρα, καὶ σήκω νὰ πᾶμε. Μακρυὰ ἀπὸ δῶ δὲν εἶναι.

—Ἄσε με νὰν τὸ συλλογιστῶ.

***

Τὸ συλλογίσθη, ξεκίνησαν καὶ πῆγαν.

Ἡ γειτόνισσα ἔμεινε κάτω γιὰ νὰ τὴν ξαναφέρῃ σπίτι της, ἀφοῦ τῆς κτύπησε καὶ τὸ κουδοῦνι τῆς πόρτας τοῦ κὺρ Μηνᾶ.

Ἀνοίγει ἕνας ὑπηρέτης.

—Τί θέλεις κυρά ;

—Τὸν κὺρ Μηνᾶ. Πές του πὼς ἦρθε ἡ κυρὰ ἡ Παλαιολογίνα !

—Κόπιασε ἀπάνω.. Πέρασε μέσα. Ὁ κύριος θὰ ἔρθῃ.

Ἡ Ζιγκαροῦ μπαίνει τώρα μέσα σὲ πολυτελεστάτην αἴθουσαν. Παρατηρεῖ τὰ ἔπιπλα, τοὺς καθρέπτας, τὰς εἰκόνας, τὰ παραπετάσματα, τὸ πιάνο... Κουνεῖ τὸ κεφάλι της, μονολογεῖ καὶ λέγει .:

—Μπᾶ, μπᾶ, χοῦ, χοῦ, πῶς καταντήσαμε.... γινῆκαν οἱ γκαμηλιαρέοι ἀρχόντοι !...Μπᾶ, μπᾶ, χοῦ, χοῦ...

***

—Καλῶς τὴν κυρά μου. Τί κάνεις ; καλὰ εἶσαι ; Πῶς ἦταν αὐτὸ τὸ καλό ;

—Αἴ, ἀφοῦ δὲν ἦρθες νὰ μὲ ἰδῇς καμμιὰ φορά, τόσα χρόνια, εἶπα μέσα μου: «ἂς πάω νὰν τὸν ἰδῶ ἐγώ, πρὶν πεθάνω».

—Εὐχαριστῶ, εὐχαριστῶ...Οἱ δουλειές μου βλέπεις... Ποῦ ν' ἀδειάσω !... Μὰ κάθησε δὰ νὰ ξαποστάσῃς, νὰ πάρῃς λίγο γλυκό, κἄναν καφέ...

—Ὄχι, ὄχι, εὐχαριστῶ. Θὰ φύγω. Ἦρθα μονάχα γιὰ νὰ σέ ἰδῶ. Σὲ εἶδα. Ἄλλη δουλειὰ δὲν ἔχω. Σ' ἀφίνω γειά, σ' ἀφίνω γειά !....

Κ' ἐνῷ ὁ κὺρ Μηνᾶς ἔμπαινε στὸ γραφεῖον του μονολογῶν : «παράδοξη γυναῖκα ὡστόσο ἡ κυρὰ Ζιγκαροῦ», κατέβαινε αὐτὴ τὴ σκάλα μουρμουρίζοντας :

—Μπᾶ, μπᾶ, τρομάρα 'γέ μου! γινήκανε κ' οἱ γκαμηλιαρέοι ἄνθρωποι. Χοῦ... χοῦ...

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

— Ἐμπόριο ποντικῶν

Η ΚΥΡΙΑ Μπλόουερ, κάτοικος τοῦ Μέμελ Χήμστηντ τῆς Ἀγγλίας, ἀγαπᾷ τόσο πολὺ τὰ ποντίκια, ποὺ παρέχει ἄσυλο σὲ 11.000 μικρὰ τρωκτικά, τὰ ὁποῖα ἀνατρέφει μὲ ἐξαιρετικὴ ἐπιμέλεια.

Πρέπει ὅμως νὰ ποῦμε ἀμέσως, πὼς δὲν κερδίζει λίγα ἀπὸ τὰ ποντίκια της, γιατὶ στὴν Ἀγγλία ὑπάρχουν πολλοὶ ποὺ τ' ἀγαποῦν καὶ ἡ κ. Μπλόουερ δὲν προφθαίνει ν' ἀνταποκρίνεται στὶς αἰτήσεις ποὺ λαμβάνει καθημερινῶς. Ἐλπίζει μάλιστα πὼς γρήγορα θὰ αὐξήσῃ τὸν ἀριθμό τους σὲ 250.000 κεφάλια !

Ἡ κ. Μπλόουερ διακρίνει στὰ ποντίκια ποὺ κατέχει 32 εἴδη, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἕνα εἶδος κόκκινο, ποὺ ἀνατρέφεται πολὺ εὔκολα. Ἀλλὰ τὸ πιὸ σπάνιο εἶδος εἶναι τὸ ἄσπρο ποντίκι μὲ μαῦρο ρύγχος, ποὺ σήμερα πληρώνεται μὲ δέκα λίρες καί, καθὼς λέγεται, γρήγορα θ' ἀνέλθῃ σὲ 30.

Ἀλλὰ τὸ μεγαλείτερο κέρδος τῆς κ. Μπλόουερ προέρχεται ἀπὸ τὴν πώλησι τῶν δερμάτων στοὺς γουνάδες. Γιὰ ἕνα μικρὸ πανωφοράκι χρειάζονται 400 τέτοια μικρὰ δέρματα—πρᾶγμα ποὺ ἐξηγεῖ ἀρκετὰ τὴν ἀγάπη τῆς κυρίας Μπλόουερ στὰ ποντίκια.

— Ἡ δύναμις ἑνὸς φοιτητοῦ

ΕΙΣ τὰ Ἀγγλικὰ Πανεπιστήμια καὶ κολλέγια οἱ σπουδασταὶ ἔχουν ἰδιαίτερα δωμάτια. Ἕνας μαθητὴς ἑνὸς μεγάλου Ἀγγλικοῦ κολλεγίου κατώρθωσε νὰ φέρῃ κρυφὰ στὸ δωμάτιό του ἕνα μικρὸ βαρελάκι μπύρας.

Μιὰ ὡραία μέρα, ὁ διευθυντὴς τοῦ κολλεγίου ἔμαθε τὸ πρᾶγμα καὶ ζήτησε τὸν μαθητή. Αὐτὸς παρουσιάσθηκε ἀρκετὰ ταραγμένος. Γιὰ νὰ δικαιολογηθῇ, εἶπε πὼς ὁ γιατρὸς τοῦ εἶχε διατάξει τὴ μπύρα ὡς τονωτικό.

— Καὶ μπορῶ νὰ μάθω, ρώτησε ὁ διευθυντής, ἂν αὐτὴ ἡ δίαιτα σᾶς ὠφέλησε;

— Βεβαιότατα, ἀπάντησε ὁ μαθητής. Ὅταν μοὔστειλαν τὸ βαρελάκι, τὸ σήκωσα μὲ πολὺ κόπο. Σήμερα τὸ σηκώνω χωρὶς τὸν παραμικρὸ κόπο!

— Διαγωνισμὸς ταχυφαγίας

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΤΕΡΟΝ ἐργοστάσιον κονσερβῶν τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν, διωργάνωσε τελευταίως στὴ Βοστώνη ἕνα παράδοξο διαγωνισμὸ μὲ βραβεῖον 10.000 δολλαρίων εἰς εἶδη. Ὁ διαγωνισμὸς αὐτὸς συνίστατο στὸ ποιὸς θὰ φάγῃ γρηγορώτερα ἕνα γεῦμα ἀπαρτιζόμενο ἀπὸ πέντε φαγητά.

Παρουσιάσθησαν ἑβδομῆντα τέσσαρες ὑποψήφιοι, ἀλλὰ οἱ πενῆντα ἐγκατέλειψαν τὸν ἀγῶνα ἤδη ἀπ' τὸ δεύτερο πιάτο. Πραγματικῶς μετὰ τὰ ὀρεκτικὰ ποὺ ἀποτελοῦντο ἀπὸ σαλιγκάρια, σερβίρισαν ἕνα ψάρι τοῦ ποταμοῦ ποὺ εἶχε τόσα κόκκαλα, ποὺ ἕνας μέτριος φαγᾶς θὰ χρειαζόταν ἕνα τέταρτο τῆς ὥρας γιὰ νὰ τὸ φέρῃ εἰς πέρας. Ἔπειτα ἐσέρβιραν ἕνα μεγάλο κομμάτι ροσμπὶφ ποὺ ἐπακολούθησε πέρδικα ψητή. Στὸ τέλος σερβίρισαν παγωτό.

Νικητὴς ἀνεδείχθη ὁ κύριος Ἂλ Μπρόουν, ἀλαντοποιὸς τῆς Βοστώνης, ὁ ὁποῖος κατώρθωσε νὰ καταβροχθίσῃ καὶ τὰ πέντε φαγητὰ ἐντὸς 2 λεπτῶν καὶ 36 δευτερολέπτων. Εἶναι ἀλήθεια πὼς ὁ κ. Μπρόουν, παληὸς ταχυδακτυλουργὸς ποὺ κατάπινε ἄλλοτε σπαθιὰ στὰ πανηγύρια, κατεβρόχθισε τοὺς σαλίγκαρους μὲ τὸ κέλυφός των, τὸ ψάρι μὲ τὰ κόκκαλά του, καθὼς καὶ τὴν πέρδικα. Λίγο ἔλειψε νὰ καταπιῇ καὶ τὸ παγωτὸ μαζὺ μὲ τὸ πιάτο—κατὰ παλαιὰν συνήθειαν...

— Ἀδυνατίζετε τρώγοντας λίπη

Ο ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ Γκάθαρτ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Γκλασκώβης ἐδήλωσε τελευταίως εἰς μίαν του διάλεξιν, ὅτι ὁ καλλίτερος τρόπος γιὰ νὰ ἀδυνατίσῃ κανεὶς δὲν συνίσταται εἰς τὸ νὰ μὴ τρώγῃ λιπώδεις οὐσίας, καθὼς ἐπίστευαν γενικὰ ὡς τώρα, ἀλλὰ ἀντιθέτως νὰ τρώγῃ λίπη κατὰ βούλησιν. Πραγματικῶς τὸ λίπος ποὺ τρώγομεν, ἔστω καὶ ἐλαχίστην ποσότητα, μᾶς δίδει τὸ αἴσθημα τοῦ κορεσμοῦ, πρᾶγμα ποὺ μᾶς κάνει νὰ ἐλαττώνωμε τὴν ὁλικὴ ποσότητα τῶν τροφῶν μας.

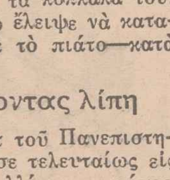

Ἕνας Αἰγύπτιος πασσᾶς θὰ πάρῃ τὴν κόρη ἑνὸς ξενοδόχου!

Ἐκεῖνος εἶναι 64 ἐτῶν καὶ ἡ νέα 17 !..

ΕΑΝ οἱ Βασιλεῖς δὲν παίρνουν σήμερα πιὰ βοσκοπούλες, ὅπως γινόταν κάποτε στὰ παληὰ παραμύθια, ὑπάρχουν ὅμως ἀκόμη πασσάδες ποὺ νυμφεύονται ταπεινὲς σερβιτόρισσες.

Ἔτσι ὁ Τεβφὴκ Μεσσὶμ Πασσᾶς, πρώην πρωθυπουργὸς τῆς Αἰγύπτου καὶ πλουσιώτατος γαιοκτήμων ἀνήγγειλε, πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν τοὺς προσεχεῖς γάμους του μὲ μιὰ δεσποινίδα Μαρία Καΐλερ, κόρην κάποιου μετρίου ξενοδόχου τῆς Βιέννης καὶ σερβιτόρισσα τοῦ ξενοδοχείου.

Ἡ ἀναγγελία αὐτὴ προεκάλεσε κατάπληξιν στὴν πόλι τῆς εὐθυμίας καὶ τῶν διασκεδάσεων. Πλήθη κόσμου πηγαίνουν καθημερινῶς νὰ ἰδοῦν τὴν εὐτυχισμένη Μαρία, ποὺ θὰ κληρονομήσῃ τὴν κολοσσιαία περιουσία τοῦ Μεσσὶμ πασσᾶ.

Ἡ Μαρία εἶναι μιὰ ξανθὴ νέα δέκα ἑπτὰ μόλις ἐτῶν.. Ὑψηλή, λεπτή, πολὺ ὡραία, τρέχει ἀκατάπαυστα ἀπὸ τὸ ἕνα τραπέζι στὸ ἄλλο, σερβίροντας τοὺς πελάτες, κάτω ἀπὸ τὴν ἄγρυπνη παρακολούθησι τοῦ πατέρα της.

Εἰς ἐκείνους ποὺ τὴν ρωτοῦν ἀφηγεῖται μὲ μεγάλη ἀφέλεια τὶς φάσεις τοῦ εἰδυλλίου της.

— Ὁ μνηστήρ μου λένει, εἶναι 64 ἐτῶν. Ἐγὼ εἶμαι μόνον 17! Τί σημασίαν ὅμως ἔχει, ἀφοῦ ἀγαπιόμαστε. Μιὰ μέρα, ἕνας ὡραῖος κύριος ἦλθε στὸ κατάστημά μας. Μοῦ χαμογέλασε καὶ μοῦ ζήτησε νὰ τοῦ σερβίρω ἕνα κοκταίηγ. Πίνοντάς το δὲν μὲ ἄφησε καθόλου ἀπὸ τὰ μάτια του. Τὴν ἑπομένη ξανῆλθε....

Η ΩΡΑΙΑ ΣΕΡΒΙΤΟΡΙΣΣΑ ΠΟΥ ΕΡΩΤΕΥΘΗ ΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΑ Ο ΑΙΓΥΠΤΙΟΣ ΠΡΩΗΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

»Ἀπὸ τότε, ἐμιλήσαμε πολλὲς φορὲς μαζὶ κάτω ἀπὸ τὴν κληματαριά. Ὅταν μοῦ ἐζήτησε ἂν θὰ δεχόμουν νὰ γίνω γυναῖκα του, ἔμεινα κατάπληκτη! Καὶ μὲ τὸ δίκηο μου, γιατὶ ἀναλογιζόμουν τὴ διαφορὰ τῆς ἡλικίας μας, καὶ τὴν τεράστια κοινωνικὴ ἀπόστασι ποὺ μᾶς ἐχώριζε. Ὡστόσο, βαθειὰ συγκινημένη, τοῦ ἐδήλωσα ὅτι δὲν μποροῦσα ποτὲ νὰ πιστεύσω σ' ἕνα τέτοιο ὄνειρο!

»Ἀλλὰ δὲν εἶναι ὄνειρο, δὲν εἶναι ἔτσι... ἀφοῦ ἐφόρεσα κιόλας τὸ δακτυλίδι τῶν ἀρραβώνων καὶ ἐδοκίμασα μάλιστα καὶ τὸ νυφικὸ φόρεμα».

Ἡ μικρὴ Μαρία δὲν μιλάει, φυσικά, γιὰ τὴν ὑπέροχη κασσετίνα ποὺ ἔλαβε ὡς δῶρον καὶ μέσα στὴν ὁποία λάμπουν κοσμήματα ἀξίας ἄνω τῶν δέκα ἑκατομμυρίων γαλλικῶν φράγκων.

— Τὸ κοτόπουλο τοῦ δημοσίου ταμείου

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ τῆς Κινεζικῆς ἐπαρχίας τοῦ Κουαντούνγκ, μπροστὰ στὶς οἰκονομικὲς δυσκολίες τοῦ ταμείου του, ἐξέδωκε τὸ ἑξῆς περίεργο διάταγμα: Κάθε οἰκογένεια τῆς ἐπαρχίας θὰ λάβῃ ἀπ' τὴν κυβέρνησι ἕνα κοτόπουλο ἀξίας 25 σέντς, ποὺ θὰ ὑποχρεώνεται νὰ παχαίνῃ, ἐπὶ ἀπειλῇ φυλακίσεως. Μόλις τὸ κοτόπουλο ἀποκτήσῃ ἐμπορικὴ ἀξία ἑνὸς δολλαρίου, ἡ οἰκογένεια ὀφείλει νὰ τὸ ἀποδώσῃ στὸ δημόσιο ταμεῖον. Ἄραγε ὁ κύριος διοικητὴς θὰ κατορθώσῃ ἔτσι νὰ διορθώσῃ τὰ οἰκονομικὰ τῆς ἐπαρχίας του;

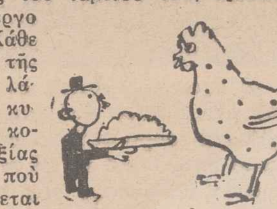

— Νεκροταφεῖα ἐλεφάντων καὶ φαλαινῶν

ΥΠΑΡΧΕΙ μιὰ ἀρχαία παράδοσις, σύμφωνα μὲ τὴν ὁποίαν τὰ μεγάλα θηλαστικὰ ἀποσύρονται γιὰ νὰ πεθάνουν σὲ μέρη ἀπρόσιτα στοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν παράδοση αὐτὴ τὴν θεωροῦσαν ὡς μῦθο τῆς φαντασίας τῶν κυνηγῶν.

Ὡς τόσο, τελευταίως οἱ φυσικοὶ ἀπέδειξαν ὅτι πρόκειται γιὰ πραγματικότητα. Οἱ ἐλέφαντες, ὅταν φθάσουν σὲ μιὰ προχωρημένη ἡλικία, ἀποχωρίζονται ἀπὸ τοὺς ἄλλους καὶ πηγαίνουν νὰ περιμείνουν τὸ θάνατο σὲ κάποιο ἔρημο μέρος στὸ βάθος τῆς ζούγκλας. Ἀνεκάλυψαν μάλιστα τόσο στὴν Ἀφρική, ὅσο καὶ στὰς Ἰνδίας «κοιμητήρια ἐλεφάντων» — ἀπόδειξι ἀναμφισβήτητη τῶν παραδόξων συνηθειῶν αὐτῶν τῶν παχυδέρμων.

Πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν, ἕνας Νορβηγὸς φαλαινοθήρας, ἐνῷ ἐπέστρεφε ἀπὸ μιὰ μάλλον ἄγονη ἁλιεία, παρετήρησε πρὸς τὴν ἀνατολικὴ ἀκτὴ τῆς Γροιλανδίας πλατειὲς κηλίδες λαδιοῦ στὴν ἐπιφάνεια τῆς θαλάσσης, ποὺ σ' ἐκεῖνο τὸ μέρος δὲν εἶχε μεγάλο βάθος. Στὴν ἀρχὴ νόμισε πὼς κάποιο πλοῖο θὰ εἶχε ναυαγήσει ἐκεῖ. Ἔπειτα ὅμως ἀπὸ μιὰ προσεκτικὴ ἐξέτασιν, ἕνα ἀπροσδόκητο θέαμα τοῦ ἦλθε στὰ μάτια του: Ὁ πυθμὴν τῆς θαλάσσης ἦταν γεμᾶτος ἀπὸ ἑκατοντάδες πτώματα φαλαινῶν, διατηρημένων θαυμάσια μέσα στὰ παγερὰ νερὰ τῆς πολικῆς αὐτῆς περιοχῆς.

Εἶναι περιττὸ νὰ ποῦμε πὼς ἡ ἀνακάλυψις αὐτὴ ἦταν μιὰ ἀληθινὴ περιουσία γιὰ τὸν φαλαινοθήρα ἂν λάβωμε ὑπ' ὄψει τὴν χρῆσι τοῦ λαδιοῦ τῆς φαλαίνης, ποὺ κάνει ἡ μοντέρνα βιομηχανία.

Ἀπὸ τότε ἀνεκαλύφθησαν πολλὰ ἄλλα νεκροταφεῖα φαλαινῶν, κυρίως στὴν περιοχὴ τῆς Γροιλανδίας, τριγύρω στὴ Γῆ τοῦ Φραγκίσκου Ἰωσὴφ καὶ στὴ Βερίγγειο θάλασσα. Βρῆκαν ἐπίσης παρόμοια στὸν Νότιο Παγωμένο Ὠκεανό.

— Οἱ σιδηροῖ πνεύμονες

ΕΝΑΣ νέος εἴκοσι ἓξ ἐτῶν, γυιὸς ἑνὸς πλουσίου ἐμπόρου τοῦ Σικάγου, ἐνῷ βρισκόταν στὸ Πεκίνο, ἔπαθε μιὰ κρίσι παραλυσίας. Τοῦ ἦταν ἀδύνατο νὰ ἀναπνεύσῃ.

Ἀλλὰ ἕνας ἐφευρετικὸς γιατρὸς περιέβαλε τὸν θώρακά του μ' ἕνα σιδερένιο στηθόδεσμο, ποὺ ἐργάζεται μὲ ἠλεκτρισμὸ καὶ ποὺ ὑποχρεώνει τοὺς πνεύμονας τοῦ ἀσθενοῦς νὰ λειτουργοῦν διὰ τῆς βίας. Ὁ νέος ἐσώθη ἔτσι, καὶ ἐπειδὴ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμία νὰ ἐπιστρέψῃ στὸ σπίτι του στὴν Ἀμερική, οἱ γιατροὶ τοῦ ἐπέτρεψαν τὸ ταξεῖδι, ἀλλὰ ἐχρειάσθη νὰ ἐφοδιάσουν μιὰ καμπίνα τοῦ ἀτμοπλοίου μὲ ὅλα τὰ μηχανήματα ποὺ ἦσαν ἀναγκαῖα γιὰ νὰ μποροῦν νὰ λειτουργοῦν οἱ πνεύμονες τοῦ νέου.

Ἡ Πίκφορδ παντρεύθηκε τὸν Ρότζερς

Ὁ τρίτος σύζυγος εἶναι 11 χρόνια μικρότερός της.

ΕΠΕΙΤΑ ἀπὸ ἀρραβῶνες ποὺ ἡ διάρκειά των ἀποτελεῖ ρεκὸρ γιὰ τὸ Χόλλυγουντ, ἡ Μαίρη Πίκφορδ παντρεύθηκε τὴν περασμένη ἑβδομάδα τὸν Μποῦντυ Ρότζερς, τὸν γνωστὸν ἠθοποιὸν τοῦ κινηματογράφου καὶ διευθυντὴν ὀρχήστρας.

Ὁ γάμος αὐτὸς εἶναι ὁ τρίτος τῆς περιφήμου στάρ, ποὺ εἶναι τώρα 44 ἐτῶν, ἐνῷ ὁ νέος σύζυγός της, ὁ Μποῦντυ εἶναι μόλις 33 καὶ νυμφεύεται γιὰ πρώτη φορά.

Ἡ τελετὴ τοῦ γάμου ἔγινε στὸν κῆπο τοῦ «Λούϊς Λίνγκτον» κοντὰ στὸ Χόλλυγουντ, εἰς πολὺ στενὸν οἰκογενειακὸν κύκλον. Μόλις δέκα περίπου πρόσωπα παρευρίσκοντο: Οἱ γονεῖς τοῦ Ρότζερς, ἡ Κούκη Πίκφορδ, ἡ θετὴ κόρη τῆς Μαίρης καὶ ὁ Φρὰνς Μάριον, γνωστὸς σεναρίστας καὶ φίλος τῶν νεονύμφων. Ἡ κυρία Λίνγκτον ἐξετέλει χρέη...δεσποινίδος τῆς τιμῆς, ἐνῷ ὁ ἀδελφὸς τοῦ Ρότζερς συνώδευε τὸν γαμβρόν.

Πλήθη περιέργων εἶχαν συρρεύσει ἀπὸ ἐνωρὶς ἔξω ἀπὸ τὴν ἔπαυλιν Λίνγκτον, γιὰ νὰ ἰδοῦν τοὺς νεονύμφους. Στὸ τέλος παρέστη ἀνάγκη νὰ καταφθάσῃ ἐπὶ τόπου ἀστυνομικὴ δύναμις γιὰ νὰ προλάβῃ τὸν συνωστισμό.

Ἡ νύμφη φοροῦσε μιὰ πολυτελεστάτη τουαλέττα ἀπὸ γαλάζιο κρέπι. Μετὰ τὸν γάμον ἐκλήθησαν οἱ φωτογράφοι, ποὺ ἐπῆραν ἐν συνόλῳ 400 φωτογραφίες! Ἡ Μαίρη Πίκφορδ ἀρνήθηκε ὅμως νὰ δεχθῇ τὸ γύρισμα κινηματογραφικῆς ταινίας. Λέγεται ὅτι ἐπῆρε αὐτὴ τὴν ἀπόφασι ἔπειτα ἀπὸ τὴν ἀποτυχία ποὺ εἶχεν ἡ ταινία τῶν γάμων τοῦ δουκὸς τοῦ Οὐΐνδσωρ καὶ τῆς κυρίας Σίμψον.

Μετὰ τὸ τέλος τῆς τελετῆς, ἔγινε δεξίωσις, ὅπου παρευρέθησαν 300 πρόσωπα, εἰς τὸ Πικφαίρ, μιὰ ὑπέροχη ἔπαυλι, ὅπου ἡ Μαίρη ἔζησε ἐπὶ δεκαπέντε ἔτη μὲ τὸν δεύτερο σύζυγό της, τὸν Ντούγκλας Φαίρμπανκς.

Τὸ εἰδύλλιον τῶν νεονύμφων χρονολογεῖται ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν. Γιὰ πρώτη φορὰ ἐγνωρίσθησαν κατὰ τὸ γύρισμα μιᾶς ταινίας, ὅπου ἡ Μαίρη εἶχε τὸν πρῶτο ρόλο καὶ ὅπου συμμετεῖχε καὶ ὁ Ρότζερς.

Μετὰ τὴν δεξίωσι, οἱ νεόνυμφοι ἀνεχώρησαν γιὰ τὴ Χονολουλοῦ, ὅπου θὰ περάσουν τὸν μῆνα τοῦ μέλιτος.

— Μετὰ τὴν Στέψιν

Ὁ κ. ΜΠΕΡΝΑΡΝΤ Νιοῦμαν, πραγματογνώμων τοῦ Λονδίνου, εἶναι αὐτὴ τὴν ἐποχὴ ἕνας ἀπ' τοὺς πιὸ ἀπησχολημένους ἀνθρώπους τῆς αὐτοκρατορίας. Γιατί, σ' αὐτὸν ἔχει ἀνατεθῇ ἡ πώλησις τῶν χιλιάδων ἐνθυμίων τῆς Στέψεως. Μεταξὺ τῶν ἀντικειμένων αὐτῶν ὑπάρχουν 217 ἐπίχρυσοι λέοντες ποὺ κοσμοῦσαν κατὰ τὴν τελετὴν τὴν πρόσοψιν τοῦ παρεκκλησίου τοῦ Οὐεστμίνστερ. Ἕνα ἀπ' αὐτὰ τὰ λεοντάρια ἠγοράσθη ἀπὸ τὸν Νέγρο βασιλέα Γιέτα τοῦ Μπάρετσλαντ ὁ ὁποῖος θὰ τὸ ἐκθέσῃ μαζὺ μὲ μιὰ πολυθρόνα στὸ βασίλειό του, στὶς ὄχθες τοῦ Ζαμβέζη.

Ἕνας πλούσιος ἔμπορος τοῦ Λονδίνου, θέλησε νὰ ἀγοράσῃ ὅλα τὰ ἐνθύμια τῆς Στέψεως εἰς οἱανδήποτε τιμή, ἀλλὰ ἡ αἴτησίς του δὲν ἔγινε δεκτή.

— Ποδόσφαιρον κωφαλάλων

ΣΤΗ Σόφια τῆς Βουλγαρίας, ὁ ἀθλητισμὸς ἔχει ὀπαδοὺς ἐνθουσιώδεις. Σὲ τέτοιο βαθμὸ μάλιστα, ποὺ τελευταίως ἐσχηματίσθη μιὰ ὁμὰς ποδοσφαίρου ἀποκλειστικὰ ἀπὸ κωφαλάλους. Ἡ ὁμὰς αὐτή, ποὺ εἶναι μοναδικὴ στὴν Εὐρώπη, ἔγινε δεκτὴ στὴν Ἐθνικὴ Ὁμοσπονδία Ποδοσφαίρου.

Φυσικά, ἡ ὁμὰς δὲν εἶναι ἀκόμα εἰς θέσιν νὰ διαφιλονικήσῃ μὰτς μὲ ἀντίπαλες ὁμάδες, γιατὶ θὰ ἔπρεπε προηγουμένως νὰ εὑρεθῇ ἕνας διαιτητὴς ποὺ δὲν θὰ ἔδινε τὰ συνθήματα μόνο μὲ σφύριγμα, ἀλλὰ ποὺ θὰ ἤξερε τὰ σημεῖα τῆς γλώσσης τῶν κωφαλάλων. Γι' αὐτό, στὸ μεταξύ, ἡ ὁμὰς τῶν κωφαλάλων ἱκανοποιεῖται πρὸς τὸ παρὸν μὲ μὰτς μεταξὺ τῶν ἰδίων της τῶν παικτῶν.

— Ἡ κληρονομία τῶν πουλιῶν

ΕΙΝΑΙ δυὸ χρόνια τώρα σχεδόν, ποὺ δυὸ γκαρσόνια τοῦ ξενοδοχείου Σαβόϊ τοῦ Λονδίνου ἐμφανίζονται τακτικὰ στὸ Βικτώρια Πάρκ μ' ἕνα καλάθι γεμάτο τροφὲς καὶ τὶς μοιράζουν στὰ πουλιά. Καὶ ἰδοὺ ἡ ἐξήγησις τῆς περιέργης αὐτῆς συνήθειας.

Πρὸ δύο ἐτῶν, στὸ ξενοδοχεῖο Σαβόϊ ἀπέθανε ἡ σύζυγος ἑνὸς διασήμου Ἀμερικανοῦ δικηγόρου, ἡ κυρία Ἀλεξάντερ Ἄνγκους ἡ ὁποία κατὰ τὰ τελευταῖα χρόνια τῆς ζωῆς της ποὺ εἶχε περάσει σ' αὐτὸ τὸ ξενοδοχεῖο πήγαινε κάθε μέρα τὸ μεσημέρι στὸ Βικτώρια Πὰρκ κι' ἐτάϊζε τὰ πουλιά. Μετὰ τὸ θάνατό της, ὁ σύζυγός της ἔκρινε πὼς τὸ καλλίτερο μνημεῖο ποὺ μποροῦσε νὰ ὑψώσῃ γιὰ τὴν σύζυγό του, θὰ ἦταν νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴ συγκινητικὴ αὐτὴ συνήθεια. Ἔτσι συμφώνησε μὲ τὴ διεύθυνσι τοῦ ξενοδοχείου ὅπως ἐπὶ μίαν περίοδον δέκα ἓξ ἐτῶν, δυὸ ὑπηρέτες ἐπαναλαμβάνουν κάθε μέρα τὴν χειρονομία τῆς ἀποθανούσης.

— Ἡ λέσχη τῶν «ἀποθανόντων»

ΤΟ ΛΟΝΔΙΝΟΝ, ποὺ ὡς γνωστὸν ἔχει ἀρκετὲς καὶ διάφορες λέσχες, τελευταίως ἀπέκτησε καὶ μιὰ καινούρια, ἐξαιρετικὰ πρωτότυπη. Πρωτότυπη εἶναι βέβαια, ἀφοῦ γιὰ νὰ γίνῃ κανεὶς μέλος πρέπει νὰ ἔχῃ ἐγκαταλείψει τὴν κοιλάδα αὐτὴν τῶν δακρύων, ἢ τοὐλάχιστον νὰ ἔχῃ ὁπωσδήποτε θεωρηθῆ ὡς νεκρός. Τὰ μέλη εἶναι δύο εἰδῶν : αὐτοὶ ποὺ ὁ θάνατός των ἀναγγέλθηκε στὶς ἐφημερίδες καὶ αὐτοὶ ποὺ στοὺς καταλόγους τῶν ληξιαρχείων παρουσιάζονται ὡς νεκροὶ — χωρὶς οὔτε οἱ μέν, οὔτε οἱ δὲ νὰ ἔχουν παύσει νὰ ζοῦν. Ὑπάρχουν δηλαδὴ μέλη ποὺ εἶναι «νεκροὶ» ἀπ' τὴ φαντασία τοῦ τύπου καὶ ἄλλοι εἶναι «ἐπισήμως νεκροί». Τὰ μέλη τῆς τελευταίας αὐτῆς κατηγορίας εἶναι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον παλαιοὶ πολεμισταί.

Τὰ μέλη συνέρχονται μιὰ φορὰ τὸ χρόνο σὲ μιὰ ἐπίσημη συγκέντρωσι, κατὰ τὴν ὁποίαν, μὲ ἕνα ποτῆρι οὐΐσκυ στὸ χέρι ὑμνοῦν τὸν «καλό, παληὸ καιρό».

ΠΟΙΟΙ ΚΑΙ ΠΟΤΕ ΑΡΕΣΟΥΝ ΣΤΙΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ

ΑΝΔΡΙΚΟ ΣΕΞ-ΑΠΠΗΛ

ΑΠΟ ΜΕΡΑ ΣΕ ΜΕΡΑ ΚΑΙ ΑΠΟ ΩΡΑ ΣΕ ΩΡΑ Η ΑΝΔΡΙΚΗ ΩΜΟΡΦΙΑ ΑΛΛΑΖΕΙ

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ οἱ ἄνδρες νὰ ξέρουν ποιὰ εἶναι ἡ καλλίτερή τους ὥρα, ἡμέρα ἢ ἐποχή. Γιατὶ νὰ μὴ σᾶς φανῇ ἐκπληκτικὸ ἂν μάθετε πὼς ὅλα αὐτὰ ἔχουν σχέσι μὲ τὴν ἀνδρικὴ ὠμορφιά.

Δυὸ ὤμορφοι ἄνδρες, π. χ. διαφορετικῆς ἡλικίας ὁ μὲν νέος εἶναι πιὸ καλὸς τὸ πρωΐ, ὁ δὲ μεγαλείτερος τὸ βράδυ.

Οἱ ξανθοὶ εἶνε καλύτεροι τὸ πρωΐ.

Τὸ ἀπόγευμα ἀπὸ τὶς πέντε ἕως τὶς ἑπτὰ ὅλοι σχεδὸν φαίνονται ἴδιοι. Τὸ βράδυ ὅμως στὰ φῶτα κερδίζουν ἀπόλυτα οἱ μελαχροινοί.

Οἱ παχουλοὶ εἶνε περισσότερο ἑλκυστικοὶ πρὸ τοῦ φαγητοῦ. Ἴσως γιατὶ πεινοῦμε καὶ συμπαθοῦμε τὴν ἐμφάνισι ποὺ μᾶς θυμίζει καλοφαγία.

Ἀλλὰ ξανθὸς ἢ μελαχροινὸς ὁ ἄνδρας πού τρώει πολὺ εἶνε ἀντιπαθητικός. Τὸ ἴδιο καὶ ὅσοι πίνουν πολύ. Ἐκεῖνο ποὺ κάνει τὸν ἄνδρα νὰ κερδίζῃ εἶνε τὰ ὀρεκτικὰ ποτά, οὖζο, μπύρα, κοκτέϊλ. Τοὺς δίνει κέφι καὶ πνευματικότητα.

Ὁ καθαρὸς οὐρανός, πηγαίνει στοὺς γαλανούς. Μετὰ τὴν βροχὴ, ὅταν ξαναβγαίνει ὁ ἥλιος οἱ ἄνδρες μὲ τὰ πράσινα μάτια εἶνε ἀφαντάστου γοητείας.

Ἡ ὥρα τῆς μπόρας πηγαίνει στοὺς μελαχροινούς.

Τὰ ζεστὰ σαλόνια καὶ οἱ συγκεντρώσεις γενικὰ πηγαίνουν στοὺς ἀδύνατους μελαχροινούς, γιατὶ μοιάζουν μὲ τύπους τῶν τροπικῶν χωρῶν. Οἱ ξανθοὶ σὰν βόρειοι χάνουν τὴν δροσιὰ καὶ τὴν λάμψι τους μέσα στὰ ζεστὰ σελόνια.

ΟΧΙ ΙΔΡΩΜΕΝΑ ΚΟΥΤΕΛΑ

Μόλις ἕνας ἄνδρας αἰσθανθῇ πὼς ἱδρώνει πρέπει νὰ φεύγῃ.

Ἐπειδὴ οἱ ἄνδρες δὲν ἔχουν τὴν εὐχέρεια νὰ πουδράρωνται ὅπως οἱ γυναῖκες καλὸ εἶνε τὴν περίοδο ἀκριβῶς ποὺ θέλουν νὰ ἀρέσουν, νὰ μὴν τρῶνε καθόλου λίπη.

Οἱ ἄνδρες ποὺ ἔχουν πόδια μεγάλα εἶνε καλλίτεροι μέσα σὲ καράβι ἴσως γιατὶ φαίνονται νὰ πατοῦν πιὸ στερεά.

Οἱ ὑψηλοὶ ἄνδρες προτιμῶνται μέσα στὸν ὄχλο ἢ κοντὰ στὴ θάλασσα ἢ μὲ τὸν κακὸ καιρό, τέλος σὲ κάθε περίπτωσι ποὺ ἐμεῖς οἱ γυναῖκες θὰ θέλαμε τὴν προστασία τους. Σὲ ὅλες τὶς μικροπεριπτώσεις, οἱ κοντοὶ ἄνδρες κερδίζουν. Καὶ μικροπεριπτώσεις λέγοντας ἐννοοῦμε ἐκεῖ πού μποροῦν νὰ χώνωνται σὰν γάτοι.

Οἱ χαμηλοὶ ἀρέσουν συνήθως τὸ σούρουπο. Ὅλοι οἱ ἄνδρες εἶνε ἑλκυστικοὶ εὐθὺς μετὰ τὸ μπάνιο.

Η ΓΟΗΤΕΙΑ ΤΟΥ ΥΦΟΥΣ

Ὁ φρεσκοκουρεμένος κύριος εἶνε λίγο ἀστεῖος, γιατὶ τὰ μαλλιὰ του ἔχασαν τὴν φυσικότητά τους καὶ πετοῦν.

Ἡ κούρασις δὲν πηγαίνει παρὰ μονάχα στοὺς σπορτίφ.

Ὁ Σεβαλιὲ γνήσιος ἐκπρόσωπος τοῦ ἀνδρικοῦ Σὲξ-Ἀππήλ.

Ἡ κούρασις ἢ ὁ πόνος ποὺ καμπουριάζουν δὲν συνδυάζονται μὲ τὸ σὲξ—ἀππήλ.

Οἱ μύωπες ποὺ βγάζουν τὰ γυαλιά τους παίρνουν ἕνα κουρασμένο ὕφος ὀνειροπόλων ποὺ ὅταν συνοδεύεται καὶ μὲ ἀργὲς ὡραῖες κουβέντες εἶνε φοβερὰ ἑλκυστικό.

Οἱ ἄνδρες μὲ τὰ μεγάλα χέρια ἀρέσουν σὲ γυναῖκες μᾶλλον ἀπότομες.

Μὴν ζητᾶτε ποτὲ νὰ ἀρέσετε ὅταν φορεῖτε ὑψηλὸ κολάρο. Ἔχετε κάτι, ἢ τὸ ἐπίσημο ἢ τὸ ἀντιπαθητικὸ ποὺ μᾶς ἀπωθεῖ.

Τὸ ἴδιο ὅταν ὁ γιακᾶς σας δὲν στένεψε καὶ σᾶς σφίγγει τὸν λαιμό.

Η ΠΡΩΤΗ ΓΚΑΦΑ

Ὅταν ἕνας ἄνδρας καὶ μιὰ γυναῖκα βρεθοῦνε μόνοι, ὅλα θὰ ἐξαρτηθοῦν ἀπὸ τὰ πρῶτα εἴκοσι λεπτά. Ἀκόμα καὶ ὅταν βρίσκεται ἡ γυναῖκα μὲ τὸν ἄνδρα ποὺ ἀγαπᾶ τὰ πρῶτα λεπτὰ εἶνε ἀνήσυχα. Πρέπει λοιπὸν τὰ πρῶτα λεπτὰ ὁ ἄνδρας νὰ ἔχῃ τάκτ καὶ ἀπόλυτο σεβασμό.

Ἡ γκάφα ἡ πρώτη εἶνε τὸ χειρότερο σφάλμα στὴν στρατηγικὴ τοῦ ἔρωτος. Ὅταν κάνετε μιὰ γκάφα καὶ ταπεινὰ ζητᾶτε συγγνώμη θὰ ἀποτύχετε μᾶλλον. Ὅταν ὅμως ὁμολογεῖτε τὴν γκάφα σας μὲ περηφάνεια ἀποδίδοντάς την σὲ ὑπερβολικὴ ἀγάπη,, σὲ παραφορὰ καὶ πάθος, μᾶλλον θὰ συγκινήσετε.

Ἀπὸ τὴν περιφρόνησι μιᾶς γυναίκας μὴν περιμένετε νὰ βγοῦν καλὰ ἀποτελέσματα. Ὁ θυμὸς ὅμως εἶνε κάτι ποὺ δημιουργεῖ εὐκαιρίες ὑπέροχης συνεννοήσεως

ΚΥΡΙΑ ΠΟΛΥΞΕΡΗ

ΧΑΡΗΤΕ ΟΛΟΙ ΤΗ ΦΥΣΙ

ΦΟΒΑΣΘΕ, ΣΤ' ΑΛΗΘΕΙΑ, ΤΟ ΝΕΡΟ;

ΑΡΧΙΣΑΝΕ τὰ μπάνια, οἱ πλὰζ γεμίσανε ἀπὸ κόσμο, κόσμο ποὺ διψᾶ νὰ σβύσῃ μέσα στὸ ἁπαλὸ χάδι τοῦ γαλανοῦ νεροῦ, ὅλη τὴν ζέστη καὶ τὴν καθημερινὴ κόπωσι.

Παρατηρήσατε ὅμως κάτι; Κάτι ἐκπληκτικό! Οἱ περισσότεροι Ἕλληνες δὲν ξέρουν κολύμπι! Καὶ μέσα στοὺς περισσότερους τὸ ρεκὸρ τὸ ἔχουν οἱ γυναῖκες! Τριάντα γυναῖκες στὶς πενῆντα ποὺ δὲν ἔμαθαν ἀπὸ μικρὲς νὰ κολυμποῦν, ἔχουν γιὰ τὸ νερὸ ἕνα τρόμο φοβερὸ, σχεδὸν ἀκαταμάχητο. Ἐὰν ἤξεραν πόσο εἶναι ἁπλὸ νὰ σὲ σηκώσῃ τὸ νερὸ αὐτὴ ἡ νευρικὴ ἀγωνία θὰ ἔλυωνε σὰν τὸ χιόνι στὸν ἥλιο. Μόνο τότε θὰ μάθαιναν πραγματικὰ νὰ κολυμποῦν. Γιὰ νὰ χαρῆτε πραγματικὰ τὴν θάλασσα, πρέπει νὰ μάθετε νὰ κολυμπᾶτε, πρέπει νὰ κατακτήσετε τὸ νερό.

Τὸ νερὸ γιὰ νὰ σᾶς ὑποταχθῇ πρέπει νὰ τοῦ ἔχετε ἐμπιστοσύνη, πρέπει νὰ νικήσετε τὸν φόβο, ὁ ὁποῖος σᾶς καταλαμβάνει ἀδικαιολόγητα.

* * *

ΠΡΩΤΟΣ ΟΡΟΣ: ΜΗΝ ΤΡΟΜΑΖΕΤΕ ΠΟΤΕ

Ὁ φόβος τοῦ νεροῦ εἶναι παράλογος, γέννημα φανταστικὸ καὶ ἐντελῶς νευρικό. Ὅταν εἶσθε παιδί, θὰ φρόντισαν, ἀναμφιβόλως, οἱ γονεῖς σας νὰ σᾶς μάθουν νὰ μὴν φοβᾶσθε τὸν «ἀράπη». Τώρα ποὺ δὲν φοβᾶσθε τὸν «ἀράπη», μάθετε νὰ μὴν φοβᾶσθε καὶ τὸ νερό.

Σκεφθῆτε πὼς μέσα μας ἔχομε τὴν δύναμι νὰ ἐπιπλέωμεν στὸ νερό. Οἱ πνεύμονές μας γεμᾶτοι ἀέρα μᾶς σηκώνουν σὰν σωσίβια. Ἐπειδὴ ὅμως τὸ κεφάλι, τὰ χέρια, τὰ πόδια, εἶναι πιὸ βαρειὰ ἀπὸ τὸν κορμὸ, ὅλη ἡ ἱστορία εἶναι πῶς νὰ βρῇ κανεὶς μιὰ ἰσορροπία κουνῶντας τα.

Μὴν εἶσθε ποτὲ ἀλύγιστοι μέσα στὸ νερὸ, ἀφίνετε ἐλεύθερον τὸν ἑαυτόν σας σὰν πανὶ καὶ τότε θὰ ἐπιπλεύσετε ὡρισμένως. Καὶ ὅμως εἶμαι βεβαία πὼς δὲν θὰ τὸ κάνετε μόνο καὶ μόνο γιατὶ φοβᾶσθε.

Μὰ γιατί ἀλήθεια φοβᾶσθε τὸ νερό; Μήπως σᾶς τρομάζει ἡ κρύα αἴσθησις ποὺ σᾶς δίνει μόλις πρωτομπῆτε; Δυὸ τρόποι ὑπάρχουν γιὰ νὰ καταπολεμήσετε αὐτὸν τὸν φόβο: μπαίνετε σιγὰ-σιγὰ στὸ νερὸ, βρέξετε πρῶτα τὸ κεφάλι κι' ὕστερα βουτήξετε ἀπ' εὐθείας.

Ἀπὸ ψυχολογικῆς καὶ πρακτικῆς ἀπόψεως, εἶναι σωστὸ νὰ μάθετε κολύμπι μὲ καλὸ κολυμβητὴ καὶ ὄχι μὲ μέτριον. Γιατὶ ὁ πρῶτος σᾶς γεννᾶ τὴν ἐμπιστοσύνη καὶ παίρνετε μαζύ του τὸ θάρρος ἐκεῖνο ποὺ σᾶς χρειάζεται.

Τὸ ἁλμυρὸ νερὸ τῆς θαλάσσας σᾶς σηκώνει καὶ σᾶς παρασύρει μόνο του. Νὰ δοκιμάσετε στὴν ἀκρογιαλιὰ ν' ἀφήσετε ἐλεύθερο τὸν ἑαυτό σας νὰ ἐπιπλεύσῃ. Τίποτα δὲν θὰ σᾶς τραβᾶ πρὸς τὸν πάτο. Μπορεῖτε νὰ κολυμπήσετε καὶ σὲ πενῆντα ἑκατοστόμετρα νερὸ, ἔτσι ποὺ νὰ εἶσθε ἀπόλυτα βέβαιες ὅτι ἡ ζωή σας δὲν κινδυνεύει! Ἀρχίσετε τώρα ἀργὰ καὶ ρυθμικὰ νὰ κινῆτε τὰ χέρια καὶ τὰ πόδια σας. Ὡραῖα, μὴν φοβᾶσθε, ἀκόμα λίγο, προχωρῆστε δυὸ-τρία μέτρα καὶ πάλι τὸ ἴδιο... μπράβο. Τὰ πρῶτα βήματα ἔγιναν, τώρα θὰ εἶναι πιὸ εὔκολα.

* * *

ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΟΡΟΣ: ΜΑΘΕΤΕ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ ΜΕΣΑ ΣΤΟ ΝΕΡΟ

Καὶ τώρα προσοχή! Μὴν κολυμπᾶτε σὰν ἀπελπισμένοι, πάντοτε ἴσια μὲ κομμένη ἀναπνοή. Μὴ μιμῆσθε ἐκείνους ποὺ φοβοῦνται νὰ γυρίσουν δεξιὰ ἢ ἀριστερὰ νὰ πιάσουν τὴ μπάλλα.

Πηγαίνετε μαζὺ μ' ἕνα φίλο σας ποὺ ξέρει νὰ κολυμπᾶ καὶ χτυπᾶτε τὰ πόδια καὶ τὰ χέρια σας καὶ στριφογυρίζετε. Ἔτσι θὰ αἰσθανθῆτε πὼς ὅλα εἶναι εὔκολα, πὼς τὸ νερὸ εἶναι φίλος διασκεδαστικὸς, πὼς δὲν χρειάζονται οὔτε ἐξαιρετικὲς ἱκανότητες, οὔτε μεγάλη πεῖρα γιὰ νὰ ἐπιπλεύσῃ κανείς. Ἐὰν ἔχετε ἕνα μπαλόνι ἢ ἕνα γεμισμένο μὲ ἀέρα μαξιλάρι, κρατηθῆτε ἀπ' αὐτὸ καὶ ἀρχίσετε νὰ κινῆτε τὰ πόδια σας. Κρατῆτε τὰ πόδια σας τεντωμένα καὶ χτυπᾶτε τὶς ἄκρες ρυθμικὰ σὰν νὰ κάνετε κρόουλ. Τὸ κρόουλ δὲν εἶναι τὸ πρῶτο βέβαια ποὺ θὰ ἔπρεπε νὰ μάθετε. Εἶναι σπορτὶβ καὶ αἰσθητικὰ ὡραῖο, ἀλλὰ δύσκολο. Ἀρχίσετε καλλίτερα ἀπὸ τὸ κοινὸ κολύμπι καὶ τὸ ξεκουραστικὸ ἀνάσκελα.

Γιὰ νὰ μάθετε νὰ κολυμπᾶτε πρέπει νὰ ξέρετε νὰ ἀναπνέετε καλά. Ὅταν βγάζετε τὸ κεφάλι ἀπὸ τὸ νερὸ, ἀναπνέετε πάντοτε μὲ τὴν μύτη. Ὅταν ἐκπνέετε πρέπει νὰ πάρετε τὴν συνήθειαν νὰ φυσᾶτε μέσα στὸ νερό. Στὶς ἀρχὲς μάθετε νὰ βουτᾶτε τὸ κεφάλι μὲ κλειστὰ μάτια καὶ κρατῶντας τὴν ἀναπνοή σας. Ὕστερα ἀφῆστε τὸν ἑαυτό σας ἐλεύθερο καὶ τὰ μάτια σας ἀνοικτά. Μείνετε ἔτσι στὸ νερὸ 5 ἕως 10 δευτερόλεπτα. Ὕστερα πάρετε τὸ θάρρος νὰ ρίξετε κάτι στὸν πάτο καὶ νὰ τὸ πιάσετε. Μιὰ πέτρα, ἕνα σίδερο ἢ καὶ λίγο ἄμμο.

Τὸ εὐκολώτερο γύμνασμα ποὺ θὰ εἴχατε νὰ κάνετε εἶναι τὸ σανίδι: Μείνετε ἀκίνητη μὲ τὸ στῆθος φουσκωμένο, μὲ κυρτωμένα κάπως τὰ νεφρά. Κατόπιν ἀνοιγοκλείνετε σὰν ψαλλίδι τὰ πόδια σας χωρὶς νὰ λυγᾶτε τὰ γόνατα καὶ θὰ δῆτε τί γρήγορα, εὔκολα καὶ ξεκούραστα θὰ προχωρῆτε. Τόλμη λοιπὸν, περισσότερη τόλμη...

ΤΟ ΞΕΝΟ ΧΙΟΥΜΟΡ

Τὰ «ἀντίποινα»

ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΣΚΙΤΣΟΓΡΑΦΟΥ κ. J. REY

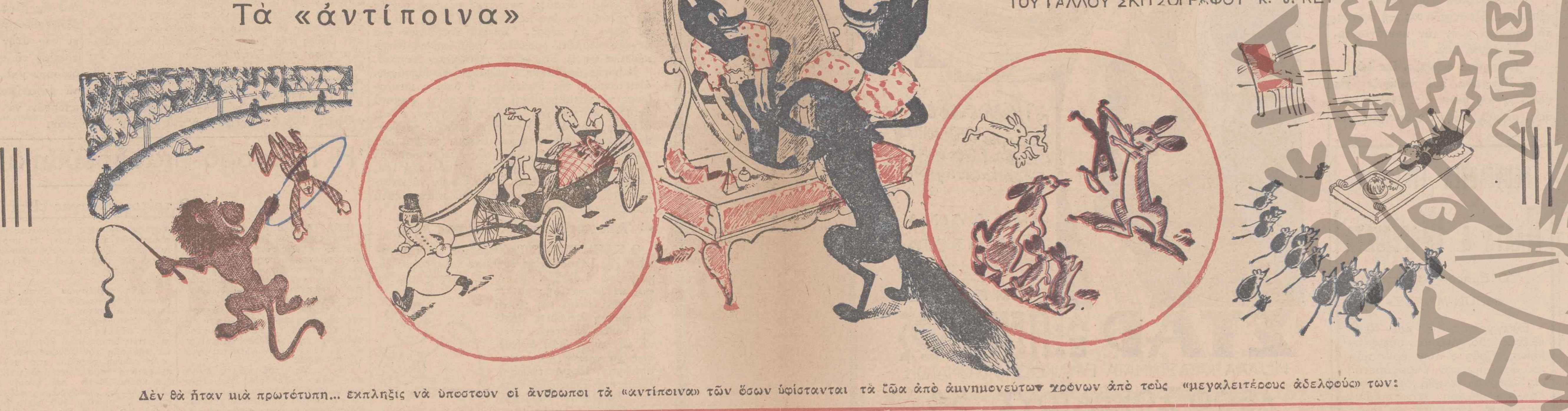

Δὲν θὰ ἦταν μιὰ πρωτότυπη... ἔκπληξις νὰ ὑποστοῦν οἱ ἄνθρωποι τὰ «ἀντίποινα» τῶν ὅσων ὑφίστανται τὰ ζῶα ἀπὸ ἀμνημονεύτων χρόνων ἀπὸ τοὺς «μεγαλειτέρους ἀδελφούς» των:

ΠΩΣ ΤΟΥΣ ΕΤΙΜΩΡΟΥΣΑΝ ΑΛΛΟΤΕ

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΔΙΓΑΜΩΝ

ΜΙΑ τελευταία περίπτωσις πολυγαμίας στὸ Λονδῖνο ἔδωκε ἀφορμὴ σ' ἕνα ἀγγλικὸ περιοδικὸ νὰ ἐξετάσῃ τὸ περίφημο αὐτὸ ζήτημα ἀπὸ ἱστορικῆς ἀπόψεως. Ὁ ποινικὸς νόμος —γράφει τὸ ἀγγλικὸ περιοδικὸ— εἶνε σ' ὅλα τὰ κράτη αὐστηρότατος γιὰ τοὺς διγάμους. Καὶ ἐκεῖ ἀκόμη ποὺ μιὰ ἐπιείκεια τὸν χαρακτηρίζει γενικά, τὸ ἀδίκημα ἀποτελεῖ ἐξαίρεσιν. Ἰδιαιτέρως αὐστηρὲς εἶναι οἱ ποινὲς στὴν Ἀγγλία, ὅπου καταδίκες σὲ 10 καὶ 20 καταναγκαστικὰ ἔργα εἶναι συνηθέστατες.

Ἀλλ' οἱ σημερινὲς ποινὲς εἶνε ἀνάξιες λόγου, συγκρινόμενες μὲ ἐκεῖνες ποὺ ἐπεβάλοντο στὰ πιὸ παληὰ χρόνια. Μιὰ ἱστορικὴ ἀναδρομὴ στὸ ζήτημα αὐτὸ εἶνε πολὺ ἐνδιαφέρουσα.

Ἔτσι, γιὰ νὰ παραμείνουμε ἀκόμη στὴν Ἀγγλία, ἐπὶ τῆς βασιλείας τοῦ Γουλιέλμου τοῦ ΙΔ΄, οἱ δίγαμοι, οὔτε λίγο οὔτε πολύ, κατεδικάζοντο εἰς τὸν διὰ ἀγχόνης θάνατο. Ἀργότερα ἡ ποινὴ αὐτὴ μετετράπη σὲ ἰσόβια καταναγκαστικὰ ἔργα.

Εἰς τὴν Ἑλβετία, ὅταν δύο γυναῖκες, μποροῦσαν νὰ ἀποδείξουν ὅτι ἦσαν παντρεμένες μὲ τὸν ἴδιον ἄνδρα, τὸ δικαστήριον τὸν κατεδίκαζε νὰ κοπῇ εἰς δύο καὶ νὰ παραδοθῇ ἀπὸ ἕνα κομμάτι του σὲ κάθε μιὰ ἀπὸ τὰς συζύγους του !

Ἀλλὰ καὶ αἱ δίγαμοι δὲν ὑφίσταντο λιγώτερα. Ἔτσι οἱ μουσουλμάνοι Πέρσαι, μολονότι παραδέχονται ὅτι ἕνας ἄνδρας μπορεῖ νὰ νυμφευθῇ πολλὲς γυναῖκες, δὲν συγχωροῦν στὴ γυναῖκα νὰ πανδρευθῇ περισσοτέρους τοῦ ἑνὸς ἄνδρας. Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν, μία χωρικὴ ἀπὸ τὸ Κουτσοῦ, νομίζοντας ὅτι ἦταν χήρα, ἐπειδὴ ὁ ἄνδρας της τὴν εἶχεν ἐγκαταλείψει ἀπὸ πολλὰ χρόνια, ἀπεφάσισε νὰ ξαναπανδρευθῇ. Ἕνα χρόνο ὅμως μετὰ τὸ γάμο της, ὁ πρῶτος της ἄνδρας ἐγύρισε καὶ τὸ σκάνδαλον ἐξερράγη. Ἄνοιξαν τότε τὸ Κοράνιον καὶ σύμφωνα μὲ αὐτό, ἡ ἔνοχος κατεδικάσθη εἰς τὸν διὰ λιθοβολισμοῦ θάνατον, πρὸς μεγάλην ἱκανοποίησιν τοῦ πλήθους, τὸ ὁποῖον ἔσπευσε νὰ ἐκτελέσῃ ἀμέσως τὴν τρομερὴ ἀπόφασι.

Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπίσης, ἐπὶ πολὺν καιρόν, ἡ διγαμία ἐτιμωρεῖτο δι' ἀπαγχονισμοῦ. Μία ἀπόφασις τοῦ Παρλαμέντου τῶν Παρισίων τῆς 17ης Ἀπριλίου 1865, κατεδίκασεν εἰς τὸν δι' ἀγχόνης θάνατον ἕναν ὀνόματι Σαμπόν, ἐπειδὴ δὲν ἐπερίμενε τὸν θάνατον τῆς πρώτης του γυναίκας γιὰ νὰ πανδρευθῇ δεύτερη. Εἰς τὰς 23 Αὐγούστου 1597 ἐξετελέσθη ἐπίσης δι' ἀπαγχονισμοῦ ἕνας πρόεδρος τοῦ δικαστηρίου τῆς Νάντης, ἐπειδὴ ἦτο δίγαμος. Ἀργότερον ἀκόμη, τῷ 1626, ὁ βαρῶνος Σαίντ—Ἂνζ ἐξετελέσθη κατὰ τὸν ἴδιο τρόπο, ἐπειδὴ εἶχε πανδρευθῇ τρεῖς φορές.

Μὲ τὸν καιρὸ ὅμως, ἡ αὐστηρότης αὐτῶν τῶν ποινῶν ἐμετριάσθη κατὰ πολύ. Οἱ δίγαμοι δὲν ἐθανατοῦντο. Ἐξετίθεντο ὅμως εἰς κοινὴν θέαν, δεμένοι εἰς ἕνα πάσσαλον, κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς τοπικῆς ἀγορᾶς. Ἂν ὁ δίγαμος ἦταν ἄνδρας, τοῦ κρεμοῦσαν ἀπὸ τὸ λαιμὸ τόσες ρόκες, ὅσες γυναῖκες εἶχε πάρει καὶ ἂν ἦταν γυναῖκα τῆς φοροῦσαν στὸ κεφάλι τόσα καπέλλα ὅσους ἄνδρες εἶχε πανδρευθῇ. Μετὰ τὴ διαπόμπευσι αὐτή, οἱ μὲν ἄνδρες ἐστέλλοντο στὶς γαλλέρες, οἱ δὲ γυναῖκες ἐνεκλείοντο σὲ φυλακή.

Μία περίφημος περίπτωσις διγαμίας ἦταν τοῦ διγάμου τῆς Ἀλφορτβὶλ τοῦ ὁποίου οἱ περιπέτειες διεσκέδασαν τὸ Παρίσι ἐπὶ πολλὲς ἑβδομάδες. Ὁ δίγαμος αὐτὸς ἦταν ἕνας μικρὸς κοσμηματοπώλης, ὀνόματι Λεὸν Λεκοντύ. Ἦταν παντρεμένος μὲ μιὰ καλὴ νοικοκυρὰ ποὺ τὸν ἀγαποῦσε καὶ τὴν ἀγαποῦσε καὶ αὐτὸς ἐπίσης. Τὸ μόνο του πάθος ἦταν τὸ ψάρεμα. Κάθε Κυριακὴ ἐπήγαινε στὴν Ἀλφορτβὶλ γιὰ νὰ ψαρέψῃ στὸ Σηκουάνα. Ἐκεῖ ἐγνώρισε μία νέα Λεβασσέρ, μὲ τὴν ὁποίαν καὶ συνεδέθη.

Μιὰ μέρα, ὁ πατέρας τῆς νέας τὸν ἐρωτᾶ :

—Λοιπόν, πότε ὁ γάμος;

—Ὅποτε θελήσετε ! ἀπήντησε ὁ ὡραῖος Λεκοντύ.

Καὶ πράγματι ὁ γάμος ἔγινε στὶς 5 Μαρτίου 1884. Ἡ πρώτη ὅμως κυρία Λεκοντὺ ἐπληροφορήθηκε τὰ γεγονότα καὶ ἐνέσκηψε σὰν κεραυνὸς λίγη ὥρα μετὰ τὴν τέλεσι τοῦ μυστηρίου, σ' ἕνα ἑστιατόριο ὅπου οἱ νεόνυμφοι καὶ οἱ προσκεκλημένοι διεσκέδαζαν. Τὸ τὶ ἐπηκολούθησε εἶνε ἀνώτερον πάσης περιγραφῆς. Ὁπωσδήποτε, ἐπωφελούμενος τῆς συγχύσεως, ὁ Λεκοντὺ κατώρθωσε νὰ διαφύγῃ. Λίγο καιρὸ ὅμως ἀργότερα, συνελήφθη καὶ κατεδικάσθη εἰς τετραετῆ φυλάκισιν, μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁποίας ἐγύρισε στὰς ἀγκάλας τῆς κυρίας Λεκοντὺ, ἡ ὁποία εἶνε περιττὸν νὰ σημειωθῇ ὅτι τὸν εἶχεν ἐν τῷ μεταξὺ συγχωρήσει.

Ὁ δίγαμος τοῦ Λεκοντὺ εἶχεν εἰπῇ τὸ «ναί» λόγῳ ἀδυναμίας χαρακτῆρος. Τὶ νὰ εἰπῇ ὅμως κανεὶς γιὰ τὶς ἑκατὸν πενῆντα γυναῖκες ἑνὸς τρομεροῦ μπολσεβίκου, ποὺ κατώρθωσε νὰ τὶς πανδρευθῇ ὅλες τὴν μία κατόπιν τῆς ἄλλης. Ἔπειτα ἀπὸ ὅλους αὐτοὺς τοὺς γάμους παρεπέμφθη τῷ 1928 ἐνώπιον τοῦ ἀνωτάτου δικαστηρίου τῆς Μόσχας, τὸ ὁποῖον τὸν κατεδίκασε εἰς θάνατον, «διότι ἔβλαψε τὸ γόητρον τῆς σοβιετικῆς κυβερνήσεως καὶ τὴν ἐξέθεσεν εἰς τὰ ὄμματα τῶν ἐργατῶν καὶ χωρικῶν».

Ρεζίνα

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΤΕ ΛΑ ΜΠΡΕΤ

Μετάφρ.: ΚΙΤΣΑΣ ΜΑΛΙΚΟΥΤΗ

66ν

ΑΦΙΝΕ λεύτερη τὴν ὀργή της νὰ ξεσπάση πάνω σ' ὁλόκληρη τὴν πλάση. Ἄντρες, γυναῖκες, παιδιά, ὅλοι ἀπ' ἐκεῖ περνοῦσαν. Ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἄμοιρους τοὺς ἄντρες δὲν ἔμενε στὸ τέλος τοῦ γεύματος παρὰ ἕνα τρομερὸ ἀνακάτεμα ὄχι ἀπὸ κόκκαλα καὶ λυωμένες σάρκες, ἀλλὰ ἀπὸ τέρατα κάθε εἴδους.

— Οἱ ἄντρες δὲν ἀξίζουν μιὰ δεκάρα, ἔλεγε ἡ θεία μου, σὲ γλῶσσα ἁρμονικὴ καὶ γλυκειά, ὅπως συνήθιζε. Ὁ παπᾶς ποὺ ἦταν βέβαιος ὅτι δὲν ἀνῆκε στὸ γυναικεῖο φῦλο, ἔσκυβε τὸ κεφάλι, γεμᾶτος συντριβή.

— Τὶ τέρατα, τὶ ἐλεεινοί! ξανάλεγε κυττάζοντάς με μὲ ὕφος ὠργισμένο, σὰν νὰ ἀνῆκα καὶ γὼ στὸ εἶδος αὐτό.

— Χούμ! ἀπαντοῦσε ὁ παπᾶς.

— Ἄνθρωποι ποὺ σκέπτονται μόνο τὴ διασκέδαση, τὸ φαΐ, ἐξακολουθοῦσε ἡ θεία μου, ποὺ δὲν μποροῦσε νὰ χωνέψη τὴ φτώχεια ποὺ τῆς εἶχε ἀφήσει γιὰ κληρονομιὰ ὁ ἄντρας της. Τί ὄργανα τοῦ Σατανᾶ!

— Χούμ! χούμ! ξανάρχιζε ὁ παπᾶς, κουνῶντας τὸ κεφάλι.

— Δέσποτά μου, φώναξα ἐγώ, μὲ ἀνυπομονησία, τὸ «χοὺμ» καὶ «χοὺμ» δὲν εἶνε ἀρκετὰ δυνατὸ ἐπιχείρημα.

—Παρακαλῶ, παρακαλῶ, ἀπαντοῦσε ὁ καλὸς ἀνθρωπάκος, ποὺ τὸν ἀνησυχοῦσαν τὴν ὥρα ποὺ ξεκοκκάλιζε τὸ κοττόπουλό του. Νομίζω ὅτι ἡ κυρία ντὲ Λαβὰλ ὑπερβάλλει τὴ σκέψι της, χρησιμοποιῶντας αὐτὴ τὴν ἔκφρασι: «ὄργανα τοῦ Σατανᾶ». Εἶνε βέβαιο ὡστόσο, ὅτι πολλοὶ ἄντρες δὲν ἀξίζουν μεγάλη ἐμπιστοσύνη.

— Εἴσαστε καὶ σεῖς σὰν τὸν Φραγκῖσκο τὸν Α΄, ἀγαπᾶτε πιὸ πολὺ τὶς γυναῖκες! ἔλεγα μὲ ὕφος ἀθῶο.

— Μὰ τὸ ναί, φώναξε ἡ θεία μου ποὺ εἶχε ἀντικαταστήσει μερικὲς πολὺ δυνατὲς λέξεις μ' αὐτὴ τὴν ἔκφρασι ποὖχε κολλήσει ἀπὸ τὸν ἄντρα της, καὶ ποὺ τῆς φαινόταν πολὺ ἀριστοκρατική, μὰ τὸ ναί, θὰ πάψης, κουτοκόριτσο;

Ἀλλὰ ὁ παπᾶς τῆς ἔκανε μυστηριώδη νοήματα καὶ ἡ ἐξαιρετικὴ γυναῖκα δάγκωνε τὰ χείλια της.

— Καὶ οἱ ἥρωές σας, παπᾶ μου; Οἱ Ἕλληνες, οἱ Ρωμαῖοι σας;

— Ἄ! Οἱ ἄνθρωποι οἱ σημερινοὶ δὲν μοιάζουν καθόλου μὲ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ παληοῦ καιροῦ, ἔλεγε ὁ παπᾶς, βέβαιος ὅτι ἐξέφραζε μιὰ μεγάλη ἀλήθεια.

— Καὶ οἱ παπάδες; ξανάλεγα.

— Οἱ παπάδες εἶνε ἐκτὸς τοῦ κανόνος, ἀπαντοῦσε μὲ μικρὸ χαμόγελο.

Αὐτὴ ἡ κουβέντα μας, γεμάτη ὑπονοούμενα, εἶχε τὸ προνόμιο νὰ μὲ ἐκνευρίζη τρομερά. Εἶχα τὴ συναίσθησι, ὅτι ὁλόκληρος κόσμος ἰδεῶν καὶ αἰσθημάτων ποὺ ἐξ ἄλλου δὲν θ' ἀργοῦσα ν' ἀνακαλύψω, μοῦ ἔμενε ἄγνωστος. Ἀμφέβαλα ἂν ἦταν τελείως σωστὴ ἡ σκέψι τῆς θείας μου πάνω στὴν ἀνθρωπότητα, ἀλλὰ καταλάβαινα ὅτι ἀγνοοῦσα πολλὰ πράγματα, καὶ ὅτι κινδύνευα νὰ μείνω πολὺν καιρὸ μὲ τὴν ἀμάθειά μου. Ἕνα πρωῒ ποὺ συλλογιζόμουνα αὐτὴ τὴν ἀξιοθρήνητη κατάστασι, μοῦ ἦρθε ἡ ἰδέα νὰ συμβουλευθῶ τρεῖς ἀνθρώπους ποὺ ἔβλεπα κάθε μέρα: Τὸν Γιάννο, τὸν περιβολάρη, τὴν Πετρούλα καὶ τὴ Σουζάνα.

Ἡ τελευταία εἶχε ζήσει στὸ Κ., γι' αὐτὸ συμπέρανα ὅτι ἡ γνώμη της θὰ ἐβασιζόταν πάνω σὲ μεγάλη πεῖρα, καὶ τὴν ἄφησα τελευταία.

Κουκουλώθηκα μέσα στὴν μπέρτα μου, πῆρα τὰ τσόκαρά μου καὶ ξεκίνησα γιὰ μακρυὰ ἀπ' τὸ σπίτι. Τσαλαβουτῶντας, χωνόμουν ὡς τὸ λαιμὸ στὴ λάσπη. Τέλος ἔφτασα κοντὰ στὸ Γιάννο ποὺ καθάριζε τὸ ἀλέτρι του.

— Καλή σου μέρα, Γιάννο.

— Καλημερούδια σας, δεσποινίς Ρεγγίνα, εἶπε ὁ Γιάννος βγάζοντας τὸ μάλλινο σκοῦφο του, πρᾶγμα ποὔφησε τὰ μαλλιά του νὰ πεταχτοῦν ὀρθὰ στὴν κεφαλή του. Ὅταν δὲν πιέζονταν ἔτσι, εἶχαν τὴν ειδικότητα νὰ κάνουν αὐτὸ τὸ μικρὸ γύμνασμα.

— Ἔρχομαι νὰ σὲ ρωτήσω γιὰ κάτι πολὺ σοβαρό, εἶπα τονίζοντας τὴ λέξι «πολὺ» γιὰ νὰ ξυπνήσω τὸ μυαλό του, ποὺ ἤξερα ὅτι εὔκολα ταξίδευε μακρυά, ὅταν τὸν ρωτοῦσε κανεὶς τίποτα.

— Στὶς διαταγές σας, δεσποινίς.

— Ἡ θεία μου λέει ὅτι ὅλοι οἱ ἄντρες εἶνε τέρατα. Ποιὰ εἶνε ἡ γνώμη σου πάνω σ' αὐτό, Γιάννο;

— Τέρατα! ξανᾶπε ὁ Γιάννος, καὶ στήλωσε τὰ μάτια του σὰν νἄβλεπε μπροστά του ἕνα ἀληθινὸ τέρας.

— Ναί, αὐτὴ εἶνε ἡ γνώμη τῆς θείας μου, καὶ θέλω ν' ἀκούσω τὴ δική σου.

— Μαθές, θὰ μπόρεσε βέβαια...

— Μὰ αὐτὸ δὲν εἶνε γνώμη. Γιὰ νὰ δοῦμε. Πιστεύεις, Γιάννο, ναὶ ἢ ὄχι, ὅτι οἱ ἄντρες γενικὰ εἶνε τέρατα;

Ὁ Γιάννος ἀκούμπησε τὴν ἄκρη τῆς μύτης του στὸ δείχτη τοῦ δεξιοῦ του χεριοῦ, πρᾶγμα ποὺ εἶνε, καθὼς ξέρετε, δεῖγμα βαθειᾶς συλλογῆς.

Ἀφοῦ σκέφθηκε κάνα-δυὸ λεπτά, μοῦ ἀπάντησε καθαρὰ καὶ ξάστερα:

— Ἀκοῦστε, δεσποινίς, θὰ σᾶς τὸ εἰπῶ μαθές. Θὰ μποροῦσε νἆταν ναί, θὰ μποροῦσε νἆταν κι' ὄχι.

— Βλακόμετρο, τοῦ εἶπα θυμωμένη, ποὺ ἔβλεπα ἕνα τέτοιο φαινόμενο βλακείας.

Στήλωσε τὰ μάτια του, ἄνοιξε μιὰ πῆχυ τὸ στόμα, τὰ χέρια του, θἄνοιγε, ἂν μποροῦσε, ὅλο τὸν ἑαυτό του, γιὰ νὰ δείξη καλλίτερα τὴν κατάπληξί του.

— Ξαναγύρισα στὴν αὐλὴ τοῦ «Βάτου», βλαστημῶντας τὴ λάσπη, τὰ τσόκαρά μου, τὸν κουτόγιαννο, καὶ τὸν ἑαυτό μου.

— Πετρούλα, φώναξα, ἔλα δῶ.

Ἡ Πετρούλα, ποὺ καθάριζε τὶς γαβάθες τοῦ γάλακτος, ἔτρεξε ἀμέσως, μὲ μιὰ χούφτα τσουκνίδες στὸ χέρι, μὲ τὰ μπράτσα γδυτά, τὸ μοῦτρο ροδοκόκκινο σὰ μῆλο, καὶ μὲ τὴ σκούφια πίσω-πίσω στὸ κεφάλι, ὅπως συνήθιζε.

— Τί γνώμη ἔχεις γιὰ τοὺς ἄντρες; εἶπα ἀπότομα.

— Γιὰ τοὺς ἄντρ...

Καὶ ἡ Πετρούλα, ποὺ ἀπὸ μῆλο ἔγινε παπαρούνα, πέταξε τὶς τσουκνίδες, πῆρε τὴν ἄκρη τῆς ποδιᾶς της καὶ στάθηκε γερμένη δεξιά, κυττῶντας με μὲ ὕφος τρομαγμένο.

— Ἔ, λοιπὸν, δὲν ἀπαντᾶς; τῆς εἶπα. Τί σκέπτεσαι γιὰ τοὺς ἄντρες;

— Ἡ δεσποινὶς θὰ κοροϊδεύη τὸ δίχως ἄλλο.

— Ὄχι μιλῶ σοβαρά, ἀπάντησε γρήγορα.

— Μαθές, δεσποινίς, μοῦ εἶπε ἡ Πετρούλα, καὶ στάθηκε τώρα ἀτάραχη πάνω στὰ δυό της πόδια. Θὰν εἶνε ὠμορφούτσικα παιδιά, ἡ ἰδέα μ' εἶνε πὼς ἔχει ἄλλα πράμματα πλιὸ ἄσκημα, μαθές, τριγύρω μας.

Αὐτὸς ὁ τρόπος της, ποὺ ἐξέταζε τὴν ἐρώτησί μου, μ' ἔβαλε σὲ συλλογή.

— Δὲ μιλάω, Πετρούλα, γιὰ τὸ σῶμα, ξαναεῖπα σηκώνοντας τοὺς ὤμους, ἀλλὰ γιὰ τὴν ψυχή.

— Μὰ τὸ νές, τσοὺ βρίσκω πολὺ χαριτωμένους, ἀπάντησε ἡ Πετρούλα, καὶ τὰ μικρά της μάτια λαμποκοποῦσαν.

— Πῶς, λοιπόν, δὲ βρίσκεις ὅτι εἶνε ἐλεεινοί; τέρατα ; ὄργανα τοῦ Σατανᾶ;

Ἡ Πετρούλα ἄρχισε νὰ γελάη δυνατά:

— Βλέπετε, δεσποινὶς Ρεγγίνα, μιλᾶνε τόσο γλυκὰ αὐτὰ τὰ τέρατα, πού...

Ἐδῶ σταμάτησε καὶ ἔδωσε μιὰ γροθιὰ στὸ κεφάλι της. Στριφογύρισε τὴν ποδιά της, κατέβασε τὰ μάτια, καὶ φάνηκε σὰν νἄθελε νὰ τὸ βάλη στὰ πόδια.

— Ἔπειτα; τελείωσε λοιπόν!

— Ἡ δεσποινὶς θὰ μὲ κάνη νὰ πῶ, τὸ δίχως ἄλλο, κουταμάρες. Πααίνω τώρα!

Καὶ ἀφοῦ μοὔκανε μιὰ βαθειὰ ὑπόκλισι, ἐξαφανίσθηκε βαθειὰ μέσα στὸ σταῦλο της, καὶ μοὔκλεισε στὰ μοῦτρα τὴν πόρτα.

Γιατὶ νὰ πῆ κουταμάρες ;... Ἐμπρός, δὲν ὑπάρχει ἄλλο καταφύγιο ἀπὸ τὴ Σουζάνα. Μοῦ μένει νὰ μάθω ἂν θὰ θελήση νὰ μιλήση.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΗΣ ΚΗΛΗΣ

ΔΙΠΛΩΜΑ ΕΥΡΕΣΙΤΕΧΝΙΑΣ

Καθιστῶ γνωστὸν εἰς τοὺς πάσχοντας ἐκ κήλης, ὅτι ἐφεῦρον εἰδικὸν κηλεπίδεσμον ὄντως ἀνθρωποσωτήριον, ἐντελῶς νέου τύπου, διὰ τὸν ὁποῖον ἔλαβον δίπλωμα εὑρεσιτεχνίας. Ὁ κηλεπίδεσμος οὗτος θεραπεύει τὴν κήλην καὶ καθιστᾶ ἐξ ἀρχῆς τὸν πάσχοντα ἱκανὸν διὰ τὰς κοπιωδεστέρας ἐργασίας, νὰ σηκώνῃ ὁσονδήποτε μεγάλα βάρη καὶ νὰ κάνῃ τὰς πλέον μακρυνὰς πορείας χωρὶς νὰ αἰσθάνεται καμμίαν ἐνόχλησιν.

ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ κηλεπιδέσμων, ζωνῶν, κορσέδων καὶ λοιπῶν ὀρθοπεδικῶν εἰδῶν, ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Ι. Ματαρατζῆ, Κλεισθένους 11, ὄπισθεν Δημαρχίας.

ΚΛΙΝΙΚΗ

Μαιευτικὴ καὶ Γυναικολογικὴ

Χειρουργικὴ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Κ. ΣΤΑΥΡΙΔΟΥ

Τοποθεσία ὑγιεινή. Κατοικία κατὰ πάντα εὐχάριστος.
Τηλέφωνον 82.355. Ὁδὸς Κυψέλης 32.
Θέσεις Α΄, Β΄, Ββ΄, Βγ΄ καὶ Γ΄ εἰς τιμὰς προσιτὰς εἰς ὅλους.
ΙΑΤΡΕΙΑ : ΜΑΙΕΥΤΙΚΟΝ — ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΟΝ Δευτέραν, Τετάρτην καὶ Παρασκευὴν 10—12.
ΠΑΙΔΙΑΤΡΙΚΟΝ: Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον 12—1 μ. μ.

RADIO-HORMONES DE BEAUTÉ
CRÈME RADIO-ACTIVE.
Προνομιοῦχος. Τὸ βαρὺ πυροβολικὸ στὴ μάχη κατὰ τοῦ γήρατος. Νέον προϊὸν τῆς Académie de Beauté Mme ΚΕΤΤΥ. Ἀποτελέσματα: Δέρμα πάντα καθαρό, πάντα φρέσκο, πάντα νέο. Ζητήσετέ μας βιβλιογραφία δωρεάν. Ἀθῆναι. Ἑρμοῦ 35
Τηλέφωνον 22-0-88

NOUVEAUTES ΓΥΝΑΙΚΕΙΑ

ΠΑΛΤΑ & ΦΟΡΕΜΑΤΑ

Ὁ Ἐμπορικὸς Οἶκος
«ΜΠΟΝ ΜΑΡΣΕ»

Εὐαγγελιστρίας καὶ Περικλέους 58, ἀνακαινισθεὶς τελείως, ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν του ἀπὸ σήμερον, ὑποσχόμενος εἰς τὴν πολυπληθῆ αὐτοῦ πελατείαν πλήρη ἱκανοποίησιν εἰς γοῦστο, ἐκτέλεσιν καὶ τιμάς

ὁ Πειραιεύς:
λανσάρει τὶς ὡραιότερες Créations Ὑφασμάτων διὰ τῶν Καταστημάτων μας.
ΣΤΑΡ
SPECIAL

•ΜΑΛΛΙΝΑ
•ΜΕΤΑΞΩΤΑ
•ΒΑΜΒΑΚΕΡΑ
•ΕΜΠΡΙΜΕ
ΣΤΑΡ Α.Ε. ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΜΕΓΑΛΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΓΥΝΑΙΚΕΙΩΝ ΥΦΑΣΜΑΤΩΝ
ΛΕΩΦ. ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 54

ΣΑΡΞ ΕΚ ΤΗΣ ΣΑΡΚΟΣ ΜΟΥ

ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

ΤΗΣ ΕΛΛΕΝ ΓΚΡΕ·Ι·Σ ΚΑΡΛ Α.Ι.Λ

13ον

ΚΑΘΩΣ γύριζα στὸ σπίτι, ἔνοιωθα νὰ πνίγωμαι... Δὲ μπορῶ νὰ τὸ ὑπομείνω, ὄχι. Τί θὰ τὸν κάνω τὸν Ντάνυ..... Τὰ μάτια μου εἶχαν βουρκώσει καὶ σιγά, χωρὶς θόρυβο, κατάπινα τὰ δάκρυά μου, ἕως ὅτου ἔφτασα στὸ σπίτι καὶ κλείστηκα μέσα στὴν κουζίνα γιὰ νὰ μὴ μὲ δοῦν τὰ μικρὰ καὶ ἔκλαψα, ἔκλαψα...Δὲν εἶχα στὸν κόσμο κανέναν νὰ μὲ προστατεύση, μὰ κανέναν. Δὲν καταλάβαινα οὔτε γιατὶ τσακιζόμουνα γιὰ νὰ ζήσω τὰ παιδιά μου, οὔτε πῶς ἔγιναν ἔτσι τέσσαρες διαφορετικοὶ τύποι...Θυμόμουνα τότε τὶς ἐποχὲς τῆς ἐγκυμοσύνης μου ποὺ ὑπέφερα, ποὺ ἤμουνα «ἐγὼ» καὶ τώρα μοὖκανε ἐντύπωσι πῶς πιὰ δὲν ἦταν ὅπως πρὶν ἕνα κομμάτι μου τὰ παιδιά μου, μὰ ἦταν ἀνεξάρτητες ὑπάρξεις, τέσσαροι ἄνθρωποι ὅπως κι' ἐγώ, μὲ ζωές δικές τους, μὲ σκέψεις δικές τους, μὲ γεγονότα ποὺ συνέβαιναν σ' αὐτὰ καὶ ποὺ ἐγὼ τὰ ἔβλεπα σὰν θεατής. Καὶ καθὼς τὰ σκεπτόμουνα ὅλα αὐτὰ γύριζα καὶ κύτταζα τὸ σῶμα μου, κι' ἔλεγα τί σχέσι εἶχε πιὰ αὐτὸ μὲ τὸν Ἀρθοῦρο Οὐΐλλιαμς, τὸν Ντόνυ Οὐΐλλιαμς, τὴν Τρήνυ καὶ τὴν Μπέτυ Οὐΐλλιαμς. Λές καὶ μὲ εἶχαν μεταχειρισθῆ γιὰ αὐτὸν τὸ σκοπὸ ὅπως ἀκριβῶς μεταχειριζόμουνα ἐγὼ τὴν μηχανὴ τοῦ ραψίματος. Κι' αὐτὴ δὲν ξέρει γιατὶ ἀνεβοκατεβαίνει καὶ ὅμως πάει ἴσια, ὅλο ἴσια...χωρὶς νὰ ρωτᾷ γιατί ;

Ἐκεῖνο τὸ βράδυ φώναξα τὸν Ντάνυ κοντά μου καὶ τοῦ εἶπα νὰ μοῦ πῆ τὴν ἀλήθεια, ἔστω καὶ γιὰ μιὰ φορὰ στὴ ζωή του, ναί Ντάνυ πές μου ὅ,τι αἰσθάνεσαι, ὅ,τι ποθεῖς κι' ἐγὼ θὰ γίνω θυσία γιὰ σένα. Ἂς προσπαθήσωμε νὰ συνεννοηθοῦμε, ἴσως αὐτὸ νὰ σοῦ κάνη καλό, γιατὶ στὸ λέω παιδί μου, πὼς οὔτε μιὰ στιγμούλα δὲν ἀμφέβαλλα πὼς εἶσαι καλὸ παιδί.

Τότε ὁ Ντάνυ μοῦ εἶπε πὼς ὅλους αὐτοὺς τοὺς μῆνες τὰ πρωϊνὰ πήγαινε στὰ πάρκα, τὸ μεσημέρι ἔτρωγε σὲ μιὰ ταβέρνα καὶ τ' ἀπόγευμα πήγαινε στὸν κινηματογράφο.

Καὶ τὰ βιβλία τί τὰ ἔκανες ; Τὰ πούλησα, μοῦ εἶπε στὰ παλαιοπωλεῖα. Τώρα Ντάνυ, σκέψου τί πρέπει νὰ κάνω γιὰ νὰ βρῶ τὰ τέσσαρα δολλάρια νὰ τὰ πληρώσω, τοῦ εἶπα. Ὅλες οἱ ἄλλες μητέρες ἔχουνε τοὺς ἄνδρες τους, ἐγὼ σκέψου τί μαρτύρια περνῶ γιὰ νὰ σᾶς ζήσω ; Μοῦ φαίνεται πὼς εἶχε συγκινηθῆ γιατὶ ἔβγαλε δυὸ δολλάρια μέσα ἀπὸ τὴν τσέπη του καὶ μοῦ εἶπε νὰ πάρε μητέρα καὶ θὰ σὲ βοηθήσω νὰ πληρώσης καὶ τὰ ἄλλα, γιατὶ σὲ λίγο θὰ ἔχω μιὰ θέσι κι' ἐγὼ καὶ θὰ σοῦ δίνω τὸν μισθό μου.

Ἄρχισα πάλι νὰ ἐλπίζω. Πράγματι πῆγε ὑπάλληλος σ' ἕνα μεσιτικὸ γραφεῖο καὶ μοῦ ἔλεγε πὼς ἡ δουλειὰ τὸν ἐνδιέφερε καταπληκτικά. Τὸν ἄφησα νὰ φορέση τὴν καλή του φορεσιὰ καὶ ἦταν καταγοητευμένος. Τὴν πρώτη ἑβδομάδα μοὔδωσε τρία δολλάρια, τὴν δεύτερη μοῦ εἶπε πὼς χρωστοῦσε κάπου. Ὕστερα ἐπὶ πολὺ διάστημα μοὔδινε ἕνα μὲ δυὸ δολλάρια τὴν ἑβδομάδα.

Τὸν Ἰούνιο ἡ Μπέττυ καὶ ἡ Τζένυ πέρασαν μαζὺ τὶς ἐξετάσεις των γιατὶ ἡ Μπέττυ ἦταν πολὺ προχωρημένη, ἀλλὰ καὶ ἡ Τζένυ ἦταν δέκα τριῶν καὶ μισὸ καὶ ἡ Μπέττυ δώδεκα καὶ μισὸ καὶ μὲ ρωτοῦσαν τί θὰ ἔκαναν τώρα. Ἡ Τζένυ μοῦ ζήτησε νὰ κάνη μαθήματα στενογραφίας καὶ γραφομηχανῆς καὶ ἡ Μπέττυ μοῦ εἶπε πὼς ἤθελε νὰ πάη στὸ Πανεπιστήμιον γιὰ νὰ τελειώση μέσα σὲ τρία χρόνια ὅπως ὁ Ἄρτυ.

Ἡ χαρά μου ἦταν μεγάλη ποὺ ἐπανεξελέγη ὁ Οὐΐλσον, γιατὶ δὲν μποροῦσα νὰ ὑποφέρω τὴν ἰδέα τοῦ πολέμου. Ὁ Ἄρτυ εἶχε τελειώσει τὸ λύκειο καὶ ὁ κύριος Ρόμπινσον τὸν βοήθησε νὰ πάρη ὑποτροφία γιὰ τὸ Πανεπιστήμιο. Κέρδισε ἀκόμα καὶ μιὰ δεύτερη κρατικὴ ἐπιχορήγησι ἑκατὸ δολλαρίων τὸ χρόνο ἀπὸ τὸ κράτος. Τὸν ἔβλεπα νὰ κουράζεται ὑπερβολικὰ καὶ τρόμαζα γιὰ τὴν ὑγεία του, μὰ ἐκεῖνος μοῦ ἀπαντοῦσε πὼς ἐγὼ κοπίαζα πολὺ περισσότερο καὶ πὼς μὲ τὴν δουλειὰ θὰ κατάφερνε γρήγορα νὰ χτίση σπίτια καὶ νὰ βγάλη λεπτά. Τὸ καλοκαῖρι εἶχε βρῆ μιὰ θέσι κοντὰ σ' ἕναν ἀρχιτέκτονα καὶ μοὔδινε ὅλα ὅσα ἔπαιρνε. Ὕστερα ὅταν ἄρχισε τὸ Πανεπιστήμιο βρῆκε μιὰ θέσι βραδυνὴ σὲ φαρμακεῖο καὶ μιὰ τὸ ἀπόγευμα σ' ἕνα γαλακτοπωλεῖον. Τὸ ὅλον ἔπαιρνε δέκα δολλάρια τὴν ἑβδομάδα. Μοῦ ἔδινε τὰ πέντε, γιατὶ ἐκεῖνο ποὺ φοβόμουνα δὲν ἄργησε νὰ γίνη, ὁ πόλεμος εἶχε ξεσπάσει καὶ ἡ ζωὴ ἔγινε ἀνυπόφορα ἀκριβή.

Ὁ γέρος ποὺ τοῦ εἶχα νοικιάσει τὰ ἐπάνω δωμάτια πέθανε καὶ ἡ γρηὰ πῆγε σ' ἕνα δημόσιο γηροκομεῖο. Τότε ἔγραψα στὸν κύριο Λαντρὺ νὰ μοῦ πῆ τί ἐνοίκιο ἔπρεπε νὰ ζητήσω, γιατὶ ὅλα εἶχαν ἀνέβει καὶ γύρω στὸ σπίτι μας χτίστηκαν τέτοιες κατοικίες ποὺ διερωτόμουνα ἐὰν ἦταν αὐτὸς ὁ ἴδιος ἔρημος δρόμος μὲ τὰ χωράφια καὶ τὶς μάνδρες ποὺ πρωτογνώρισα.

Ὁ κύριος Λαντρὺ μοῦ ἔγραψε νὰ ζητήσω σαράντα δολλάρια, πρᾶμα ποὺ μὲ κατέπληξε, μόλις ὅμως ἔβαλα ἐνοικιαστήριο ἦρθε ἕνα ζευγάρι καὶ τὄπιασε. Ἔδινα ὅπως συνήθως τὰ εἴκοσι δύο δολλάρια γιὰ τὴν ὑποθήκη καὶ ὁ κύριος Λαντρὺ μοὔγραψε πὼς σὲ λίγο καιρὸ τὸ σπίτι θὰ ἐξωφλεῖτο.

Ὅλα ἀνέβαιναν, ἀνέβαιναν, τὰ κάρβουνα, τὸ ψωμί, ἡ ζάχαρι. Ἡ Τζένυ μὲ βοηθοῦσε στὸ ράψιμο καὶ πολλὲς φορὲς ἔρραβε καὶ γιὰ τοὺς στρατιῶτες, ἡ Μπέττυ ὅμως ἀρνιότανε νὰ βοηθήση γιατὶ ἦταν ἐναντίον τοῦ πολέμου. Δὲν εἶχα καιρὸ νὰ σκεφτῶ τὶς ἰδέες τους, γιατὶ χρειαζόντανε τώρα νὰ δουλεύω σκληρά.

Ὁ Ντάνυ εἶχε φύγει ἀπὸ τὴν δουλειά γιατί, λέει, ἔκλεισε ὁ Οἶκος ποὺ δούλευε. Ὁ κύριός του ὅμως ἦρθε καὶ μὲ βρῆκε καὶ μοῦ εἶπε πὼς ἔκλεβε, ἔκλεβε ὅ,τι μικροπράγματα μποροῦσε, καὶ σᾶς τὸ λέω, μοῦ πρόσθεσε, αὐτὸ τὸ παιδὶ ἐὰν δὲν διορθωθῆ θὰ καταλήξη μιὰ μέρα στὶς φυλακές.

Εἶχε ἀνοίξει στὴν γειτονιά μας ἕνα κέντρο κι' ἐκεῖ πιὰ ξημεροβραδυαζόντανε ὁ Ντάνυ. Μιὰ νύχτα περασμένα μεσάνυχτα ἔτρεξα ἕως ἐκεῖ νὰ δῶ τί εἶνε τέλος πάντων τὸ κέντρον αὐτὸ ποὺ κρατοῦσε ἕνα παιδὶ δέκα ἑπτὰ ἐτῶν τόσο ἀργά. Τὰ παράθυρα ἦταν κλειστὰ παρ' ὅλη τὴν ζέστη μὰ οἱ πόρτες ἦταν γυάλινες. Εἶδα ἐκεῖ σκυμμένους ἐπάνω σὲ διάφορα τραπέζια πράσινα συνοφρυωμένες φυσιογνωμίες. Κι' ἄλλες ἦταν παιδικὲς σὰν τοῦ Ντάνυ, μὰ ὑπῆρχαν καὶ γέροι μὲ μεγάλες κοιλιές, καὶ μουστάκες. Κανεὶς δὲν φοροῦσε σακκάκι καὶ ὁ καπνὸς γύρω τοὺς ἔπνιγε. Ὅλη ὥρα φτοῦσαν στὴ γῆ καὶ κατόπιν τρίβανε ἐπάνω τὰ παπούτσια τους. Ἔλεγαν κουβέντες πρόστυχες, Πόσες γυναῖκες ἔχουνε καὶ τί κάνουνε καὶ κυρίως μιλοῦσαν γιὰ λεφτὰ καὶ γιὰ τὸ πῶς μπορεῖ κανεὶς νὰ τὰ προμηθεύεται. Ἕνας ἔλεγε πὼς μ' ἕνα χαρτὶ κατόρθωνε νὰ βγάζη ὅλες τὶς μάρκες ἀπὸ τὰ τηλέφωνα. Ἕνας ἄλλος καυχιόντανε πὼς παρήγγειλε μιὰ φορεσιὰ σ' ἕνα μεγάλο κατάστημα ἐξ ὀνόματος ἑνὸς ἄλλου. Τότε πῆρε τὸ λόγο καὶ ὁ Ντάνυ καὶ εἶπε πὼς ἔκλεβε γραμματόσημα ἀπὸ τὸ γραφεῖο χωρὶς νὰ τὸν πάρουν μυρωδιά.

Τότε ἄναψε ἡ συζήτησι, γιὰ τὸ πῶς θὰ μπορέσουν νὰ βγάλουν πολλὰ λεφτά.

—Θὰ δῆτε, μωρέ παιδιά, ἔλεγε ὁ Ντάνυ σὲ λίγο, ἐγὼ ποὺ βλέπετε θὰ ἔχω αὐτοκίνητο καὶ τί αὐτοκίνητο πιὸ ὡραῖο καὶ ἀπὸ τοῦ Ροκφέλλερ. Γιατί, μὰ τὸ Θεό, ἐγὼ σᾶς βάζω ὅλους κάτω στὴν πονηριά.

Ἕνας ἀστυνομικὸς πλησίασε. Ἐγὼ κόλλησα στὸν τοῖχο γιὰ νὰ μὴν μὲ δῆ. Ἔπρεπε νὰ δῆτε, πῶς ἄλλαξαν ὄψι, μιλοῦσαν ἀμέσως γιὰ ἄλλα θέματα καὶ μόλις βγῆκε ἔσκασαν στὰ γέλοια καὶ πολεμοῦσαν νὰ δείξουν ὁ ἕνας στὸν ἄλλον ποιος εἶνε ὁ πιὸ ἄξιος.

Δέν μποροῦσα νὰ βαστάξω περισσότερο ἐμπρὸς σ' αὐτὸ τὸ θέαμα. Ἄρχισα νὰ πονῶ γι' αὐτούς, χωρὶς νὰ ξέρω κι' ἐγὼ γιατί. Ὅλοι κάνανε τὰ παλληκάρια, ἀλλὰ κατὰ βάθος φοβόντανε κάτι καὶ ὁ ἕνας τὸ ἔκρυβε στὸν ἄλλον. Ἤξεραν πὼς κανεὶς τους δὲν ἄξιζε καὶ θαρρεῖς πὼς ἀκριβῶς γι' αὐτὸ προσπαθοῦσαν νὰ λένε πὼς ἀξίζουν σὲ κάτι. Καὶ μοὔρθανε κλάμματα, κλάμματα πικρά. Θυμήθηκα τὰ παιδιὰ ὅταν ἦταν μικρὰ καὶ τοὺς μιλοῦσα γιὰ νεράϊδες καὶ πίστευαν ἀληθινὰ πὼς ὑπάρχουν. Ἔτσι ἀκριβῶς ἔμοιαζαν κι' αὐτοί, σὰν παιδιὰ ποὺ ποθοῦν τὴν ζωὴ καὶ δὲν ξέρουν ἀπὸ ποιὰ μεριὰ νὰ τὴν πιάσουν.

Κάποιος βγῆκε μέσα ἀπὸ τὸ καφενεῖο καὶ τοῦ εἶπα, σᾶς παρακαλῶ, μοῦ στέλνετε τὸν Ντάνυ, καὶ ὁ Ντάνυ βγῆκε καὶ σὰν τρελλὸς ἀπὸ θυμὸ μοῦ εἶπε, τί γυρεύεις ἐδῶ, τράβα, τράβα γιὰ τὸ σπίτι, δὲν εἶμαι κανένας μπεμπές, ξέρω τί θέλω καὶ τί κάνω.

Τότε πῆρα τὸ δρόμο γιὰ τὸ σπίτι καὶ ὁ Ντάνυ γύρισε στὶς δύο ἀπὸ τὰ μεσάνυχτα. Ἔτσι γινότανε σχεδὸν κάθε βράδυ, γύριζε ἀργά, καὶ πολλὲς φορὲς δὲν ἐρχότανε διόλου καὶ ὅταν τὸν ρωτοῦσα μοὔλεγε: «Κάνε μ' ἀπαντοῦσε, καὶ μὴ μὲ σκοτίζεις».

Κι' ἔμενε τὸ πρωΐ γιὰ νὰ κοιμᾶται, κι' ἐγὼ τὸν ρωτοῦσα: «Μά, παιδί μου, δὲν βρίσκεις πουθενὰ καμμιὰ δουλειά;». «Δὲν ὑπάρχουν δουλειές, μ' ἀπαντοῦσε, καὶ μὴ μὲ σκοτίζεις». Καὶ ὅμως ὑπῆρχαν, ὑπῆρχαν γιατὶ εἶχε πέσει χρῆμα μὲ τὸν πόλεμο.

Ὅλο μοὔπαιρνε λεφτά. «Δὲν θέλεις, βέβαια, νὰ γυρίζη ὁ γυιός σου κουρελής», μοὔλεγε.

Ἔτσι πέρασαν δυὸ ὁλόκληρα χρόνια.

Μὲ τὰ ἄλλα παιδιὰ ἤμουνα ἥσυχη. Μόνο ἡ Μπέτυ μὲ ἀνησυχοῦσε λίγο. Διάβαζε τόσο πολύ, τὸ παιδὶ αὐτό!

Ἔμοιαζε τὸν Ἄρτυ στὴν ἐργατικότητα, ἀλλὰ αὐτὴ ἀγαποῦσε ἀκόμη πιὸ πολὺ ὅ,τι ἤθελε.

Ἦταν μέλος στοῦ κόσμου τοὺς συλλόγους καὶ συζητοῦσε ἐδῶ κι' ἐκεῖ γιὰ τὸ τί εἶναι ἀλήθεια καὶ δικαιοσύνη. Μοῦ διάβαζε τοὺς λόγους ποὺ ἔβγαζε γιὰ τὸ ὀκτάωρο, γιὰ τὴν χορτοφαγία, καὶ μοὔδινε τοῦ κόσμου τὸν κόπο νὰ τῆς μαγειρεύω ξεχωριστὰ φαγητά. Στὸ σχολεῖο συνεχῶς εἶχε φασαρίες, γιατὶ μιλοῦσε κατὰ τοῦ πολέμου.

Τὴν περίοδο ἐκείνη χαλοῦσε ὁ κόσμος μὲ τὶς σουφραζέτες ποὺ περνοῦσαν ὅλη ὥρα ἐμπρὸς ἀπὸ τὸν πρόεδρο καὶ μὲ σημαῖες καὶ ἀφίσες ζητοῦσαν ψῆφο.

Ἡ Μπέτυ πῆγε στὸ γραφεῖο τους καὶ τοὺς εἶπε πὼς θέλει κι' αὐτὴ νὰ ἀγωνισθῆ μαζί τους, ἀλλὰ αὐτὲς τῆς εἶπαν πὼς εἶναι πολὺ μικρή.

Μιὰ μέρα ἡ Μπέτυ γύρισε στὸ σπίτι μὲ κομμένα τὰ μαλλιά, λὲς καὶ ἦτανε ἀγόρι.

Κι' ἦταν ὡραῖα, σγουρὰ τὰ μαλλάκια της. Τὴν ρώτησα γιατὶ τὰ ἔκοψε; καὶ μοῦ ἀπήντησε πὼς ἤθελε νὰ δείξη πὼς εἶναι ἀπελευθερωμένη.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Ἡ συνέχεια.

ΦΥΣΙΚΟΣ ΧΥΜΟΣ ΠΟΡΤΟΚΑΛΙΟΥ ΚΡΗΤΗΣ
ΓΕΝΙΚΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ : Γ. ΓΕΝΝΑΔΙΟΥ 2. — Τηλ. 29.166. Ζητεῖτε ἐπιμόνως ΠΑΡΑΓΩΓΗΝ ΜΑΣ 1937.

ΟΛΥΜΠΟΣ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ Α. Ε.
ΧΑΥΤΕΙΑ ΤΗΛΕΦ. 30.091
ΕΔΩΔΙΜΑ - ΑΠΟΙΚΙΑΚΑ
ΕΣΤΙΑΤΟΡΙΟΝ, ΚΡΥΑ ΦΑΓΗΤΑ
ΜΠΑΡ, ΚΡΕΟΠΩΛΕΙΟΝ, ΙΧΘΥΟΠΩΛΕΙΟΝ,
ΦΡΟΥΤΑ, ΠΟΥΛΕΡΙΚΑ, ΑΡΤΟΣ.

Μία Πραγματική Ἱστορία σὲ Εἰκόνας
Νέον μέσον εὔκολον διὰ νά φαίνεσθε φρέσκη καὶ Νέα

Εἰς τὰς 6 ὕστερα ἀπὸ μιὰ σκληρὰ ἡμέρα ἔχει πρόσωπο κουρασμένο καὶ ρυτιδωμένο.

Εἰς τὰς 6.45 μεταχειρίζεται αὐτὴν τὴν νέαν μαγικὴν πούδραν «4 σὲ μία», ἔχουσαν ἐξαιρετικὴν λεπτότητα καὶ ὅπου κρατᾷ ὅπως οἱ βελόνες τὸν μαγνήτη.

Εἰς τὰς 7 φαίνεται φρέσκη καὶ νέα μὲ θαυμάσιο χρῶμα.

Ἡ ἐξαιρετικὴ λεπτότης τῆς πούδρας αὐτῆς τὴν κάμνει νὰ κρατᾷ τόσον καλὰ ἐπὶ τῆς ἐπιδερμίδος σας, ὥστε νὰ εἶναι ἀπολύτως ἀδιόρατος. Ἀκόμη καὶ αἱ καλύτεραί σας φίλαι δὲν θὰ φαντασθοῦν ποτὲ ὅτι τὸ θαυμάσιο χρῶμα σας δὲν εἶναι ἀναπόσπαστον μέρος τῆς φυσικῆς σας ὡραιότητος. Ἔξω ὑπὸ τὴν βροχὴν ἢ τὸν ἥλιον κατὰ τὰ θαλάσσια λουτρὰ καὶ τὶς παρτίδες τέννις, ἐντὸς κατὰ τὸν χορὸν εἰς τὰς ὑπερθερμασμένας αἰθούσας χοροῦ, δύνασθε πάντοτε νὰ ἔχετε ὡραῖο ματ χρῶμα προσώπου, κτυπητῆς ὡραιότητος. Ἡ πούδρα αὐτὴ ἀντέχει εἰς δοκιμὰς ἱδρῶτος καὶ ὕδατος. Δὲν σχηματίζει ποτὲ πλάκας καὶ στίγματα.

Ζητήσατε τὴν πούδρα Tokalon. Ἐγγυώμεθα καλὰ ἀποτελέσματα ἄλλως τὰ χρήματα ἐπιστρέφονται.

Η ΤΕΧΝΙΚΗ ΜΑΣ ΣΕΛΙΣ

ΜΑΘΗΜΑΤΑ ΚΟΠΤΙΚΗΣ

Κομψὰ φουστανάκια γιὰ ἐξοχὴ

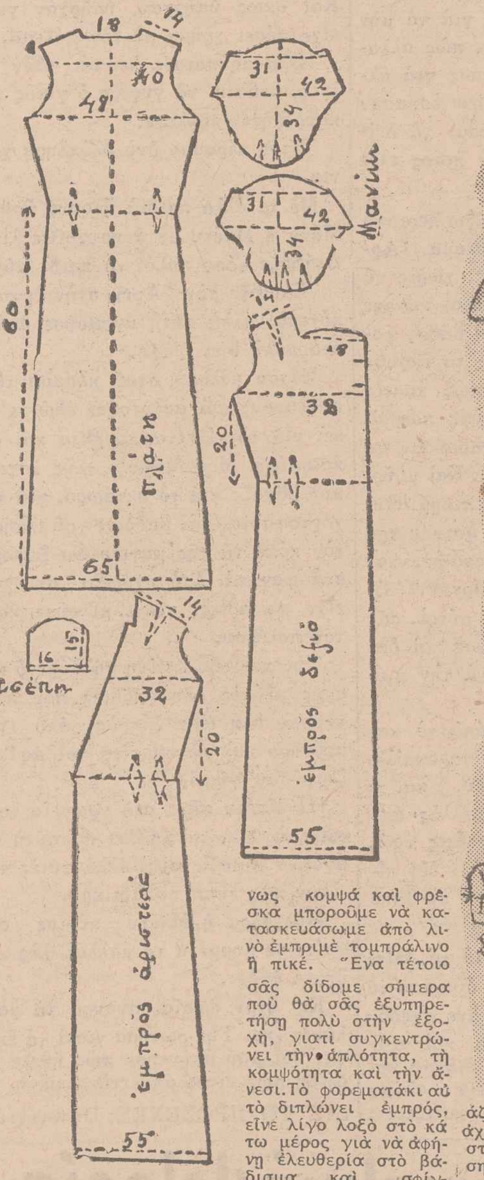

Εἶναι ὁ καιρὸς ποὺ ἑτοιμαζόμεθα γιὰ τὴν ἐξοχή. Ἔχομε λοιπὸν ἀνάγκη ἀπὸ φορέματα, ἁπλᾶ, κομψὰ καὶ ἄνετα. Ἄνετα φορέματα καὶ ταὐτοχρόνως κομψά καὶ φρέσκα μποροῦμε νὰ κατασκευάσωμε ἀπὸ λινὸ ἐμπριμὲ τομπράλινο ἢ πικέ. Ἕνα τέτοιο σᾶς δίδομε σήμερα ποὺ θὰ σᾶς ἐξυπηρετήση πολὺ στὴν ἐξοχή, γιατὶ συγκεντρώνει τὴν ἁπλότητα, τὴ κομψότητα καὶ τὴν ἄνεσι. Τὸ φορεματάκι αὐτὸ διπλώνει ἐμπρός, εἶνε λίγο λοξὸ στὸ κάτω μέρος γιὰ νὰ ἀφήνη ἐλευθερία στὸ βάδισμα καὶ σφίγγεται στὴ μέση καὶ στὰ μανίκια μὲ φιόγκους ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα.

Θὰ χρειασθοῦν 5 πῆχες καὶ 2)8, ἂν τὸ ὕφασμα ἔχει 1 1)2 πῆχυν φάρδος. Καθὼς βλέπετε ἀπὸ τὰ ἀχνάρια κόβεται μονοκόμματο καὶ ἡ μέση σχηματίζεται μὲ τὶς πένσες ποὺ θὰ κάνετε στὸ πίσω καὶ στὰ ἐμπρὸς μέρη. Τόσο ἁπλὸ εἶναι ποὺ δὲν χρειάζεται νὰ ὑποβληθῆτε στὸν κόπο νὰ μεγαλώσετε τὰ ἀχνάρια σὲ χαρτί. Ἀρκεῖ νὰ σημαδέψετε ἐπάνω στὸ ὕφασμα τὰς διαστάσεις καὶ τὰ μέτρα ποὺ σᾶς σημειώνομε.

Τὰ φορέματα ποὺ ἀνοίγουν καὶ εἶναι εὔκολα στὸ σίδερο, νὰ φροντίζετε πάντα πρὶν τὰ σιδερώσετε νὰ τὰ βάζετε σὲ ἐλαφρὰ κόλλα βραστή. Δὲν τσαλακώνουν εὔκολα καὶ διατηροῦνται καθαρά.

Η ΠΑΡΙΣΙΝΗ

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΣΠΙΤΙ

Ἂς κερδίσωμε χῶρο!

Η ΓΩΝΙΑ ΤΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ

Σήμερα ποὺ ἔγινε τόσο σπάνιο πρᾶγμα ἡ εὐρυχωρία τοῦ σπιτιοῦ, μπαίνει ζήτημα πρωτεῦον τὸ κέρδισμα χώρου. Πολλὲς φορὲς ἡ οἰκογένεια δὲν διαθέτει παρὰ δυὸ δωμάτια: Τὸ ἕνα γιὰ τραπεζαρία καὶ τὸ ἄλλο γιὰ κρεββατοκάμαρα. Τὰ παιδιὰ ὅμως τί θὰ γίνουν, ποῦ θὰ τοποθετηθοῦν. Νὰ μιὰ καλὴ ἰδέα, ποὺ σᾶς δίνει ἡ «Γυναῖκα» μὲ τὸ κροκὶ τῶν κρεββατιῶν. Καὶ ἄλλοτε σᾶς ξαναδώσαμε μιὰ τέτοια ἰδέα, σήμερα ὅμως εἶνε τελειοποιημένη, ἁπλουστευμένη.

Οἱ ἔξυπνοι γονεῖς κατασκεύασαν σ' ἕνα ξυλουργὸ ἕναν σκελετὸ γιὰ δυὸ κρεββατάκια τύπου κουκέτας, τὸ ἕνα ἐπάνω ἀπὸ τὸ ἄλλο, ὅπως στὰ βαπόρια.

Κάθε κρεββατάκι ἔχει ἕνα σομιὲ μεταλλικὸ κι' ἕνα στρωματάκι. Καὶ τὰ δυὸ κρεββάτια πιάνουν πολὺ λιγώτερη θέσι ἀπὸ ὅ,τι θὰ κρατοῦσε τὸ ἕνα μόνο του. Ἐκτὸς τῆς πρακτικότητός των τὰ κρεββατάκια αὐτὰ εἶναι διασκεδαστικώτατα γιὰ τὰ παιδιά. Φαντάζονται πὼς ταξειδεύουν ἢ παίζουν καὶ προσπαθοῦν νὰ διεκδικήσουν τὴν ἐπάνω κουκέτα.

Πάντως θὰ συμβουλεύαμε τοὺς γονεῖς νὰ δώσουν τὴν ἐπάνω θέσι μᾶλλον στὸ παιδὶ ποὺ κοιμᾶται πιὸ φρόνιμα. Ἐπίσης δὲν θὰ ἦταν ἄσκοπο νὰ μπαίνη καὶ κάποιος φιλὲς ὁλόγυρα.

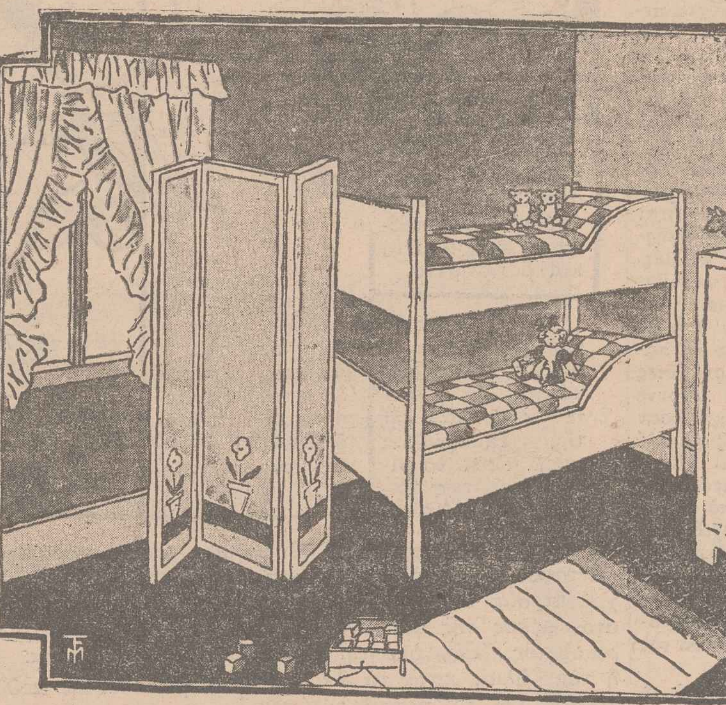

Τὸ καρρὲ ἔπιπλο ποὺ βλέπετε πρὸς τὰ δεξιά, φτάνει γιὰ νὰ τοποθετηθοῦν τὰ ρουχαλάκια τῶν παιδιῶν. Ἀριστερὰ οἱ κρεμάστρες καὶ δεξιὰ συρτάρια γιὰ τὰ ροῦχα τους.

Ἕνα εὐχάριστο παραβὰν ἀπομονώνει τὴν γωνιὰ τῶν παιδιῶν καὶ τοὺς δίνει τὴν ἐντύπωσι πὼς εἶναι μόνα τους σ' ἕνα δωμάτιο.

ΝΤΕΚΟΡΑΤΕΡ

Τὸ νέο μας πατρὸν

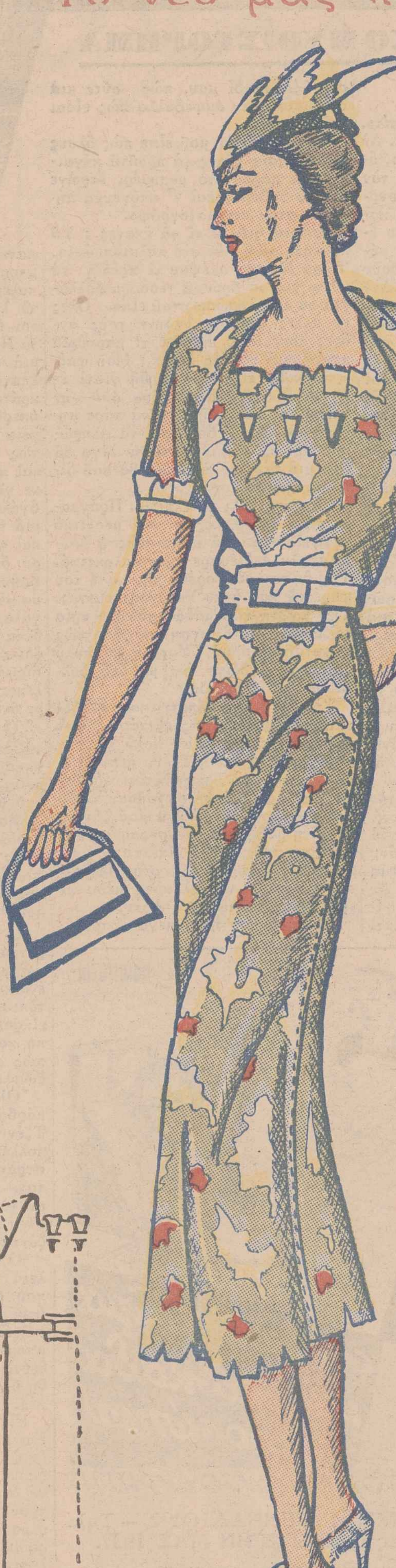

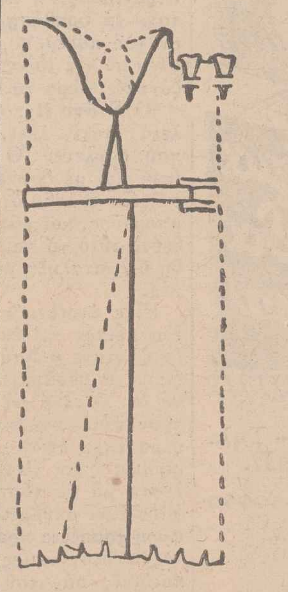

Τὸ μισὸ πατρὸν ἐφαρμοσμένο σὲ σκελετὰ

Τὸ πρῶτο πατρὸν ἀπογευματινοῦ φουστανιοῦ ποὺ ἐλάνσαρε τὸ Ἀτελιέ τῆς «Γυναίκας».

Τὸ «Ἀτελιέ» τῆς «Γυναίκας» δίνει σήμερα τὸ δεύτερο ἐκλεκτὸ πατρὸν του μὲ τὴν πεποίθησι πὼς ἔτσι ἐξυπηρετει ἕνα μεγάλο τμῆμα τοῦ γυναικείου κόσμου της Ἑλλάδος. Ἕως σήμερα ποτὲ δὲν ἐδόθησαν τόσο κομψὰ μοντέλλα στὶς τιμὲς ποὺ τὸ Ἀτελιέ μας προσφέρει.

ΟΔΗΓΙΕΣ.—Τὸ μοντέλλο μας γίνεται ὡραιότατο σὲ ἐμπριμὲ μὲ γαρνιτοῦρες καὶ ζώνη μονόχρωμη.

Χρειάζεται γιὰ τὰ κανονικὰ μέτρα ποὺ σᾶς δίνουμε (μανεκὲν—στῆθος 48) 5 πήχεις ὕφασμα.

Τὸ πατρόν μας περιλαμβάνει 5 μεγάλα κομμάτια.

ΜΕΤΡΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΝ

1. Γῦρο στήθους	96.
2. Γῦρο μέσης	90.
3. Γῦρο τῆς περιφερείας	00.
4. Πλάτη	34.

Τὰ πατρὸν θὰ ἀποστέλλωνται ταχύτατα εἰς τοὺς ζητοῦντας ἀντὶ δρ. 25. (Διὰ τὰς ἐπαρχίας 30 λόγῳ τῶν ταχυδρομικῶν).

ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΜΑΣ ΠΑΤΡΟΝ

Τὸ πρῶτο πατρὸν ποὺ δημοσιεύσαμε ἤδη σὲ προηγούμενα φύλλα εἶνε ἕνα κομψὸ ἀπογευματινὸ φουστανάκι καὶ γίνεται ὡραιότατο τόσο ἀπὸ μαροκὲν μονόχρωμο (κίτρινο, σιέλ, πράσινο, μπέζ) ὅσο καὶ ἀπὸ ἐμπριμὲ ἢ ὅ,τιδήποτε ἄλλο μεταξωτό.

Τὸ πατρὸν ἔχει τὰ κανονικὰ μέτρα, δηλαδή :

1. Γῦρο τοῦ στήθους	96.
2. Γῦρο τῆς μέσης	90.
3. Γῦρο τῆς περιφερείας	100.
4. Πλάτη	34.
5. Μῆκος φορέματος ἔμπροσθεν	40.
6. Μῆκος τῆς τάγιας ἐμπρός	40.
καὶ πίσω	39.
7. Πάχος βραχίονος	39.

Γιὰ τὸ μοντελάκι αὐτὸ χρειάζονται μόνο 5 πήχεις ὕφασμα φάρδους 1.50.

(Ζητήσατε ὅλες τὰ πατρὸν τοῦ Ἀτελιὲ τῆς «ΓΥΝΑΙΚΑΣ»)

Ἐπιστολαί : στὰ γραφεῖα τῆς «Γυναίκας» (Πατησίων 8). Τὰ χρήματα πρέπει νὰ στέλλωνται εἰς τὴν Ἀνώνυμον Ἑταιρείαν τὰ «Γράμματα» διὰ ταχυδρομικῆς ἐπιταγῆς. Γιὰ τὰς Ἀθήνας καὶ τὸν Πειραιᾶ, μποροῦν ὅσες θέλουν πατρόν, νὰ ἀποτείνωνται ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ Λογιστήριον τοῦ Γραφείου μας.

Η ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟ ΠΑΙΔΙ

Παιδικὴ Μόδα

Ἕνα γυναικεῖο περιοδικὸ δὲν μπορεῖ ποτὲ νὰ ἀγνοῆ τὸ παιδὶ καὶ ὅπως σκέπτεται καὶ συμβουλεύει τὶς μητέρες γιὰ τὴν πνευματικὴ καὶ σωματικὴ διαπαιδαγώγησι τοῦ παιδιοῦ τὸ ἴδιο πρέπει νὰ ἀσχολῆται καὶ μὲ τὸ ντύσιμό του.

Πῶς πρέπει νὰ ντύνωμε τὰ παιδιά μας ; Τὸ ξέρουν τάχα ὅλες οἱ μητέρες ; Ἁπλᾶ καὶ κομψά, ἔτσι ποὺ νὰ μοιάζη πάντα μὲ λουλοῦδι. Τὰ μοντελλάκια ποὺ σᾶς δίνομε ἐλπίζομε πὼς θὰ βγάλουν ἀπὸ τὴν ἀμηχανία πολλὲς μητέρες

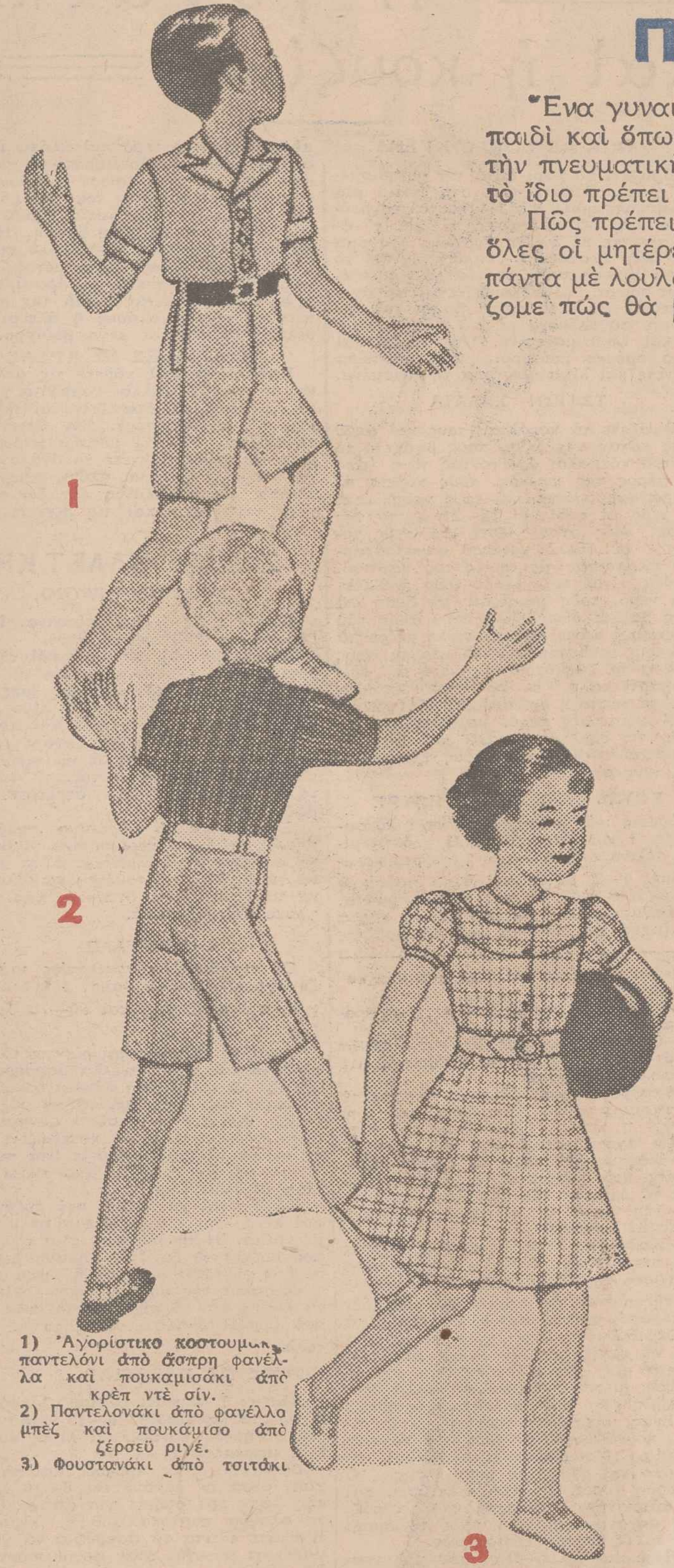

1) Ἀγορίστικο κοστουμάκι, παντελόνι ἀπὸ ἄσπρη φανέλλα καὶ πουκαμισάκι ἀπὸ κρὲπ ντὲ σίν.
2) Παντελονάκι ἀπὸ φανέλλα μπὲζ καὶ πουκάμισο ἀπὸ ζέρσεϋ ριγέ.
3) Φουστανάκι ἀπὸ τσιτάκι

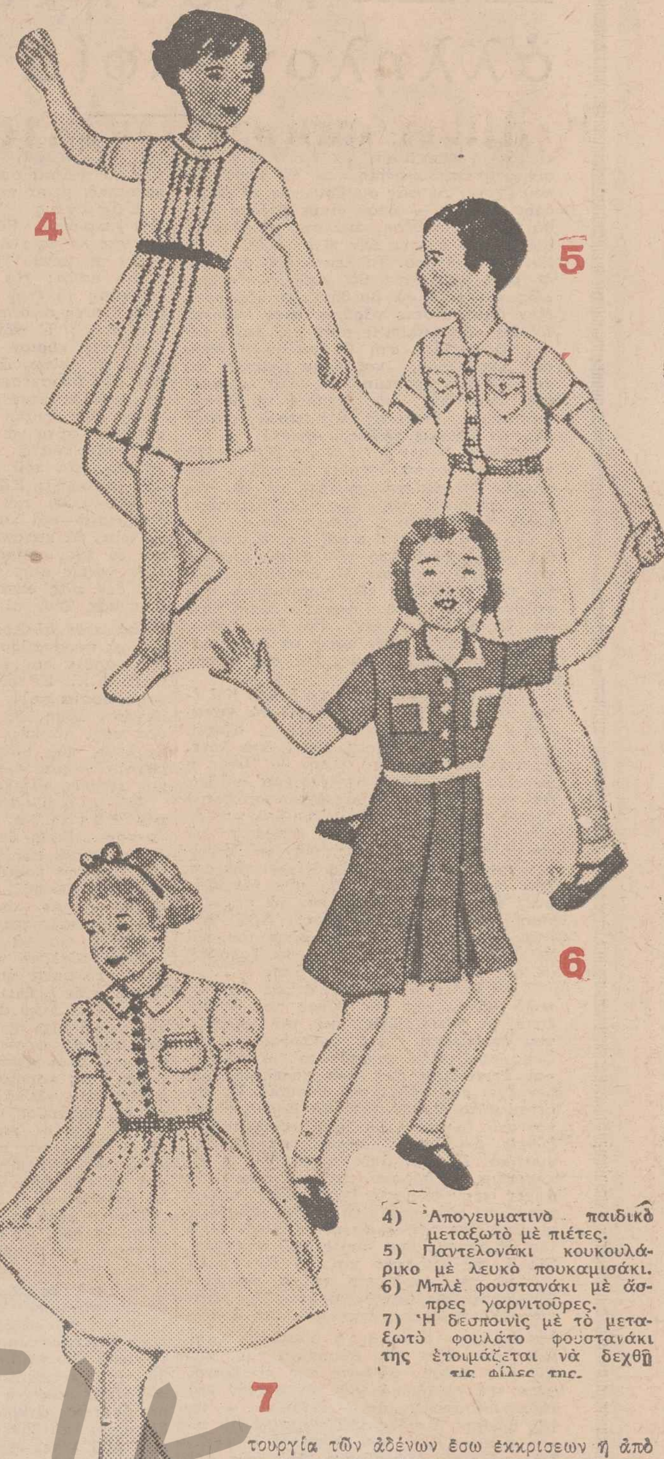

4) Ἀπογευματινὸ παιδικὸ μεταξωτὸ μὲ πιέτες.
5) Παντελονάκι κουκουλάρικο μὲ λευκὸ πουκαμισάκι.
6) Μπλὲ φουστανάκι μὲ ἄσπρες γαρνιτοῦρες.
7) Ἡ δεσποινὶς μὲ τὸ μεταξωτὸ φουλάτο φουστανάκι της ἑτοιμάζεται νὰ δεχθῆ τὶς φίλες της.

ΑΝΑΘΡΕΨΑΤΕ ΚΑΛΑ ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΣΑΣ

ΤΟ ΠΑΙΔΙ

ΚΑΙ Η ΠΡΟΕΤΟΙΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ

ΣΩΜΑΤΙΚΗ ΑΓΩΓΗ

ΕΝΑ ΚΡΑΤΟΣ γιὰ νὰ ἀποκτήση γερους πολίτας πρέπει ἀναμφιβόλως νὰ φροντίση τὴν παιδικὴ ἡλικία, τὴν μόνη αὐτὴ ἐλπίδα μιᾶς καλλίτερης αὔριον. Γιὰ τὸ τί θὰ ἔπρεπε μιὰ κοινωνία νὰ δώση στὸ παιδί, αὐτὸ εἶναι ζήτημα ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ μᾶς ἀπασχολήση ἐδῶ. Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ κάθε χώρα πρέπει νὰ πραγματοποιήση σὰν ἀναγκαῖο πρῶτο βῆμα, εἶναι οἱ παιδικοὶ κῆποι.

Μέσα στοὺς παιδικοὺς κήπους τὸ παιδὶ ἀδέσμευτο θὰ παίζη καὶ θὰ ἀναπτύσσεται παίζοντας ὄχι μόνο σωματικὰ ἀλλὰ καὶ πνευματικά, γιατὶ ξυπνᾶ ἡ περιέργειά του, ἡ πρωτοβουλία του, ἡ ἐφευρετικότης του. Οἱ γονεῖς ἢ παιδαγωγοὶ δὲν πρέπει νὰ ἐπεμβαίνουν παρὰ μόνον ὅσο χρειάζεται γιὰ νὰ ὑποβοηθήσουν τὸ παιδὶ νὰ ἀρχίση τὸ παιγνίδι.

Ὑπάρχουν ὅμως παιγνίδια ποὺ πρέπει νὰ γίνωνται ἀπὸ εἰδικοὺς καὶ ὁμαδικά, καὶ τέτοια εἶναι τὸ ρυθμικὸ περπάτημα καὶ ἄλλα γυμνάσματα, τοῦ συστήματος Νταλκρόζ.

Ἐπίσης τὰ μικρὰ πρέπει νὰ κάνουν 10 μὲ 20 λεπτὰ διάφορες ἀναπνευστικὲς κινήσεις. Σ' ἕναν τέτοιον κῆπο—σχολεῖο τὰ παιδιὰ πρέπει νὰ ἐργάζωνται σὲ χειροτεχνίες, μὲ πηλό, ζωγραφική, ξυλουργικὴ κτλ.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Δὲν χρειάζονται τὰ μικρὰ παιδιὰ βιβλία, ἐκτὸς ἀπὸ τὸ ἀλφαβητάριο καὶ τὴν πλάκα. Γιὰ μέτρημα θὰ ἔχουν μπάλλες χρωματι- [illegible] γεωγραφία εἰκόνες.

Μέσα στὸν κῆπο, παίζοντας, θὰ ξυπνήση ἡ νηπιαγωγὸς στὸ παιδὶ τὴν παρατηρητικότητα καὶ τὴν νόησι. Δὲν χρειάζεται νὰ γεμίσωμε τὸ μικρό τους κεφαλάκι μὲ γνώσεις, φτάνει νὰ τοὺς καλλιεργήσωμε τὴν φυσική τους περιέργεια, τὰ ἀτελείωτα «γιατὶ» ποὺ μᾶς ἀπευθύνουν.

Βρίσκετε πάντοτε ἀφορμὴ ἀπὸ κἄτι ποὺ συνέβη γιὰ νὰ μιλήσετε στὰ παιδιά. Π. χ. ἔβρεξε; Πέστε του γιὰ τὸ νερό. Σὲ τί χρησιμεύει τὸ νερό; Νὰ πλενόμαστε, νὰ πλένωμε τὰ ροῦχα μας, νὰ κάνωμε τὴν σοῦπα, νὰ ποτίζωμε τὰ λουλούδια... Ποῦ βρίσκομε τὸ νερό; Στὰ ποτάμια, στὶς πηγές, στὴν θάλασσα, στὴ βροχή. Ἔτσι τὸ παιδὶ συγκινεῖται καὶ χαίρεται ἀνακαλύπτοντας μόνο του τὴ ζωὴ καὶ ἐξηγῶντας την.

ΗΘΙΚΗ ΚΑΛΛΙΕΡΓΕΙΑ

Τὸ παιδὶ ἔχει ἀνάγκη ἀπόλυτη νὰ ζῆ σ' ἕνα ἥσυχο περιβάλλον, ὅπου ὅλα τὰ παραδείγματα θὰ πλάθουν τὴν ψυχήτου. Πρέπει ἔτσι νὰ διδαχθῆ τὸν ἀλτρουϊσμό, τὴν νομιμοφροσύνη, τὴν πειθαρχία, τὴν καλωσύνη. Πρέπει ἐπίσης τὸ παιδὶ νὰ μάθη νὰ εἶναι εὐγενικό, νὰ προσέχη τοὺς τρόπους του, νὰ μένη πάντοτε καθαρό.

— Ἡ ἀγωγὴ τοῦ παιδιοῦ πρέπει νὰ εἶναι χαρούμενη καὶ ὑγιής.

— Ἡ ὑγιεινή, ἡ καθαριότης, ἡ εὐγένεια καὶ ὁ ἀλτρουϊσμὸς διδάσκονται.

— Μόλις τὸ παιδὶ γίνη δύο ἐτῶν ἐμβολιάζετέ το γιὰ διφθερίτιδα.

— Κόβετε πάντοτε τὰ νύχια τῶν μικρῶν καὶ μάθετέ τα νὰ πλένουν πρὸ τοῦ φαγητοῦ τὰ χέρια των.

— Ἡ τεμπελιὰ τῶν μαθητῶν θὰ προέρχεται ἢ ἀπὸ κακὴ λειτουργία τῶν ἀδένων ἔσω ἐκκρίσεων ἢ ἀπὸ σφάλμα στὴν ὅρασι, στὴν ἀναπνοή, στὰ δόντια... ἢ ἀπὸ κακὴ μέθοδο διδασκαλίας.

ΣΥΜΒΟΥΛΕΣ ΣΤΙΣ ΜΗΤΕΡΕΣ

Προηγούμενα σᾶς μίλησα γιὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ μαθαίνετε στὰ μικρά σας διάφορα πράγματα, φέρνοντάς τα σὲ ἄμεση ἐπαφὴ μὲ τὰ ἀντικείμενα. Ἡ πραγματογνωσία εἶναι τὸ καλλίτερο μάθημα γιὰ τὰ μικρά: βροχή, ἥλιος, σύννεφα, ἀέρας, φυτά, ζῶα.

Ὁ παιδαγωγὸς Οὐντὲν γράφει ἕνα τρὺκ σοφώτατο γιὰ νὰ ἐξασκοῦμε τὴν παιδικὴ νοημοσύνη καὶ παρατηρητικότητα. Ἐνῷ περπατᾶτε μὲ τὸ παιδί, σταθῆτε ἐμπρὸς σὲ ὁποιαδήποτε μεγάλη βιτρίνα καὶ πέστε στὸ παιδί: «κύτταξε ὅλα αὐτὰ τὰ πράγματα, καὶ πές μου μέσα σὲ τρία λεπτὰ τί σ' ἐνδιαφέρει». Τὸ μικρὸ ἀνοίγει τὰ ματάκια του καὶ ἀρχίζει νὰ διηγεῖται τί εἶδε. Τὴν πρώτη φορὰ δὲν θὰ δῆ πολλὰ πράγματα. Μόλις ὅμως ἐξασκηθῆ στὸ γύμνασμα θὰ ἀρχίση νὰ παρατηρῆ μὲ μιὰ γρηγοράδα ποὺ θὰ σᾶς καταπλήξη. Ἔτσι ἀναπτύσσεται ἡ παρατηρητικότης. Θέλετε κατὰ τὸν ἴδιο χρόνο νὰ τοῦ καλλιεργήσετε καὶ τὴν λογική του; Προσπαθῆστε κατὰ τὸν ἑξῆς τρόπο: Βρίσκεσθε σ' ἕνα τράμ, π. χ. καὶ ρωτᾶτε τὸ παιδί: «Πόσο χρονῶν εἶναι ἐκεῖνος ὁ κύριος; Τί δουλειά κάνει; Εἶνε φτωχὸς ἢ πλούσιος;

«Ἐγώ, γιὰ τὰ παιδιά μου, λέγει ὁ Οὐντέν, εἶχα πάντα στὸ τραπέζι ἕνα μέτρο καὶ μιὰ ζυγαρίτσα καὶ τὰ ρωτοῦσα :

— Πόσο μάκρυ εἶναι τὸ μαχαῖρι; τὸ κουτάλι; Τὸ μπουκάλι; Πόσο ζυγίζει τὸ αὐγό; τὸ ψωμί;

Ἔτσι τὰ παιδιά μου, ὕστερα ἀπὸ μερικὰ τέτοια γυμνάσματα εἶχαν πλήρη συναίσθησι τοῦ βάρους, τοῦ μήκους, τοῦ χρώματος καὶ τοῦ σχήματος τῶν ἀντικειμένων.

Μόλις μεγαλώσει τὸ παιδί σας ἀγοράζετέ του διάφορα «μεκανὸ» γιὰ νὰ μαστορεύη καὶ νὰ ἀναπτύσση τὶς δημιουργικές του ἱκανότητες.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ : Ἡ συνέχεια

Κυρίαι καὶ Δεσποινίδες
Ἔχομεν τὴν μεγαλειτέραν συλλογὴν
Εἰς ὅλα τὰ εἴδη ταξειδίου
ΧΡΥΣΙΚΟΠΟΥΛΟΣ

Αἰσθηματικὴ ἀλληλογραφία

Δώραν Ἐλ. Μυτιλήνην. Γιατί νὰ μὴ φροντίσετε νὰ βρῆτε μίαν θέσιν στὴ Θεσσαλονίκη μὲ τὰ προσόντα ποὺ ἔχετε; Δὲ σᾶς συμβουλεύω νὰ ρθῆτε στὴν Ἀθήνα — ὅπου εἶσθε βέβαιη πὼς θὰ βρῆτε μιὰ θέση, ἀνάλογη μὲ τὰ προσόντα ποὺ ἔχετε. Δὲν εἶναι τόσο εὔκολο ἀγαπητή μου. Τὰ λεπτὰ ποὺ συνάξατε ἀπὸ μαθήματα θὰ χαθοῦν... ἀσφαλῶς καὶ τότε θὰ βρεθῆτε στὸ δρόμο... Μὴν ἀποφασίσετε νἄρθετε στὴν Ἀθήνα, ἄν δὲν ἐξασφαλίσετε πρὶν μιὰ καλὴ θέση. Βολευθῆτε στὴ Θεσσαλονίκη ὅπου σᾶς γνωρίζουν, καὶ ὅπου μποροῦν νὰ σᾶς φανοῦν χρήσιμη οἱ οἰκογενειακοὶ σας φίλοι μὲ τοὺς ὁποίους συνδέεσθε πιὸ πολύ.... Γιατὶ νὰ πᾶτε στὸ ἄγνωστο; Δὲν τὸ βρίσκω καθόλου σωστό.

Δίδα Νανά, Ἐνταῦθα. Νὰ προσπαθήσετε νὰ ξεχσετε τὸ παληό σας φλέρτ, καὶ νὰ παντρευθῆτε μὲ τὸ δεύτερο πρόσωπο ποὺ σᾶς ἀγαπάει τόσο πολύ. Αὐτὴ εἶναι ἡ γνώμη μου.

Πονεμένες Καρδιές Ἐνταῦθα. Στὶς ἐπιστολές τῶν ἀναγνωστριῶν μου, ἀργῶ κάποτε ν' ἀπαντήσω, λόγῳ τῆς πληθώρας τῶν γραμμάτων ποὺ παίρνω κάθε μέρα. Ἀπαντῶ ὅμως πάντα. Τὴ δική σας δὲν τὴν ἔχω λάβει. Περιμένω ἄλλη μίαν φορὰ νὰ μοῦ γράψετε...τὴν σύστασί σας. Θὰ σᾶς ἀπαντήσω ἀμέσως...

Κυκλάμινον Ἐνταῦθα. Κι' ἐγώ, ὅπως καὶ σεῖς, δὲ μπορῶ νὰ καταλάβω τὴ στάση τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ποὺ ἐνῶ σᾶς ἀγάπησε τόσο, ὅσο λέτε, παντρεύθηκε μὲ μιὰν ἄλλη. — Ἴσως ἡ γυναῖκα του εἶχε μεγαλυτέρα προῖκα ἀπ' τὴ δική σας, ἢ σᾶς ἔχουν συκοφαντήσει σ' ἐκεῖνον. Ὅλα συμβαίνουν ἀγαπητὴ φίλη.... Συμφωνῶ ἀπόλυτα μὲ τὴν ἰδέα τῆς φίλης σας. Μὴν τοῦ φανῆτε ψυχρή. Ἄν ὅμως σᾶς δείχνει τὴν παληὰ συμπάθεια καὶ πάλι μὴν ἐκτεθῆτε μαζί του. Παρακαλέστε τὸν νὰ σᾶς ζητήσῃ ἀπ' τὸν ἀδελφό σας. Ἀφοῦ δὲν ἦταν εὐτυχὴς μὲ τὴν γυναῖκα του καὶ χώρισε, ἄν σᾶς ἀγάπησε, θὰ ξαναβρῇ σὲ σᾶς τὴν παληά του ἀγάπη.

Ζωζὲ Μοχίκα Σ. Μ. Δὲ βρίσκω πολὺ κατάλληλο τὸν τρόπο ποὺ διαλέξατε νὰ γνωρισθῆτε μὲ τὴν γυναῖκα ποὺ ἐπιδιώκετε γιὰ συντρόφισσα τῆς ζωῆς σας, λίγο πρωτότυπο ἀσφαλῶς, καὶ ἐπικίνδυνο γιὰ μιὰ κοπέλλα, ποὺ δὲν ἔχει τὴν πεῖρα τοῦ κόσμου. Τὸ κορίτσι αὐτὸ ἐλπίζω πὼς θὰ βρῇ δουλειὰ καὶ σεῖς δὲν τὸ γνωρίζετε καθόλου. Δὲν ξέρετε ἄν εἶναι ὤμορφο, ἄσχημο, ἑλκυστικό, ἔξυπνο, ἀπὸ νοικοκυρεμένη οἰκογένεια, ἢ ὀρφανό. Δὲν ξεύρετε τὶς ἀρχές του. Ἀφοῦ ἔχετε τόσα πολλὰ προσόντα καὶ ζητᾶτε τὴ γνώμη μου, σᾶς συμβουλεύω νὰ κρατηθῆτε «στὸ ὕψος τῆς ἀξιοπρεπείας» ὅπως μοῦ γράφετε. Ἀφοῦ τῆς ὡρίσατε καὶ τὴ συνέντευξι γιὰ νὰ τὴν γνωρίσετε πρῶτα, προσπαθήσετε νὰ τὴν ψυχολογήσετε. Ἄν εἶναι καμμιὰ φτωχὴ καὶ ἀπροστάτευτη κοπέλλα καὶ ἔχει ἀνάγκη νὰ δουλέψῃ, μὴν ἐκμεταλλευθῆτε τὴν ἀδυναμία της. Κι' ἄν σᾶς ἀρέσῃ, μιλῆστε της εἰλικρινά, πῆτε της τὸ σκοπὸ γιὰ τὸν ὁποῖον καὶ τὴ γνωρίσατε, χωρὶς — ἐννοεῖται — νὰ τῆς δώσετε ἐλπίδες γιὰ γάμο. Αὐτὴ εἶναι ἡ πεποίθησή μου ἀγαπητέ Κύριε... Τὰ ὑπόλοιπα ἐξαρτῶνται ἀπὸ σᾶς καὶ ἀπὸ ἐκείνην.... Ἄλλη γνώμη δὲν μπορῶ δυστυχῶς νὰ σᾶς δώσω.

Στὸν Κον Χ. Σοφάδες Θεσσαλίας. Πιστεύω νὰ λάβατε τὸ γράμμα μου, ὅπου σᾶς ἐξηγῶ λεπτομερέστατα τὸ πρόγραμμα ὡρισμένων σχολείων, ποὺ φαντάζομαι πὼς εἶναι κατάλληλο γιὰ τὰ παιδιά σας, ἀνάλογα μὲ τὰ οἰκονομικὰ μέσα ποὺ διαθέτετε....

Εὐτυχὴς Ὕπαρξις Κ. Κ. Παγκράτι. Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ θερμά σας λόγια καὶ τὴν ἐμπιστοσύνην ποὺ ἔχετε σὲ μένα. Τί νὰ σᾶς πῶ δυστυχισμένο παιδί; Νὰ πεθάνετε; — Ἀξίζει νὰ χάσῃ τὴ ζωή του ἕνα κορίτσι γιὰ μιὰν ἄτυχη ἀγάπη, νὰ πικράνῃ τοὺς γονεῖς του ; Τ' ἀδέλφια του; Ἐπειδὴ δὲν ξέρω τὸν κύριον αὐτόν, δὲν μπορῶ βέβαια νὰ κρίνω, ἄν ξέχασε τοὺς ὅρκους καὶ τὶς ὑποσχέσεις ποὺ σᾶς ἔδωσε, ἢ ἄν φερόταν ἔτσι μὲ τὸ σκοπὸ νὰ δοκιμάσῃ τὴν ἀγάπη σας γι' αὐτόν. Δὲ μπορεῖτε αὐτὸ νὰ τὸ ἐξακριβώσετε; Ἴσως σᾶς κρατᾶ κακία γιὰ κεῖνο τὸ γράμμα ποὺ τοῦ γράψατε καὶ θένει νὰ σᾶς ἐκδικηθῇ; Σᾶς συμβουλεύω νὰ ἐξηγηθῆτε ἄλλη μιὰ φορὰ μαζί του— τὴν τελευταία—καὶ νὰ τοῦ μιλῆστε μὲ εἰλικρίνεια, θὰ καταλάβετε ἄν σᾶς ἀγαπάει καὶ ἄν ἔχει σκοπὸ νὰ σᾶς ζητήσῃ ἀπ' τοὺς γονεῖς σας. Ἄν ὅμως ἀντιληφθῆτε ὅτι δὲν σᾶς ἀγαπάει, τότε νὰ κάνετε ὅ,τι σᾶς λένε οἱ γονεῖς σας, νὰ πᾶτε κοντὰ στὸν ἀδελφό σας στὴ Μακεδονία, καὶ νὰ προσπαθήσετε νὰ ξεριζώσετε ἀπ' τὴν καρδιά σας τὸ ἀγκάθι αὐτὸ ποὺ τὴ ματώνει.... Σὲ ἄλλο περιβάλλον, μέσα στὴν ὡραία πόλι, θὰ ξεχάσετε αὐτὴ τὴ μεγάλη λύπη, θὰ ξαναβρῆτε τὴν εὐθυμία σας, τὸ κέφι γιὰ τὴν ἐνεργητικὴ δουλειά, ποὺ μᾶς ἀπασχολεῖ, μᾶς παρηγορεῖ... μᾶς ἀνακουφίζει... σὲ ὡρισμένες στιγμὲς τῆς ζωῆς μας.

Σὲ μιὰ δυστυχισμένη Μητέρα Ἐνταῦθα. Καταλαβαίνω τὸν πόνο σας... Γιατὶ ὅμως δὲν κερδίσατε τὴν ἐμπιστοσύνη τῶν παιδιῶν σας, ἀλλὰ τὰ χάσατε ἀπὸ κοντά σας; Μοῦ λέτε πὼς σᾶς περιφρονοῦν, ἀλλὰ σήμερα εἶναι ἀργὰ γιὰ νὰ ἀντιδράσετε. Τὰ παιδιά σας ἐπηρεάζονται ἀπὸ ξένους καὶ δὲ μπορεῖτε πιὰ νὰ τὰ διαθέσετε... Εἶναι φοβερὸ αὐτὸ τὸ κακὸ ποὺ δημιουργήθηκε στὸ σπίτι σας — τὸ καταλαβαίνω — ἀλλὰ δὲ βλέπω μὲ ποιὸ τρόπο θὰ ξανακερδίσετε τὴν ἀγάπη τῆς κόρης καὶ τοῦ γυιοῦ σας, ποὺ συνήθισαν ἀπὸ μικρὰ «νὰ σᾶς περιφρονοῦν καὶ νὰ σᾶς κοροϊδεύουν». Μοῦ γράφετε πὼς σᾶς μένει ἡ μικρή σας κορούλα, ὁ καλός σας ἄγγελος, ποὺ γλυκαίνει τὴ ζωή σας λίγο. Δὲ θὰ μποροῦσε ἐκείνη νὰ γίνῃ ὁ συνδετικὸς κρίκος καὶ νὰ σᾶς συμφιλιώσῃ μὲ τ' ἄλλα σας παιδιά; Δὲ θἄτανε δυνατὸ νὰ συνεννοηθῆτε μαζί τους; Κάποτε μιὰ παρεξηγησούλα, μεγαλώνει, γιατὶ δὲ μπορέσαμε, ἢ δὲ θελήσαμε νὰ τὴ διαλύσουμε τότε ποὺ ἔπρεπε... Πάντα ὅμως εἶναι καιρός, νὰ διαλυθῇ αὐτὴ ἡ παρεξήγησις, καὶ νἄρθουν, μετὰ τὶς μπόρες καλὲς μέρες... Μὴν ἀπελπίζεσθε..

Ἀμαλίαν Χ. Ἐνταῦθα. Τὸ σύστημα αὐτὸ ποὺ μεταχειρίζεσθε γιὰ νὰ ἑλκύσετε τὸν ἄνδρα σας εἶναι ὑπερβολικὰ ἐπικίνδυνο παιγνίδι.... Ἀντὶ νὰ γίνῃ αὐτὸ ποὺ ἐπιδιώκετε, μπορεῖ νὰ συμβῇ τὸ ἐναντίον.... Σᾶς συμβουλεύω ν' ἀλλάξατε τακτικὴ καὶ μὴν ἐκτίθεσθε τόσο μὲ ἕναν ἄνθρωπο ἄγνωστο, γιὰ νὰ ξυπνήσετε τὴ ζήλεια τοῦ ἀνδρός σας, ὅπως μοῦ λέτε. Μπορεῖ νὰ σᾶς στοιχίσῃ πολὺ ἀκριβά.... καὶ τότε θὰ εἶναι ἀργά..Τὸ πουλὶ θἄχῃ πετάξει...

DIANA

Οἱ ἀπαντήσεις μου κατὰ σειρὰν στὸ ἑπόμενο φύλλο τῆς «Γυναίκας».

Ἀλληλογραφία

Ἐλβίρα, Πειραιᾶ.— Καταλαβαίνομε ὅλη τὴ σχεδὸν τρυφερὴ ἀγάπη σας γιὰ τὸ περιοδικό μας. Εἶναι τὸ μόνο γυναικεῖο περιοδικὸ τῆς Ἑλλάδος ποὺ πονεῖ καὶ στέκεται πλάϊ σὲ ὅλες τὶς γυναῖκες, ποὺ βλέπει τὰ προβλήματα ποὺ τὶς ἀπασχολοῦν, ποὺ τὶς συμβουλεύει καὶ τὶς τέρπει, χωρὶς συγχρόνως νὰ παραμελῇ νὰ γίνεται εὐχάριστο καὶ κατάλληλο καὶ γιὰ τὸν ἄνδρα ἀναγνώστη. Τώρα, ἀγαπητὴ φίλη, αἰσθανθήκατε κάποια μικρὴ ἀπογοήτευσι γιατὶ γινήκαμε δέκα ἕξη σελίδες καὶ μοιραίως περιωρίσαμε προσωρινὰ ὡρισμένη παληὰ ὕλη ποὺ συνηθίζαμε νὰ δίνωμε. Μὰ οἱ καλοὶ φίλοι δὲν ἀπογοητεύονται ἀκριβῶς στὶς δύσκολες στιγμές. Ἡ «Γυναῖκα» ἔγινε δέκα ἕξη σελίδες, ὅπως ὅλα σχεδὸν τὰ σὲ μεγάλο σχῆμα περιοδικά. Καὶ ἔγινε γιατὶ τὸ χαρτὶ τριπλασιάστηκε ἐνῷ ἡ τιμὴ τοῦ φύλλου δὲν ἄλλαξε, ἔγινε γιατὶ οἱ ἐνθουσιασμένες ἀναγνώστριές μας δὲν πήρανε τὴν «Γυναῖκα» σὰν ὑπόθεσί τους, δὲν δούλεψαν νὰ τὴν διαδόσουν καὶ νὰ μάθουν καὶ οἱ ἄλλες γυναῖκες πὼς ὑπάρχει κάτι δικό τους, κάτι ποὺ μπορεῖ νὰ ἐξελιχθῇ στὸ τελειότερο περιοδικὸ τῶν Βαλκανίων. Ἐσεῖς, καλή μου νοικοκυρά, ὅταν ἀκριβαίνουν τόσο τὰ πράγματα, ὅσο καλὸ γοῦστο κι' ἄν ἔχετε, ὅσο κι' ἂν ἀγαπᾶτε τὸ σπίτι σας, μπορεῖτε νὰ ἐξακολουθῆτε νὰ τοῦ ξοδεύετε, ὅσα ξοδεύατε καὶ πρίν; Δῆτε τὰ ξένα περιοδικά, ποὺ ἔχουν χιλιάδες χιλιάδων ἀγοραστάς, σὲ πιὸ ὕψος τιμῆς στέκονται. Δέκα ἕξη σελίδες δὲν εἶναι καθόλου λίγες ὅταν ἔχουν ποικιλία θεμάτων καὶ εἰδικὴ γυναικεία ὕλη. Στὴν Ἑλλάδα συνηθίσαμε νὰ ζητοῦμε τὴν πνευματικὴν ἀπόλαυσι σχεδὸν δωρεάν. Ὄχι, δὲν εἶναι σωστό. Ἡ σύνταξί μας θὰ κάνῃ ὅ,τι μπορεῖ γιὰ νὰ ἐπανέλθῃ στὶς εἴκοσι τέσσερες σελίδες, ἀλλὰ κυρίως σήμερα προσπαθεῖ μέσα στὶς δέκα ἕξη νὰ κλείσῃ τέτοια ὕλη, ποὺ δὲν θὰ ἀφίνῃ ἀναγνώστη ἀνικανοποίητο. Ἐμεῖς θὰ κάνωμε μὲ τὸν ἴδιον ἐνθουσιασμὸ τὸ ἔργο μας γιὰ νὰ τέρπωμε καὶ νὰ μορφώνωμε ἐσᾶς. Ἐσεῖς τί θὰ κάνετε; Διάδοσι τῆς «Γυναίκας», τοῦ μόνου σοβαροῦ περιοδικοῦ ποὺ θέλει νὰ εἶναι ὄργανο τῶν γυναικῶν ὅλης τῆς Ἑλλάδος.

Μαρία Κ., Θεσ)νίκη.— Τὰ πατρὸν σᾶς τὰ στείλαμε καὶ σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Ἀπ' ὅσες ἀγόρασαν, ἔχομε τὰ ἴδια ἐνθουσιώδη γράμματα. Κι' ἐμεῖς ὅταν ἱδρύαμε τὸ Ἀτελιὲ τῆς «Γυναίκας» ἀποβλέπαμε ἀκριβῶς στὸ νὰ ἐξυπηρετήσωμε καὶ νὰ δώσωμε κάτι νέο γιὰ τὴν Ἑλλάδα. Γράψτε μας τὶς κρίσεις σας γιὰ τὰ σχέδια. Προτιμᾶτε τὰ πρωϊνὰ ἢ τὰ ἀμπιγιὲ μοντελλάκια; Τὸ δεύτερον πατρόν μας εἶναι ἐντελῶς ἐξαιρετικὸ καὶ θέλω, σὰν ράφτρα, νὰ τὸ προσέξετε.

Μικρούλα, Ἐνταῦθα.— Ὁ Γκαλλεϋφόρντ βρίσκεται στὸ Χόλλυγουντ καὶ δὲν εἶναι συντάκτης μας. Ὡστόσο, τὸ πῶς ἡ δίαιτά του σᾶς ἔκανε τόσο καλό, δὲν μᾶς ἐκπλήσσει, γιατὶ εἶναι ἀπίστευτο τὸ τί χιλιάδες γυναῖκες εὐεργετήθηκαν στὴν Εὐρώπη καὶ στὴν Ἀμερικὴ ἀπὸ τὶς συμβουλές του. Ἐὰν θὰ θέλατε καμμιὰ συμβουλή, αἰσθητικῆς φύσεως, μὴν διστάσετε νὰ μᾶς ρωτήσετε, γιατὶ ἔχομε εἰδικὴν τὴν Mme Nélla, ἡ ὁποία γράφει στὸ περιοδικό μας τὰ περὶ αἰσθητικῆς.

Ἀμαζόνα, Ἐνταῦθα.— Ἄν καὶ δὲν βάζομε κομμάτια ἀναγνωστῶν, ὡστόσο γιὰ μᾶς κάθε ἀναγνώστης μας εἶναι καὶ ἕνας φίλος στενός. Γι' αὐτὸ μπορεῖ πάντα νὰ μᾶς συμβουλεύεσθε γιὰ τὶς λογοτεχνικὲς προσπάθειές σας. Τὸ διήγημά σας, π. χ. «Ξεκίνημα» εἶχε ἕνα βασικὸ σφάλμα. Ἦταν κοινὸ θέμα, γραμμένο σὲ ὕφος παραμελημένο, σὲ γλῶσσα ἀνακατεμένη. Καὶ ὅμως ἔδειχνε πὼς ἔχετε μιὰ φλόγα μέσα σας, μιὰν ἐσωτερικότητα ποὺ ζητᾶ νὰ βρῇ διέξοδο καὶ ἔχετε ἀναμφίβολα καὶ μιὰ σκέψι μαζὶ μὲ παρατηρητικότητα. Νέα εἶσθε, καὶ πρέπει ὅλα αὐτὰ νὰ τὰ καλλιεργήσετε ἕως ὅτου βρῆτε τὸν δρόμο σας.

Η ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΙΣ

ΤΕΣΣΕΡΕΣ ΓΥΝΑΙΚΕΣ ΚΑΤΑΡΡΙΠΤΟΥΝ ΕΝΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΙΚΟΝ ΡΕΚΟΡ

Γιὰ πρώτην φορὰ τέσσαρες γυναῖκες κατέρριψαν ἕνα ἀξιόλογο αὐτοκινητιστικὸ ρεκόρ. Πρόκειται γιὰ τέσσαρες νεαρὲς Γαλλίδες καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ αὐτῇ δημοσιεύεται σὲ ἕνα γυναικεῖο γαλλικὸ περιοδικὸ ἡ ἀκόλουθος ἐνδιαφέρουσα συνέντευξις μὲ τὶς τέσσαρες νικήτριες:

«Τὸ μακρὺ ἀσφαλτοστρωμένο φίδι τοῦ αὐτοκινητοδρομίου τοῦ Μονλερὺ ἁπλώνεται, φλογισμένο ἀπὸ τὸν ἥλιο τὸ καλοκαιρινὸ αὐτὸ ἀπόγευμα. Ἕνας ἄνθρωπος φύλακας μὲ ἐρωτᾶ :

—Κυρία, θέλετε νὰ δῆτε τὶς ἀγωνίστριες ;

—Μάλιστα.

—Θὰ βρῆτε δυὸ ἀπέναντι στὶς ἑξέδρες, κοντὰ στὸ παρατηρητήριο τῶν χρονομετρῶν.

—Καὶ οἱ δύο ἄλλες ;

—Ἡ μία τρέχει στὴν πίστα, καὶ ἡ ἄλλη κοιμᾶται.

Ξαφνικὰ ἕνα μούγκρισμα ταράζει τὴν σιωπὴ καὶ ἕνα λεπτό, μπλὲ αὐτοκίνητο περνᾶ μπροστά μου σὰν ἀστραπή. Διακρίνω ἕνα γυναικεῖο προφίλ... Ὁ θόρυβος ἐλαττώνεται...χάνεται.. τὸ αὐτοκίνητο συνεχίζει τὸν δρόμο του στὰ δυόμιση χιλιόμετρα τοῦ αὐτοκινητοδρομίου.

Μιὰ νέα ξανθὴ γυναῖκα, μὲ μαλλιὰ ὀντουλέ, μὲ πρόσωπο φρέσκο καὶ γελαστὸ προχωρεῖ πρὸς τὸ μέρος μου. Ἀναγνωρίζω τὴν κυρία Ντεκολλά, τὴν μία ἀπὸ τὶς τέσσαρες ἀγωνίστριες.

—Πέφτετε πολύ καλά, μοῦ εἶπε. Μόλις ἐτελείωσα τὸν γύρο μου. Τρεῖς ὧρες χωρὶς ν' ἀφίσω οὔτε μιὰ στιγμὴ τὸ βολάν !

—Ἀδύνατον ! Ἐσεῖς φαίνεστε μᾶλλον σὰν νὰ γυρίζετε ἀπὸ ἕνα περίπατο στὸν κῆπο.

—Εἶνε ζήτημα συνηθείας, ξέρετε. Αὐτὸ ποὺ κάνομε δὲν μοιάζει καθόλου μὲ τοὺς συνηθισμένους ἀγῶνες αὐτοκινήτων.

—Θὰ ἤθελα τότε νὰ μάθω...

—Γιατὶ τὸ κάνομε ; Θὰ σᾶς τὸ πῶ ἀμέσως. Θὰ σᾶς ἐξηγήσω ἐν πρώτοις τὸ σύστημα τοῦ ἀγῶνός μας. Ἡ ὁμάς μας ἀποτελεῖται ἀπὸ τὶς κυρίες Ἐλλέ—Νίς, Σικό, Ντὲ Φορὲ καὶ ἐμένα.

—Ξεύρω ὅτι ἔχετε σημειώσει ἤδη πολλὲς ἐπιτυχίες μὲ τὸ αὐτοκίνητο.

Ἡ κυρία Ντεκολλὰ φέρνει τὸ δάχτυλό της στὰ χείλη της :

—Σούτ...δὲν θέλω κομπλιμέντα. Ἰδοὺ ἡ τακτική μας : τὸ αὐτοκίνητο ποὺ βλέπετε νὰ περνάῃ στὸ αὐτοκινητοδρόμιο πρέπει νὰ τρέχῃ χωρὶς διακοπὴ μέρα-νύχτα. Ἡ καθεμιά μας μένομε ἐπὶ τρεῖς συνεχεῖς ὧρες στὸ βολὰν καὶ ἀναπαυόμαστε 9 ὧρες. Ἔπειτα ξαναρχίζομε, ἀντικαθιστῶντας ἔτσι ἡ μιὰ τὴν ἄλλη μὲ τὴν κανονισμένη σειρά.

—Μὲ τί ταχύτητα τρέχετε ;

—Αὐτὴ τὴ στιγμὴ ἡ ταχύτης μας φθάνει κατὰ μέσον ὅρον τὰ 144 χιλιόμετρα τὴν ὥρα.

—Μὲ κάνετε νὰ τρομάζω...

—Μὰ ὄχι, δὲν εἶνε τρομακτικὴ αὐτὴ ἡ ταχύτης. Δὲν μπορεῖτε νὰ παραβάλετε ποτὲ τὴν ταχύτητα στὸν δρόμο καὶ στὴν εἰδικὴ πίστα. Ἐδῶ τὸ αὐτοκίνητο κυλάει σχεδὸν μόνο του !

—Ἐν πάσῃ περιπτώσει ἀπαιτεῖ μεγάλη ἔντασι τῆς προσοχῆς...

—Μὲ τὴν θέλησι τὸ κατορθώνει κανεὶς κι' αὐτό. Θέλομε νὰ διανύσωμε ἐν συνόλῳ 36.000 χιλιόμετρα χωρὶς διακοπή, δηλαδὴ περίπου δέκα μέρες πορεία, καὶ νὰ καταρρίψωμε ἔτσι τὸ ρεκὸρ ἀντοχῆς ποὺ κατέχουν οἱ ἄνδρες. Ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τῆς ἐκκινήσεως ἔχομε ἤδη καταρρίψει τὸ παγκόσμιο ρεκὸρ τῶν 20.000 χιλιομέτρων καὶ πέντε ἄλλα διεθνῆ ρεκόρ. Εἶνε ἡ πρώτη φορὰ ποὺ μία γυναικεία ὁμὰς δοκιμάζει ἕνα τέτοιο ἀγώνισμα.

Σὲ λίγο φθάνει κοντά μας ἡ κυρία Σικό. Λεπτή, μελαχροινή, ντυμένη μὲ τὴν ἴδια στολὴ ὅπως καὶ ἡ φίλη της : πανταλόνι γκὸλφ μπλὲ ἀνοιχτό, κοσσὰζ σκωτσέζικο καὶ ζακέττα ἀπὸ δέρμα μπλὲ σὰν τὸ πανταλόνι.

—Ξέρετε τί κατηγοροῦν τὶς γυναῖκες ; μὲ ρωτάει.

Δὲν ξεύρω ποιὰ ἀπὸ ὅλες τὶς συνηθισμένες κατηγορίες νὰ διαλέξω. Ἀλλὰ ἡ συνομιλήτριά μου μὲ βγάζει ἀπὸ τὴν ἀμηχανία :

—Οἱ γυναῖκες, λένε δὲν ἔχουν καθόλου τὸ ὁμαδικὸ πνεῦμα καὶ τὴν ἀλληλεγγύη, οὔτε τὴν παραμικρὴ ἀντοχή... Ἐμεῖς θὰ ἀποδείξουμε τὸ ἀντίθετο, διότι ἡ ἐπιτυχία ποὺ ἐλπίζουε δὲν θὰ ὀφείλεται στὴν μία μας ἀλλὰ σὲ ὅλην τὴν ὁμάδα. Τὸ σύνθημά μας εἶνε : ἡ καθεμιὰ γιὰ ὅλες καὶ ὅλες γιὰ τὴν καθεμιά.

Ἡ κυρία Ντεκολλὰ ἔσπευσε νὰ προσθέσῃ :

—Οἱ κατήγοροί μας θὰ ἀναγκασθοῦν νὰ ἀναγνωρίσουν ὅτι καὶ ἡ ἐπιμονὴ εἶνε γυναικεία ἀρετή....

Ἀκούγεται ξαφνικὰ πάλι δυνατὰ τὸ μούγκρισμα τοῦ αὐτοκινήτου, ποὺ τὸ ὁδηγεῖ ἡ κυρία Ἐλλὲ—Νίς, καὶ πλησιάζει ἀποφασιστικὰ σὰν μιὰ παταγώδης διάψευσις σὲ ὅλες τὶς ἄδικες κατηγορίες ποὺ βαρύνουν τὶς γυναῖκες σὲ ὅλα τὰ ἐπίπεδα τῆς δράσεως.

—Τὴν νύκτα, θὰ φωτίζεται βέβαια ἡ πίστα μὲ προβολεῖς ;

—Καθόλου. Μόνον μερικὲς λάμπες τῶν πετρελαίων, ποὺ τὶς ἀνάβουν ἅμα νυχτώσει, σημειώνουν τὴν ἀριστερὴ πλευρὰ τῆς πίστας. Τὸ αὐτοκίνητό μας δὲν ἔχει φάρο, παρὰ μόνον δύο φανάρια, τὰ ὁποῖα ἄλλωστε δὲν μεταχειριζόμαστε γιὰ νὰ φωτίζουμε τὸν δρόμο μας. Ἡ πορεία μας τὴν νύχτα γίνεται σχεδὸν ἐντελῶς μέσα στὸ σκοτάδι, ἀλλὰ ἔτσι ἀκριβῶς ἔχει μιὰ ὑποβλητικὴ ποίησι....

Ἕνας μηχανικὸς προχωρεῖ στὴν πίστα, κουνῶντας στὸν ἀέρα μιὰ κόκκινη σημαία. Ἡ σωφερίνα καταλαβαίνει τὸ σινιάλο καὶ σβύνει τὴ μηχανή της. Ὁ τοίωρος γύρος της ἔχει τελειώσει, καὶ τὸ αὐτοκίνητο σταματᾶ στὸ γκαράζ. Ἕξ μηχανικοὶ τρέχουν πρὸς τὸ ἁμάξι καὶ τὸ ἐξετάζουν λεπτομερῶς.

Ἡ κυρία Ἐλλέ—Νίς, σὰν μιὰ νεωτέρα Βαλκυρία, ντυμένη μὲ ροῦχα καὶ κάσκα ἀπὸ δέρμα, πηδάει ἐλαφρὰ ἀπὸ τὴν θέσι της...Μία ἄλλη τὴν ἀντικαθιστᾶ ἀμέσως. Καὶ μετὰ σαράντα δευτερόλεπτα, τὸ αὐτοκίνητο παίρνοντας νέα βενζίνη, λάδι καὶ νερὸ ξεκινάει πάλι, θαρραλέα, στὴν μακρυνὴ γκρίζα κορδέλλα τοῦ δρόμου, γιὰ τὴν κατάκτησι νέων ἀποδείξεων τῆς γυναικείας ἀποφασιστικότητος καὶ ἀντοχῆς.

«Ἡ γυναῖκα εἶνε ἕνα πλᾶσμα μὲ μακρυὰ μαλλιὰ καὶ μὲ κοντὲς ἰδέες», ἔλεγεὁ Σοπενάουερ... Ἡ ἐποχή μας ὅμως δίνει ἕνα θανάσιμο χτύπημα στὸν μισογύνη αὐτὸν φιλόσοφο. Σήμερα οἱ γυναῖκες ἔχουν κοντὰ μαλλιά, καὶ ὅταν μιὰ ἰδέα ἔχῃ μῆκος 36.000 χιλιομέτρων... μὰ τὴν ἀλήθεια δὲν εἶνε λίγο !

Ἡ γυναῖκα καὶ ἡ κουζίνα

ΨΑΡΙΑ ΜΕ ΣΟΥΠΑ. ΚΡΕΜΑ

Βράζετε τὸ ψάρι κατὰ τὸν συνηθισμένο τρόπο. Βάζετε τότε στὴ φωτιὰ μιὰ ἄλλη κατσαρόλα μὲ 3-4 κουταλιὲς βούτυρο καὶ 4-5 κουταλιὲς ἀλεῦρι, τ' ἀνακατεύετε μὲ ξύλινη κουτάλα ἢ σύρμα καὶ ὅταν ζεσταθοῦν καλὰ ρίχνετε τὸ ζουμὶ τοῦ ψαριοῦ ὥστε νὰ γίνῃ μιὰ ἀραιὰ σοῦπα. Ἐξακολουθεῖτε νὰ τὴν ἀνακατεύετε ὡς ὅτου πάρει βράσι καὶ τὴν κάνετε αὐγολέμονο μὲ 2-3 αὐγά, λεμόνι καὶ λίγο μαϊντανό. Ἄν θέλετε καὶ λίγο φρέσκο βούτυρο. Στὴ σουπιέρα ρίχνετε καὶ λίγα ψωμάκια τηγανισμένα.

ΤΣΙΡΟΙ ΣΑΛΑΤΑ

Βγάζετε τὰ κεφάλια τους καὶ ἀφοῦ τοὺς κοπανίσετε λίγο, τοὺς βγάζετε τὸ χοντρὸ κόκκαλο, ἀνοίγοντάς τους ἀπὸ τὸ μέρος τῆς κοιλιᾶς, τοὺς κόβετε σὲ μικρὰ κομματάκια καὶ τοὺς μουσκεύετε σὲ νερὸ μὲ ξύδι ἐπὶ 15—20 λεπτὰ τῆς ὥρας. Τοὺς στραγγίζετε καὶ τοὺς τυλίγετε σὲ φύλλο χοντροῦ στρατσόχαρτου κλείνοντας τὶς ἄκρες τοῦ χαρτιοῦ. Καθὼς εἶναι τυλιγμένοι τοὺς βυθίζετε στὸ νερό, τοὺς ραντίζετε μὲ ξύδι καὶ τοὺς βάζετε ὅπως εἶναι στὴν ἄκρη τοῦ φούρνου ἢ κάτω ἀπὸ φουρνέλο μὲ φωτιὰ καὶ τοὺς μισοσκεπάζετε μὲ στάκτη, τοὺς ἀφίνετε δὲ ἕως ὅτου στεγνώσῃ ἀπ' ἔξω τὸ χαρτὶ καλά. Ἐν τῷ μεταξὺ ἑτοιμάζετε σὲ πιάτο ἢ σαλτσιέρα λαδόξυδο μὲ 3—4 κουταλιὲς νερό, μαϊντανὸ καὶ ἄνιθο, τὰ δουλεύετε καλὰ καὶ ὅταν ἑτοιμαστοῦν οἱ τσίροι, τοὺς ξετυλίγετε καὶ τοὺς ρίχνετε μέσα.

ΣΟΥΠΑ ΑΠΟ ΧΟΡΤΑ ΠΟΥΡΕ

Δόσεις : 2 χοῦφτες πατάτες ψιλοκομμένες, 1 χοῦφτα καρόττα, 1 χοῦφτα ρίζες σέλινο καὶ μαϊντανό, 1 χοῦφτα κρεμμύδια, 1—2 ρέβες καὶ λίγο πράσο ἢ φασολάκια φρέσκα καὶ λίγη ντομάτα.

Καθαρίζετε καὶ κόβετε ὅλα τὰ χόρτα σὲ μικρὰ κομματάκια καὶ τὰ βράζετε μὲ τὸ κανονικὸ νερὸ καὶ ἁλάτι, μέχρις ὅτου λυώσουν σχεδόν, ὁπότε τὰ περνᾶτε ἀπὸ ψιλὸ τρυπητὸ (σίταν ἢ σινουά) ὅπως εἶναι μὲ τὸ ζουμί τους καὶ ξαναβάζετε τὴ σούπα στὴ φωτιὰ ἀνακατεύοντάς την ὥσπου νὰ πάρῃ βράση. Ἡ σοῦπα αὐτὴ πρέπει νὰ εἶναι πολὺ πιὸ πυκνὴ ἀπὸ τὴν σοῦπα αὐγολέμονο. Ἄν ὅμως εἶναι πολὺ πυκνὴ τὴν ἀραιώνετε μὲ λίγο νερό, ἄν εἶναι ἀραιὰ τὴν πυκνώνετε μὲ κὸρν - φλάουρ ἢ ἀλεύρι. Ἄν θέλετε βάζετε καὶ λίγο βούτυρο.

ΜΕΛΙΤΖΑΝΕΣ ΜΕ ΚΡΕΑΣ

Καθαρίζετε καὶ κόβετε τὶς μελιτζάνες σὲ μεγάλα μᾶλλον κομμάτια γιὰ νὰ μὴ λυώσουν, τὶς ἁλατίζετε καὶ τὶς ἀφίνετε νὰ στραγγίσουν. Ἄν θέλετε τὶς τηγανίζετε. Ἐν τῷ μεταξὺ καβουρντίζετε τὸ κρέας, ρίχνετε τὸ ἀνάλογο νερό, ντομάτα φρέσκια, ἁλάτι, πιπέρι, ξεπλένετε τὶς μελιτζάνες (ἄν δὲν τὶς ἔχετε τηγανίσει) καὶ τὶς ρίχνετε μέσα νὰ βράσουν.

ΖΑΧΑΡΟΠΛΑΣΤΙΚΗ

ΡΟΔΑΚΙΝΑ ΓΛΥΚΟ

Δόσεις : Σὲ 1 ὀκᾶ ροδάκινα, 1 ὀκᾶ ζάχαρι καὶ 150 δράμια νερό.

Καθαρίζετε τὰ ροδάκινα καὶ τὰ σχίζετε σὲ δύο - τρία κομμάτια τὸ καθένα, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τους, καὶ τὰ ρίχνετε σὲ κρύο νερὸ μὲ λίγο ζουμὶ λεμονιοῦ. Τὰ στραγγίζετε καὶ τὰ βάζετε νὰ βράσουν μὲ τὴ ζάχαρι καὶ τὸ νερό. Ὅταν δέσῃ καλὰ τὸ σιρόπι τὰ κατεβάζετε ἀπ' τὴ φωτιά, τ' ἀφήνετε νὰ κρυώσουν καὶ τὰ σερβίρετε στὰ βάζα.

Σημ. Κατὰ τὸ βράσιμο ,συμβαίνει μερικὰ ροδάκινα περισσότερο γινωμένα, νὰ σκάζουν ἢ νὰ λυώνουν. Αὐτὰ πρέπει νὰ τὰ βγάζετε μὲ τρυπητὴ κουτάλα καὶ νὰ τὰ ξαναρίχνετε ὅταν κατεβάσετε τὸ γλυκὸ ἀπὸ τὴ φωτιά.

ΡΥΖΟΓΑΛΟ

Οἱ συνηθισμένες ἀναλογίες γιὰ ρυζόγαλο εἶνε 1 ὀκᾶ γάλα, 1 ½ φλυτζανάκι τοῦ καφὲ ρύζι καὶ 60—70 δράμια ζάχαρι.

Βράζετε τὸ γάλα καὶ ρίχνετε τὸ ρύζι πλυμένο καὶ λίγη κανέλλα μασούρι. Τὸ ἀφίνετε νὰ σιγοβράζῃ ἀνακατεύοντάς το διαρκῶς ἕως ὅτου ἀρχίσῃ τὸ ρύζι νὰ σκάζῃ. Ρίχνετε τότε καὶ τὴ ζάχαρι καὶ ἀφοῦ πάρῃ βράσεις τὸ κατεβάζετε ἀπ' τὴ φωτιὰ καὶ τὸ σερβίρετε στὰ πιάτα. Ὅταν κρυώσῃ ρίχνετε ἀπὸ πάνω καὶ λίγη κανέλλα ψιλή.

Καλὸ εἶναι νὰ βάζετε στὸ ρυζόγαλο καὶ λίγο κὸρν - φλάουρ γιὰ νὰ μοιάζῃ μὲ κρέμα. Ἡ προσθήκη γίνεται τὴν ὥρα ποὺ βάζετε τὴ ζάχαρι. Δηλαδὴ ρίχνετε σὲ ἕνα φλυτζάνι μὲ νερὸ ἢ γάλα κρύο 1 κουταλιὰ τῆς σούπας κὸρν - φλάουρ νὰ λυώσῃ καὶ τὸ ρίχνετε στὸ ρυζόγαλο ποὺ βράζει ἀνακατεύοντάς το μὲ κουτάλα.

ΣΟΥΦΛΕ ΜΕ ΣΑΒΑΓΙΑΡ

Δόσεις: 1 φλυτζάνι ζάχαρι, 3 κρόκους αὐγῶν, 5 ἀσπράδια, 8—10 σαβαγιάρ, ἕνα ποτηράκι κονιὰκ καὶ λίγες κουταλιὲς μαρμελάδας.

Δουλεύετε τοὺς κρόκους καὶ τὴ ζάχαρι μέσα σὲ λεκάνη ἐπὶ 8—10 λεπτὰ τῆς ὥρας καὶ βάζετε γιὰ ἄρωμα ξυμένη φλοῦδα πορτοκαλλιοῦ ἢ λεμονιοῦ. Κτυπᾶτε ἔπειτα τὰ ἀσπράδια νὰ γίνουν μαρέγκα σφικτή, ὅταν φουσκώσουν καλὰ ρίχνετε καὶ μιὰ κουταλιὰ ζάχαρι καὶ τ' ἀνακατώνετε μὲ τοὺς κρόκους μὲ προσοχὴ νὰ μὴ κόψουν.

Ἔχετε κατάλληλη πιατέλα (ἐμαγιὲ ἢ ἀρζαντὲ ἢ φούρνου ἢ ἕνα σαχάνι) βουτυρωμένη καὶ πασπαλισμένη μὲ ζάχαρι, στρώνετε ἐδῶ καὶ κεῖ τὰ σαβαγιὰρ κομμένα σὲ 3—4 κομμάτια τὸ καθένα, τὰ περιχύνετε μὲ τὸ κονιάκ, ρίχνετε ἀπὸ πάνω τὴ μάζα, τὴ στρώνετε μὲ τὴ λάμα τοῦ μαχαιριοῦ, μὲ τὴ μύτη δὲ τοῦ μαχαιριοῦ χαράζετε μερικὲς σχισμὲς βάθους ἑνὸς πόντου, μέσα στὶς σχισμὲς δὲ αὐτὲς βάζετε τὴ μαρμελάδα. Πασπαλίζετε τὴν ἐπιφάνεια μὲ ζάχαρι καὶ τὰ βάζετε νὰ ψηθοῦν σὲ χλιαρὸ φοῦρνο μισὴ ὥρα σχεδόν.

Σερβίρονται μόλις βγοῦν ἀπὸ τὸ φοῦρνο.

Παρίσι, 5 Ἰουλίου 1937

Ἑλληνίδες μου,

Γνωρίζω τὸν θαυμασμόν σας καὶ ἀγάπην σας διὰ τὴν ὡραιότητα τοῦ προσώπου μου, καθαρόν μου δέρμα, κόμμωσιν, σταθερόν μου στῆθος καὶ κανονικάς μου γραμμάς.

Τὰ μυστικὰ ὅλα αὐτὰ τῆς ὠμορφιᾶς ποὺ χρόνια κρατοῦσα μυστικὰ στὸ Παρισινὸ Λοῦβρον, ἀπεφάσισα νὰ τὰ χαρίσω πρῶτα σὲ σᾶς, στὴς ἀγαπημένες μου Ἑλληνίδες, χάρις στὸν νεώτερον Φειδίαν ποὺ πρῶτος καὶ ἄξιος ἀφιέρωσε σ' ἐμέ, ΝΑΟΝ ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΩΜΟΡΦΙΑΣ, εἰς τὴν πόλιν τῆς Παλλάδος Ἀθηνᾶς.

Ἐκεῖ θὰ βρῆτε τὰ μυστικά μου διὰ τὴν διαρκῆ ὠμορφιά σας, τὰ καλλυντικά μου «VENUS» διὰ κάθε δέρμα καὶ κάθε ἐποχή, τὰς περιποιήσεις σας καὶ συμβουλάς ἀπὸ τὸν μάγον μου ἀντιπρόσωπον κ. Κώσταν Γεωργόπουλον, ἐκεῖ εἰς τὸν ναὸν τῆς «Ἀφροδίτης», ὡραῖον καὶ περικαλῆ. Διεύθυνσις Μητροπόλεως—Ὑπατίας 11.

Μὲ ἀγάπην
Ἀφροδίτη (τῆς Μήλου)

ΝΤΟΜΝΙΚΑ
Η ΚΟΡΗ ΤΟΥ ΔΟΥΝΑΒΕΩΣ

ΣΥΝΑΡΠΑΣΤΙΚΟ ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ Κ. ΝΤΕΣΤΡΕ

18ον

Ὁ ΝΕΟΣ δὲν ἀπάντησε ἀμέσως. Ἔπειτα ἀπὸ κάμποση ὥρα εἶπε :

—Μπορεῖτε νὰ πιστέψετε ὅ,τι θέλετε. Ἐγὼ ὅμως θἄθελα νὰ μάθω τί πρόκειται νὰ μὲ κάνετε.

—Σύμμαχό μου.

—Συνένοχό σας ;

Ὁ γέρο Ρουμᾶνος ἀνασήκωσε τοὺς ὤμους.

—Τὴν εἴπατε κιόλας μιὰ φορὰ τὴ λέξι. Δὲν πειράζει. Αὐτὸ ποὺ θέλω εἶναι νὰ μὲ βοηθήσετε νὰ πείσω τὸν Νικόλαο γιὰ τὸ ἄσκοπο τῶν ἐρευνῶν του. Δὲν θὰ βρῇ τὴ Ντόμνικα. Ἄν τὴν θέλετε σεῖς...

Ὁ Λὲ Μετριὲ τὸν διέκοψε :

—Ἐγὼ δὲν θέλω παρὰ τὴν ἐλευθερία μου. Πέστε μου τοὺς ὅρους σας.

—Νὰ πεισθῇ ὁ ἐξάδελφός μου νὰ μοῦ ἀποδώσῃ ὅ,τι μοῦ ἀνήκει. Ἐσεῖς θὰ τὸν συμβουλεύσετε.

—Δὲν δίνω οὔτε συμβουλές, οὔτε διαταγὲς στὸν κ. Ταβερέσκο.

—Ἴσως ὁ Νικόλαος δὲν θὰ θελήσῃ νὰ ἔχῃ μιὰ δεύτερη...ἐξαφάνισι στὴ συνείδησί του. Ὅταν μάθῃ ὅτι καὶ σεῖς εἶσθε αἰχμάλωτος, ἐξ αἰτίας του...

—Ἐξακολουθῆστε τοὺς ἐκβιασμούς σας, ἀπάντησε ψυχρὰ ὁ νέος, ἀλλὰ μὴν ὑπολογίζετε ἀπάνω σὲ μένα. Θὰ χάνατε τὸν καιρό σας ἄδικα.

Ἡ Φλόρικα ἄφησε τὴ γωνιά της. Πλησίασε τὸν Λὲ Μετριέ :

—Ἔχεις ἕνα τσιγάρο ; τὸν ρώτησε κυτταζοντάς τον στὰ μάτια.

—Εὐχαριστῶ, τοῦ εἶπε ἔπειτα μ' ἕνα πικρὸ χαμόγελο.

Νευριασμένος ὁ Λὲ Μετριὲ ἄναψε κι' αὐτὸς ἕνα τσιγάρο.

—Ἂς τελειώνωμε, εἶπε. Μὲ κατακρατεῖτε λοιπόν ; Καλά. Σᾶς προειδοποιῶ πὼς μαζί μου τὸ πρᾶγμα δὲν εἶναι τόσο ἁπλό. Θἄχετε πίσω σας τὴν ἀστυνομία. Εἶμαι Γάλλος, ἔχω τὸν πρόξενό μου στὸ Βουκουρέστι. Ἄν ὁ κ. Ταβερέσκο ἔχει λόγους γιά...

—Τὸν ξέρεις τοὐλάχιστον καλά ; ρώτησε ὁ Νικόλαος Ταβερέσκο μὲ τὴν ἴδια περιφρόνησι καὶ τὸ ἴδιο μῖσος στὴ φωνὴ ποὺ εἶχε καὶ ἡ Φλόρικα ὅταν μιλοῦσε γι' αὐτόν.

«Τὸν παίρνεις γιὰ τίμιο, δὲν εἶν' ἔτσι; ἐξακολούθησε ὁ γέρος. Γιατὶ τοῦ ἔδωσαν δίκαιο οἱ δικαστές. Ἀλλά, ἄκουσέ με: Πρὶν ἀπὸ εἴκοσι χρόνια, ὄχι πολὺ μακρυὰ ἀπὸ δῶ, ζοῦσε μιὰ μικρὴ βοσκοπούλα, φτωχή, ἀλλὰ εὐτυχισμένη. Ἦλθε ὁ Νικόλαος. Ἐκείνη ἦταν ἁγνὴ σὰν τὴν Ντόμνικα. Αὐτὸς τὴν ἔκανε ἐρωμένη του. Ἔπειτα τὴν ἐγκατέλειψε μαζὶ μὲ τὸ παιδὶ ποὺ εἶχε ἀποκτήσει ἀπ' αὐτόν. Ἡ δυστυχισμένη πέθανε ἀπ' τὴν ἀπελπισία της καὶ τὴ ντροπή...».

Ἀπ' τὴ γωνιὰ ποὺ καθόταν ἡ Φλόρικα, ἀκούσθηκε ἕνας σιγανὸς λυγμός.

— Ἅ, κλαῖς, τῆς εἶπε ὁ γερο—Ρουμᾶνος. Πές, λοιπόν, στὸν ἐραστή σου, πὼς εἶσαι ἡ κόρη τοῦ Νικολάου, πὼς δὲν θέλησε ποτὲ νὰ σὲ ἀναγνωρίσῃ, οὔτε κἂν νὰ σὲ ἰδῇ.... Τὸν ἐνοχλοῦσες. Εἶχε παντρευθῆ στὴν ἀριστοκρατία. Ἡ βοσκοπούλα τοῦ Μορενάνι ἦταν γι' αὐτὸν σὰν ἕνας σκύλος τοῦ κοπαδιοῦ του κι' ἂν δὲν σὲ εἶχα περιμαζέψει...

Ὁ γέρος σήκωσε τὸ χέρι.

— Ὁρκίζομαι πὼς σᾶς λέω τὴν ἀλήθεια, κύριε Λὲ Μετριέ. Ἄλλως τε αὐτὸ δὲν φαίνεται στὸ πρόσωπο τῆς Φλόρικας; Ἄν ἀργότερα ἔγινε μιὰ....—ἔψαχνε νὰ βρῇ μιὰ λέξι λιγώτερο σκληρή,— μιὰ χορεύτρια, αὐτὸ δὲν εἶναι λάθος μου. Ἔφυγε ἀπ' τὸ σπίτι. Δὲν μποροῦσε νὰ ὑποφέρῃ τὴν φτώχεια μας. Ἐγὼ εἶχα κάνει ὅ,τι μποροῦσα. Καὶ πάλι τὸ λάθος εἶναι τοῦ Νικολάου.

Ἐσώπασε. Τώρα δὲν ἀκουόταν παρὰ οἱ λυγμοὶ τῆς Φλόρικας ποὺ ἔκλαιγε γιὰ τὴ δυστυχισμένη ζωή της. Ὁ Λὲ Μετριὲ ἦταν βέβαιος πὼς ὁ Δημήτριος εἶχε πῇ τὴν ἀλήθεια. Πιὸ συγκινημένος ἀπ' ὅσο ἤθελε νὰ φανῇ ἀπάντησε :

— Ἴσως ὁ κ. Ταβερέσκο νὰ φέρθηκε ἄσχημα. Δὲν μπορῶ ἐγὼ νὰ κρίνω. Ἀλλὰ τοῦ πῆραν τὸ παιδί του. Ἦλθα ἐδῶ θεληματικά. Ἤξερα τί διεκινδύνευα. Σᾶς εἶπα τί διακινδυνεύετε σεῖς. Κάνετε ὅ,τι σᾶς ἀρέσει. Πάντως, ὅσο μὲ κρατᾶτε, ὁ κ. Ταβερέσκο δὲν θὰ λάβῃ κανένα γράμμα ἀπὸ μένα.

Ὁ Δημήτριος σηκώθηκε.

— Πολὺ καλά, εἶπε μὲ κακία. Θὰ σκεφθῆτε. Ἔχετε καιρό. Θὰ μείνετε ἐδῶ. Θὰ σᾶς φέρουν φαγητό. Ἄν κάνετε ἕνα βῆμα ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι θὰ σᾶς πυροβολήσουν. Χαίρετε. Ἔλα, Φλόρικα.

— Δημήτριε, εἶπε ἡ νεαρὴ γυναῖκα μὲ ἱκετευτικὸ τόνο, ἤθελα νὰ μιλήσω κι' ἐγὼ μὲ τὸν κ. Λὲ Μετριέ...

Ὁ γέρος δίστασε μιὰ στιγμή.

— Ἔστω, εἶπε. Ἀλλὰ μὴν ξεχνᾶς, πὼς ἂν βγῇ μαζί σου, οἱ διαταγὲς εἶναι οἱ ἴδιες.

⁂

Ὅταν ὁ γέρος ἔφυγε, ἡ Φλόρικα ἐπλησίασε φοβισμένη τὸν νέο.

— Ζάν, τοῦ εἶπε, μὲ μισεῖτε, δὲν εἶναι ἀλήθεια;

Ἴχνη δακρύων φαινόντουσαν ἀκόμα στὸ κοκκινισμένο της πρόσωπο. Ἔπειτα ἀπὸ ὅσα εἶχε ἀκούσει, ὁ Λὲ Μετριέ, δὲν αἰσθανόταν γι' αὐτὴν παρὰ μόνον οἶκτο.

— Ὄχι, Φλόρικα, εἶπε μὲ γλυκύτητα. Κι' ἐσύ, ἐπίσης, εἶσαι ἕνα θῦμα..

Ἐκείνη γονάτισε καὶ τοῦ φίλησε τὰ χέρια.

— Εὐχαριστῶ, Ζάν. Ὁ Δημήτριος ἔχει δίκαιο, ξέρετε. Ὁ Νικόλαος Ταβερέσκο εἶναι ἕνας ἄθλιος, ἀλλὰ σεῖς, σεῖς εἶσθε καλός. Συγχωρῆστε με, ἤμουνα τρελλή. Μοῦ γέμισαν τὸ κεφάλι. Θὰ κάμω τὸ πᾶν γιὰ νὰ βγῆτε ἀπὸ δῶ μέσα.

Ὁ νέος ἔνοιωθε καὶ πάλι τὸ ἄρωμά της...

Ἡ Φλόρικα ἦταν ἀκόμα πιὸ ὡραία τώρα, μέσα στὴ λύπη της. Τώρα, δὲν ἔκανε τίποτα γιὰ νὰ τὸν ἑλκύσῃ καὶ ὅμως ποτὲ δὲν τὴν εἶχε ποθήσει τόσο...

— Φλόρικα, εἶπε, σηκώνοντάς την, νομίζω πὼς ὁ Δημήτριος σὲ ἄφησε κοντά μου γιὰ νὰ μὲ πείσῃς, γιὰ νὰ μὲ κάνῃς νὰ ὑποχωρήσω.....

— Ὄχι, δὲν τὸ πιστεύω.... Ἀλλὰ ὁ Δημήτριος εἶδε πὼς μοῦ ἄρεσες...

— Σ' ἀρέσω;

Στὸ πρόσωπό της ζωγραφίσθηκε μιὰ τέτοια ζωηρὴ χαρά, ποὺ ὁ νέος συγκινήθηκε.

— Εἶσαι τόσο ὡραία, Φλόρικα, εἶπε. Κι' ἐπρόσθεσε λυπητερά: Τὸ ξέρεις, σοῦ τὸ ἔχουν πῇ τόσο συχνά.

Ἐκείνη ἔσκυψε τὸ κεφάλι.

— Μὰ ποτὲ αὐτὸ δὲν μοῦ προξένησε τόση χαρά.

Τὴν αἰσθάνθηκε εἰλικρινῆ, καὶ ἡ καρδιά του γέμισε ἀπὸ εὐτυχία. Κάποια ἐλπίδα γεννιόταν μέσα του.

— Φλόρικα, εἶπε, προσφέρθηκες νὰ μὲ βοηθήσῃς. Μπορεῖς. Κάνε τὸν Δημήτριο νὰ καταλάβῃ πὼς τὸ συμφέρον του εἶναι νὰ μ' ἀφήσῃ ἐλεύθερο χωρὶς ἀργοπορία. Γνωρίζω κόσμο, καταλαβαίνεις, θὰ ἐκπλαγοῦν ἀπ' τὴ σιωπή μου, ἀπ' τὴν ἐξαφάνισί μου, θὰ εἰδοποιήσουν τὴν ἀστυνομία, ἴσως. Τί φοβᾶται ὁ Δημήτριος; Δὲν ἔμαθα τὸ μυστικό του. Δὲν ξέρω ποῦ εἶναι ἡ Ντόμνικα...

— Τὴν ἀγαπᾶς; ρώτησε ἐκείνη βυθίζοντας τὰ μάτια της στὰ δικά του. Ὁμολόγησέ το. Τὴν ἀγαπᾶς;...

Ἐκεῖνος κούνησε τὸ κεφάλι.

— Ὄχι, Φλόρικα, τὴν ἀγαποῦσα ἴσως, ὅταν νόμιζα πὼς κι' ἐκείνη μ' ἀγαποῦσε....

Θυμόταν τὸ γράμμα ποὺ εἶχε λάβει στὴν Κάρμεν Σύλβα, συλλογιζόταν τὴν τρελλὴ ἐλπίδα ποὺ τὸν εἶχε κάνει νὰ αἰσθανθῇ. Καὶ σὰν νὰ μιλοῦσε μόνος του, ἐψιθύρισε :

— Πῶς μπόρεσα νὰ πιστέψω.... Ποτέ, οὔτε ἐκείνη, οὔτε ἐγὼ δὲν εἴχαμε μιλήσει γιὰ ἔρωτα.

Ἕνας βαθὺς ἀναστεναγμὸς ἐφούσκωσε τὸ στῆθος τῆς νέας.

— Ἅ! Πόσο εἶμαι εὐτυχισμένη! Αὐτὴ ἡ Ντόμνικα, ποὺ τἄχει πιὰ ὅλα !...

— Τὸ καϋμένο τὸ παιδί! εἶπε ἐκεῖνος. Δὲν σκέπτεται τί θὰ ὑποφέρῃ ἐδῶ ;

— Κάνει τὴν ἴδια ζωὴ ποὺ κάνει ἡ γυναῖκα καὶ οἱ κόρες τοῦ Δημητρίου, ἀπάντησε ζωηρὰ ἡ Φλόρικα.

— Ναί, ἀλλὰ τὴν χώρισαν ἀπὸ τὸν πατέρα της.

— Ἐμένα, ἀπάντησε ἐκείνη μ' ἕναν αἰφνίδιο θυμό, ἐμένα μ' ἐγκατέλειψε ὁ πατέρας μου.

Ὁ Λὲ Μετριὲ ἐσώπασε. Ἡ Φλόρικα πῆγε κοντά του :

— Μὴ μοῦ θυμώνεις. Ἤθελα τόσο νὰ μὲ συχωρέσῃς. Γιατὶ εἶνε λάθος μου. Ἐγὼ φταίω. Ἄν δὲν ἤμουν ἐγώ, δὲν θὰ σ' ἔφερναν ἐδῶ. Καὶ εἶσαι τόσο καλός... Τὴ νύχτα νόμισα πὼς μ' ἀγαποῦσες ἀληθινά... Ἅ! ἂν ὁ Δημήτριος ἤθελε νὰ μ' ἀκούσῃ!

Ἦταν ἕτοιμη νὰ κλάψῃ. Ἐκεῖνος τὴν παρηγοροῦσε, τὴν ἡσύχαζε σὰν παιδί.

— Θὰ σ' ἀκούσῃ, ἂν τὸν κάνῃς νὰ καταλάβῃ τὸ καθῆκον του, πού, στὸ ξαναλέω, εἶναι ἐπίσης καὶ συμφέρον του, εἶναι συμφέρον ὅλων σας. Ἀργότερα ὁ Νικόλαος Ταβερέσκο θὰ μετανοιώσῃ γιὰ τὸν ἐγωϊσμό του. Θὰ τοῦ μιλήσω γιὰ σένα. Θὰ τοῦ πῶ πόσο εἶσαι ὤμορφη, πόσο εἶσαι καλή... Ἔλα, εἶσαι ἕνα καλὸ μικρὸ κοριτσάκι, Φλόρικα. Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ μὴ σ' ἀγαποῦν ὅλοι.

Ἐκείνη τὸν ἄκουγε μὲ κλειστὰ μάτια, χωμένη στὴν ἀγκαλιά του.

— Μίλησέ μου ἀκόμα, χάϊδεψέ με... Λὲς πὼς εἶμαι ὡραία... Ὑπῆρξα τόσο δυστυχισμένη... Ἔχω ἐμπιστοσύνη σὲ σένα...

Ξαφνικά, μιὰ πονηρὴ σκέψις ἔλαμψε στὰ μάτια της.

ΕΙΣ ΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: Η συνέχεια.

ΜΕΤΑΛΛΟΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ
ΥΙΩΝ Ι. ΣΗΜΗΤΟΥ

ΕΥΚΟΛΙΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ

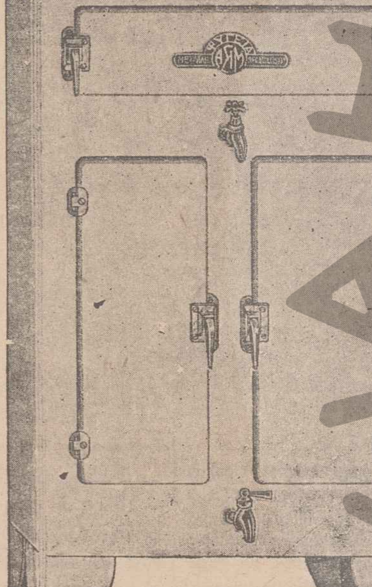

ΜΕ 3600 ΔΡ. ΑΓΟΡΑΖΕΤΕ ΕΝΑ
ΜΕΤΑΛΛΙΚΟΝ ΨΥΓΕΙΟΝ "ΑΣΙΜ,,
ὅμοιον μὲ ἠλεκτρικὸν καὶ ἐργάζεται μὲ πάγον.
Πωλοῦνται εἰς ὅλα τὰ καλὰ καταστήματα
Πρατ. Ἔκθεσις Γλάδστωνος 3 καὶ Στοὰ Φέξη. — Τηλ. 32-139
Κατασκευάζονται καὶ εἰδικὰ διὰ βιομηχανικὰς χρήσεις.

3 ΜΗΝΕΣ ΑΡΚΟΥΝ
Διὰ νὰ μάθετε νὰ ὁμιλῆτε μὲ
θαυμασίαν προφορὰν
ΓΑΛΛΙΚΑ
ΑΓΓΛΙΚΑ
ΓΕΡΜΑΝΙΚΑ
ΙΤΑΛΙΚΑ
ΙΣΠΑΝΙΚΑ
ἢ οἱανδήποτε ἄλλην ξένην γλῶσσαν
μὲ τὸ σύστημα
LINGUAPHONE
ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
LINGUAPHONE
Πανεπιστημίου 6
ἢ γράψατε διὰ νὰ σᾶς ἀποσταλῇ ἐντελῶς δωρεὰν τὸ λεπτομερὲς ἐπεξηγηματικὸν 16σέλιδον τεῦχος τοῦ συστήματος Linguaphone.

ΚΟΠΤΙΚΗ ΚΑΙ ΡΑΠΤΙΚΗ
ΟΡΕ
44 ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ
Ἐπωφεληθῆτε τῶν θερινῶν διακοπῶν, 3μηνος διδασκαλία παρὰ τοῦ ἰδίου κ. ΟΡΕ τῶν Παρισίων.
ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ
οἰκογενειακὸν
ὑπὸ τὴν αὐστηρὰν ἐπίβλεψιν τῆς κυρίας ΟΡΕ.
Ἐγγραφαὶ καθ' οἱανδήποτε ἐποχὴν, ἄνευ διακοπῶν.
Ζητήσατε κανονισμόν.
Ἀποστέλλεται δωρεάν.

Τὸ λουλοῦδι αὐτὸ μαράθηκε πρόωρα γιατί τοῦ ἔλλειψε τὸ νερό
Μὴ ἀφήνετε καὶ σεῖς τὸ πρόσωπό σας ἀπροστάτευτο
Η ΠΟΥΔΡΑ FORVIL
θὰ τονώσῃ τὸ δέρμα σας καὶ θὰ τοῦ δώσῃ ἕνα καινούργιο θέλγητρο καὶ νέα λάμψη
FORVIL PARIS
Γενικός Ἀντιπρόσωπος ἐν Ἑλλάδι Ἀλέξ. Θεοχάρης • Αἰόλου 31 • Τηλ. 25-202
ΑΛΜΑ

Λόγῳ ἀνακαινίσεως τοῦ Κατ)τος
"ΑΚΡΟΠΟΛ,,
καὶ τέλους τῆς ἐποχῆς πωλοῦμεν ὅλα τὰ Ὑφάσματα, Μεταξωτά, Βαμβακερά, Κάλτσες κλπ. μὲ τιμὰς μεγάλων πρωτοφανῶν ἐκπτώσεων.
Ἐπωφεληθῆτε — Ἐπωφεληθῆτε
Προσοχή! Βλέπε:
Κατ)μα "ΑΚΡΟΠΟΛ,, Ἑρμοῦ 18Α